

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

Hospodářská fakulta

Studijní program: 6208 – Ekonomika a management

Studijní obor: Podniková ekonomika

Zbrojní import zemí Latinské Ameriky

Arms Import of Latin American Countries

JAROSLAV HÁTLE

BP-PE-KPE-200809

Vedoucí práce: Ing. Pavla Řehořová, Ph.D., katedra podnikové ekonomiky

Konzultant: Ing. Jan Rohovec

Počet stran: 61

Počet příloh: 3

Datum odevzdání: 10. ledna 2008

Prohlášení:

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 - školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

Datum: 10. ledna 2008

Podpis:

PODĚKOVÁNÍ

Než přistoupím k vlastní problematice své Bakalářské práce, chtěl bych touto cestou poděkovat kolektivu Katedry podnikové ekonomiky, zejména pak vedoucí mé BP Ing. Pavle Řehořové, Ph.D., odbornému konzultantovi Ing. Janu Rohovcovi, Ing. Jaroslavu Štefcovi, CSc. a Ing. Josefu Fučíkovi za poskytnutí odborných rad a zkušeností, bez kterých by tato BP nevznikla. Děkuji Vám!

RESUMÉ

Tato bakalářská práce si klade za cíl charakterizovat region Latinské Ameriky po stránce geografické, ekonomické a politické, popsat strukturu a objemy zbrojního importu zemí regionu a z dostupných informací posoudit vliv obranných výdajů na ekonomiku jednotlivých zemí regionu.

Pro jednotlivé země Latinské Ameriky jsou uvedeny jejich základní makroekonomické údaje, stejně jako podrobné údaje o konkrétní struktuře a charakteru jejich zbrojního importu, souhrnné údaje o finančním objemu těchto importů a souhrnné informace o výši výdajů na obranu. Ze zjištěných hodnot obranných rozpočtů je na základě pravidel rozpočtové rovnováhy posouzena makroekonomická přiměřenost vojenských výdajů jednotlivých zemí.

SUMMARY:

This thesis sets on goal to describe geographical, economical and political aspects of Latin American region, to describe structure and amount of arms import and in accordance with available information to consider impact of defence expenditures on economy of Latin American countries.

For every single Latin American country are shown basic macro-economic data as well as detailed data on factual structure and characteristic of their arms import, comprehensive data on financial amount of the imports and comprehensive data on defence budgets. In accordance to the found data on defence budgets is, in terms of budget balance rules, examined macro-economic adequacy of defence budgets for every single country.

Klíčová slova:

zbrojní import
obchod se zbraněmi
Latinská Amerika
obranné výdaje
vojenské výdaje

Key words:

arms import
arms trade
Latin America
defence expenditures
military expenditures

Seznam použitých zkratk a symbolů

AEW&C	„Airborne Early Warning & Control“ (z angl.), zkr. vzdušný systém včasného varování a velení
ASW	„Anti-Submarine Warfare“ (z angl.), zkr. protiponorkový
BVP	zkr. bojové vozidlo pěchoty
HDP	zkr. hrubý národní produkt
MERCOSUR	„Mercado Común del Cono Sur“ (ze šp.), zkr. Jihoamerický společný trh
NAFTA	„North American Free Trade Agreement“, (z angl.), zkr. Severoamerická dohoda o volného obchodu
NATO	North Atlantic Treaty Organisation (z angl.), zkr. Organizace severoatlantické smlouvy
OA	zkr. obrněný automobil
OT	zkr. obrněný transportér
PL	zkr. protiletadlový, protiletadlová
PT	zkr. protitankový, protitanková
USD	„United States Dollar“ (z angl.) zkr. dolar Spojených států amerických

OBSAH:

<u>Seznam tabulek a grafů</u>	<u>5</u>
<u>ÚVOD</u>	<u>7</u>
<u>I. CHARAKTERISTIKA REGIONU</u>	<u>8</u>
I.1 ZÁKLADNÍ POPIS	8
I.2 GEOLOGICKÉ, PŘÍRODNÍ A KLIMATICKÉ PODMÍNKY	8
I.3 STRUČNÁ HISTORIE	9
I.4 STRUČNÁ EKONOMICKÁ CHARAKTERISTIKA REGIONU	10
<u>II. POPIS STRUKTURY A OBJEMŮ ZBROJNÍHO IMPORTU ZEMÍ REGIONU</u>	<u>11</u>
II.1 ARGENTINA	16
II.2 BOLÍVIE	18
II.3. BRAZÍLIE	20
II.4 DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA	23
II.5 EKVÁDOR	25
II.6 GUATEMALA	27
II.7 HAITI	28
II.8 HONDURAS	29
II.9 CHILE	31
II.10 KOLUMBIE	34
II.11 KOSTARIKA	37
II.12 KUBA	37
II.13 MEXIKO	39
II.14 NIKARAGUA	41
II.15 PANAMA	43
II.16 PARAGUAY	44
II.17 PERU	45
II.18 SALVADOR	48
II.19 URUGUAY	50
II.20 VENEZUELA	52
II.21 SHRNUTÍ	55
<u>III. ZÁVĚR</u>	<u>57</u>
<u>Literatura</u>	<u>59</u>
<u>Seznam příloh</u>	<u>61</u>

Seznam tabulek a grafů

- Tab. II.1 Celkový import z hlavních dodavatelských zemí v milionech USD
- Tab. II.2 Celkový import hlavních konvenčních zbraní v milionech USD
- Tab. II.1.1 Růst HDP Argentiny 2002-2007 (rok 2007 uveden jen za první pololetí)
- Tab. II.1.2 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.2.1 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v milionech USD
- Tab. II.3.1 Základní makroekonomické ukazatele Brazílie 2000-2006
- Tab. II.3.2 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.4.1 Růst HDP Dominikánské republiky 1990-2005
- Tab. II.4.2 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v milionech USD
- Tab. II.5.1 Růst HDP Ekvádoru 2001-2006 s odhadem roku 2007
- Tab. II.5.2 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.6.1 Růst HDP Guatemaly
- Tab. II.6.2 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.7.1 Základní makroekonomické ukazatele Haiti 1997-2006
- Tab. II.8.1 Základní makroekonomické ukazatele Hondurasu 2000-2005
- Tab. II.8.2 Obranné rozpočty Hondurasu v milionech USD
- Tab. II.9.1 Růst HDP Chile v letech 1990-2005 s prognózou do roku 2009
- Tab. II.9.2 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.10.1 Základní makroekonomické údaje Kolumbie
- Tab. II.10.2 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.13.1 Růst HDP Mexika 2000-2006 s odhadem pro rok 2007
- Tab. II.13.2 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.14.1 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v milionech USD
- Tab. II.15.1 Obranné rozpočty Panamy v milionech USD
- Tab. II.16.1 Růst HDP Paraguaje 1995-2006 s odhadem pro rok 2007
- Tab. II.16.2 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.17.1 Růst HDP Peru 1992-2006 s odhadem pro rok 2007
- Tab. II.17.2 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v milionech USD
- Tab. II.18.1 Růst HDP Salvadoru 2000-2006
- Tab. II.18.2 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.19.1 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v milionech USD
- Tab. II.20.1 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v milionech USD
-
- Graf II.1 Celkový import ze sedmi hlavních dodavatelských zemí (Sovětský svaz je uveden bez vývozu na Kubu)
- Graf II.2 Celkový import hlavních konvenčních zbraní v milionech USD
- Graf II.1.1 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v milionech USD

- Graf II.1.2 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v procentech HDP
- Graf II.2.1 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v milionech USD
- Graf II.2.2 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v procentech HDP
- Graf II.3.1 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.3.2 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v procentech HDP
- Graf II.4.1 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v milionech USD
- Graf II.4.2 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v procentech HDP
- Graf II.5.1 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.5.2 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v % HDP
- Graf II.6.1 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.6.2 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v procentech HDP
- Graf II.9.1 Zbrojní import Chile 1950 - 2005 v milionech USD s vyznačeným trendem
- Graf II.9.2 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v milionech USD, včetně 10% podílu ze zisku společnosti Codelco
- Graf II.9.3 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v procentech HDP, včetně 10% podílu ze zisku společnosti Codelco
- Graf II.10.1 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.10.2 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v % HDP
- Graf II.13.1 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.13.2 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v % HDP
- Graf II.14.1 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v milionech USD
- Graf II.14.2 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v % HDP
- Graf II.16.1 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.16.2 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v % HDP
- Graf II.17.1 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v milionech USD
- Graf II.17.2 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v procentech HDP
- Graf II.18.1 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.18.2 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v procentech HDP
- Graf II.19.1 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v milionech USD
- Graf II.19.2 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v % HDP
- Graf II.20.1 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v milionech USD
- Graf II.20.2 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v % HDP
- Graf II.21.1 Obranné rozpočty zemí regionu 2001 až 2005 v procentech HDP

Úvod

Obchod se zbraněmi a vojenskou technikou vždy patřil a patří mezi nejvýnosnější ekonomická odvětví. Za posledních deset let (1997 až 2006) celosvětové vojenské výdaje přesáhly celkovou sumu 9,6 bilionu USD a jejich výše na konci tohoto období byla o více než třetinu vyšší, než na jeho počátku. Latinská Amerika se na tomto objemu podílí „pouhými“ 3% (290 miliard USD), ale v následujícím textu poznáme, že v kontextu ekonomik regionu se o zanedbatelnou částku nejedná.

A proč jsem si pro téma zbrojních obchodů vybral právě Latinskou Ameriku? Je to nejenom část světa, která mě, osobně zajímá a jejíž kulturu a jazyk jsem si oblíbil, ale téma zbrojních importů zemí Latinské Ameriky má i úzký vztah k naší zemi. Do řady latinskoamerických zemí v předválečném období směřovala významná část produkce československých zbrojovek, dobrá pověst československých zbraní v Latinské Americe přetrvala dodnes a podniky současného českého obranného průmyslu mají šanci na ni navázat.

I. CHARAKTERISTIKA REGIONU

1.1 Základní popis

Latinskou Amerikou se označuje oblast, ohraničená jižní hranicí USA na severu a jižním pobřežím Ohňové země na jihu, oblast která byla původně kolonizována Španěly a Portugalci a v níž se v naprosté většině zemí hovoří španělsky, portugalsky nebo francouzsky. Pod pojem Latinské Ameriky se v této zeměpisné oblasti někdy, poněkud nepřesně zahrnují i menší, méně lidnaté státy, kde je úřední jazyk angličtina nebo nizozemština. Tyto země jsem pro úplnost regionu zahrnul do tabulky v příloze 1, ale v samotné práci se jimi zabývat nebudu.

Latinská Amerika zabírá více než 20,5 milionu km² (zhruba 15% souše) a žije v ní přes 550 milionů obyvatel (asi 8,5% světové populace).¹

1.2 Geologické, přírodní a klimatické podmínky

Z geografického hlediska je Latinská Amerika velmi pestrá. Většina území Střední Ameriky je tvořena pásem Kordiller, který na jihu přechází ve vysokohorský andský masiv, ohraničující tichomořské pobřeží Jižní Ameriky až po nejjižnější část Ameriky, chilskou Ohňovou zemi.

Středovýchodní částí Jižní Ameriky je tvořena, díky zalesnění nepropustnou Brazílskou vysočinou a na severu Jižní Ameriky se rozkládá rozlohou menší Guyanská vysočina. Různé horské masivy tak tvoří téměř polovinu rozlohy kontinentální části Latinské Ameriky. Mezi těmito jihoamerickými horskými masivy se rozkládá rozsáhlá Amazonská nížina v severní třetině subkontinentu a velmi úrodná Laplatská nížina v třetině jižní.

Andy a Kordillery jsou oblastí velmi bohatou na nerostné suroviny, především kovové rudy, ale zároveň jsou i oblastí s vyšší vulkanickou aktivitou a častými zemětřeseními.

Ostrovní, karibskou část Střední Ameriky tvoří pás Velkých a Malých Antil. Geologický původ jednotlivých ostrovů je velmi rozmanitý. Část je tvořena vystupujícími vrcholy podmořského hřbetu (Velké Antily), část je původu vulkanického a to vše doprovází několik stovek drobných korálových ostrovů.

Stejně tak pestré jako geografické jsou i podmínky přírodní a klimatické. Severní třetina Jižní Ameriky je tropickým pásmem, na který navazují subtropická pásma Střední Ameriky a střední části Ameriky jižní. Jižní část jihoamerického subkontinentu je již tvořena pásmem mírným, ale v Patagonii lze vzhledem k chladnému vysokohorskému charakteru hovořit o pásu subpolárním.

Výrazné klimatické rozdíly panují i mezi horskými oblastmi kordillerského a andského masivu, kde panuje suché a mrazivé klima a mezi vlhkým tropickým klimatem nepropustných pralesů Amazonské a Orinocké nížiny či pouštními oblastmi severozápadního Peru nebo severní Chile.¹

¹ Zdroj [5] Skokan, L. a kol., Hospodářský zeměpis. Praha: Fortuna, 2006

1.3 Stručná historie

V předkolumbovském období na území dnešní Latinské Ameriky žili Indiáni na různém stupni vývoje. Od vyspělých civilizací Aztéků v dnešním Mexiku, Mayů v dnešní Guatemale a Mexiku, či vyspělé říše Inků na území dnešního Peru, Ekvádoru a Bolívie, přes kočovné kmeny v pampách dnešní Argentiny, lovce a primitivní zemědělce severu jižní Ameriky a karibských ostrovech po primitivní kmeny Amazonie.

Po objevení Ameriky v roce 1492 začalo pronikání Španělů a Portugalců do nitra kontinentu a následném rozdělení sféry vlivu smlouvou z Tordesillas v roce 1494. V období španělské conquisty v 16. století byly domorodé civilizace zničeny a území střední a jižní Ameriky, rozdělené na několik španělských a portugalských místokrálovství bylo postupně kolonizováno. Americký kontinent se díky bohatým zdrojům nerostných surovin (především drahých kovů) a díky výnosům rozsáhlých zemědělských plantáží, obdělávaných černými otroky, stal jedním z hlavních zdrojů příjmů státních pokladen obou zemí Pyrenejského poloostrova.

Stoupající ekonomická síla kreolů (v amerických koloniích narozených potomků Evropanů), ovládajících většinu hospodářského potenciálu Ameriky, začínala být ve stále výraznější nerovnováze s politickou mocí španělských úředníků, spravujícím kolonie. Tyto bohaté vrstvy, přes své silné hospodářské pozice neměly žádnou možnost ovlivňovat politiku Španělska v koloniích a koncem 18. století začaly volat po nezávislosti.

Během první poloviny 19. století, uprostřed střetů se španělskou koloniální armádou téměř všechny významné země střední a jižní Ameriky vyhlásily nezávislost. Toto období bylo ve španělských koloniích (nyní již nezávislých státech) začátkem desintegrace a politické nestability. Ve většině nových zemí neexistovala vládnoucí elita a úřednický aparát, schopné racionální vlády a budování nových států. Vznikaly a rozpadaly se soustáty (například v roce 1819 vznikla federace Velká Kolumbie, zahrnující dnešní Kolumbii, Ekvádor, Panamu a Venezuelu, aby se rozpadla již v roce 1830) a v jednotlivých zemích se střídaly diktátorské režimy i monarchie.

Politická nestabilita byla průvodním jevem v Latinské Americe i po větší část 20. století. Téměř ve všech zemích se v krátkých intervalech opakovaly státní převraty z obou stran politického spektra, vojenské puče, střídaly různé nedemokratické vlády, obvykle vojenského charakteru. Pokud některá vláda vydržela delší období, vesměs se jednalo o tvrdé diktátorské režimy, doprovázené represemi proti politickým oponentům (například Augusto Pinochet v Chile nebo Alfredo Stroessner v Paraguaji) i proti vlastnímu obyvatelstvu (například Anastasio Somoza v Nikaragui, Fulgencio Batista na Kubě nebo François Duvalier na Haiti). Odpor proti diktaturám byl doprovázen činností guerillových skupin různého politického zaměření, jejichž činnost často přerostla v krvavou občanskou válku (Dominikánská republika, Kolumbie, Nikaragua či Salvador).

V 70. letech minulého století v jednotlivých zemích postupně začala demokratizace společností, která vyústila v postupný pád téměř všech diktátorských režimů (dobrovolně se své moci vzdal

jediný diktátor – Augusto Pinochet) a v dnešní době jsou téměř všechny latinskoamerické země více či méně demokratické.²

1.4 Stručná ekonomická charakteristika regionu

Země Latinské Ameriky jsou vesměs řazeny k zemím rozvojovým, případně nejchudším (Haiti). Existují však značné rozdíly nejen mezi samotnými zeměmi, ale i mezi regiony jednotlivých zemí. Zatímco hospodářství zemí střední Ameriky a Karibiku bylo po dlouhá léta odkázáno na zemědělskou produkci, především pěstování cukrové třtiny nebo tropického ovoce (odtud pojmenování „banánová republika“), většina jihoamerických zemí profitovala z bohatých zásob nerostných surovin a s tím spojeným rozvojem zpracovatelského a následně dalších odvětví průmyslu.

Zatímco ve většině středoamerických zemích i nadále zůstává hlavní ekonomickou aktivitou zemědělství, v Mexiku a zejména v řadě zemí jižní Ameriky (konkrétně v Argentině, Brazílii, Chile, Uruguayi a Venezuele) došlo v druhé polovině minulého století k rozvoji průmyslových odvětví a v poslední době se o nich někdy již hovoří jako o nově industrializovaných zemích.

Rozdíly uvnitř samotných zemí jsou patrné zejména při srovnání venkovských a městských oblastí, či při srovnání center městských aglomerací s jejich okrajovými částmi. Tyto rozdíly jsou i příčinou řady sociopatologických jevů v mnoha zemích, zejména kriminality, korupce a velkého podílu černé ekonomiky. Posledně jmenovaný jev se projevuje především v podobě ilegální výroby a pašování narkotik, jejichž finanční objemy dosahují až nepředstavitelných hodnot. Například se uvádí, že černá ekonomika v Bolívii dosahuje až 70% jejího hrubého národního produktu.

V posledních desetiletích začíná snaha některých latinskoamerických zemí o vzájemnou ekonomickou integraci, především v uskupení Mercosur (Argentina, Brazílie, Paraguay a Uruguay, přidružená je Bolívie a Chile), či integrace Mexika v severoamerickém uskupení NAFTA (USA, Kanada a Mexiko).

Latinská Amerika je nejrozvinutější oblastí rozvojového světa, vytváří se v ní 40% výroby rozvojových zemí. Ve světovém měřítku se v Latinské Americe vytváří 8,1% světového HDP a průměrná hodnota HDP na obyvatele dosahuje 96% světového průměru.³

² Zdroj [6] Opatrný, J., Amerika v proměnách staletí, Praha, 1998

³ Zdroje [4] La Rosa, M.J., Mejía, G.R., An atlas and survey of Latin American history. New York, 2007

[5] Skokan, L. a kol., Hospodářský zeměpis. Praha, 2006

II. POPIS STRUKTURY A OBJEMŮ Zbrojního importu zemí regionu

V období do druhé světové války převažoval dovoz zbraní z evropských zemí, především z Belgie, Československa a Německa. Bezprostředně po druhé světové válce získaly dominantní postavení na regionálním zbrojním trhu Spojené státy a v menší míře Velká Británie, pro které se, v době převratného technologického vývoje, latinskoamerické země staly vítaným odbytištěm pro rychle zastarávající a nadbytečné zbraně a vojenskou techniku. V 60. letech 20. století se některé jihoamerické země dokázaly odpoutat od jednostranné materiální závislosti na dodávkách z USA a Velké Británie a začaly nakupovat zbraně evropské.

K dalšímu vývoji struktury importu začíná docházet v 70. letech minulého století. Zatímco na trhu ručních zbraní nebo nepříliš složitých zbraňových systémů stále dominují Spojené státy a jejich dodávky v tomto desetiletí, společně s Velkou Británií dosáhly vrcholu, v oblasti složitějších zbraňových systémů získávají významnou pozici zbrojovky evropské, především francouzské, italské a německé a začínají se prosazovat i dodávky z Izraele. Tato skutečnost byla zapříčiněna především tím, že americké zbraňové systémy, konstruované především pro použití na potenciálním evropském bojišti, se postupem času pro latinskoamerické země (a nejen pro ně) staly velmi sofistikovanými a tím i drahými jak po stránce akviziční, tak i provozní. Evropské zbraňové systémy, především pak francouzská bojová letadla, byly technicky jednodušší, s nižší pořizovací cenou, jednodušší obsluhou a údržbou a přitom poskytovaly dostatečné bojové parametry. Dalšími důležitými faktory bylo i to, že evropské země nekladly vývozu zbraní takové politické překážky, jako Spojené státy, které naopak na export některých komodit do Latinské Ameriky uplatňovaly embargo.

V 80. letech, kdy celkové dodávky zbraní do Latinské Ameriky dosáhly vrcholu, došlo k rapidnímu poklesu dodávek z USA a Velké Británie a naopak k výraznému růstu dodávek z Francie, Německa a především z Itálie.

K další významné změně dochází od 90. letech minulého století. Pád železné opony, konec bipolárního rozdělení světa a uvolnění mezinárodního napětí, nejen v Evropě, byly příčinou obecného znatelného poklesu importu zbraní téměř ze všech zemí. Konec studené války však naopak umožnil nákupy moderní vojenské techniky i v zemích, které dříve z politických nebo bezpečnostních důvodů nebyly ochotny moderní zbraně do této oblasti dodávat. Hlavními nositeli těchto změn jsou především Rusko a Izrael. Zatímco ruské zbrojovky jsou schopny a ochotny dodávat prakticky celý sortiment výzbroje pro vedení pozemního, vzdušného i námořního boje od ručních zbraní až po nadzvuková letadla, izraelský exportní sortiment je užší, s výraznou změnou ve složení dodávaného sortimentu. Zatímco do osmdesátých let Izrael do Latinské Ameriky vyvážel především starší a zastaralou techniku, vyřazenou z výzbroje vlastní armády, od 90. let jeho export představují především sofistikované zbraňové systémy (například bojová letadla, letecké řízené rakety nebo menší válečná plavidla) a modernizace stávajících zbraňových systémů (například stíhacích letounů). Velkou výhodou ruské techniky je pak to, že za nižší cenu nabízí srovnatelné nebo vyšší užité vlastnosti než zbraně americké či západoevropské a, stejně jako již zmíněná

Francie, v současné době Rusko neklade exportu takové politické překážky jako USA. Z dalších dodavatelských zemí se v 90. letech začínají prosazovat dodávky z Brazílie, Španělska a Švýcarska. I přesto však Spojené státy zůstaly největším dodavatelem zbraní pro latinskoamerické země.

Po roce 2000 pokračuje mírný pokles dodávek ze všech hlavních dodavatelských zemí, s výjimkou Itálie. K mírnému nárůstu naopak dochází u dodávek z menších zemí, jako Izrael, Nizozemí, Španělsko nebo Švédsko.⁴

Za zmínku stojí i stabilní pozice dvou zemí, které nikdy nebyly jako tradiční výrobci zbraní chápány – Nizozemí a Kanada. Nizozemí si po celou dobu od roku 1950 udržuje stabilní pozici díky dodávkám válečných lodí, lodních elektronických systémů a po pádu železné opony i díky odprodeji nadbytečných zbraní, především tanků a bojových letadel. Portfolio kanadských dodávek tvoří menší transportní letadla vlastní konstrukce, licenčně vyráběná bojová letadla a dodávky leteckých motorů.

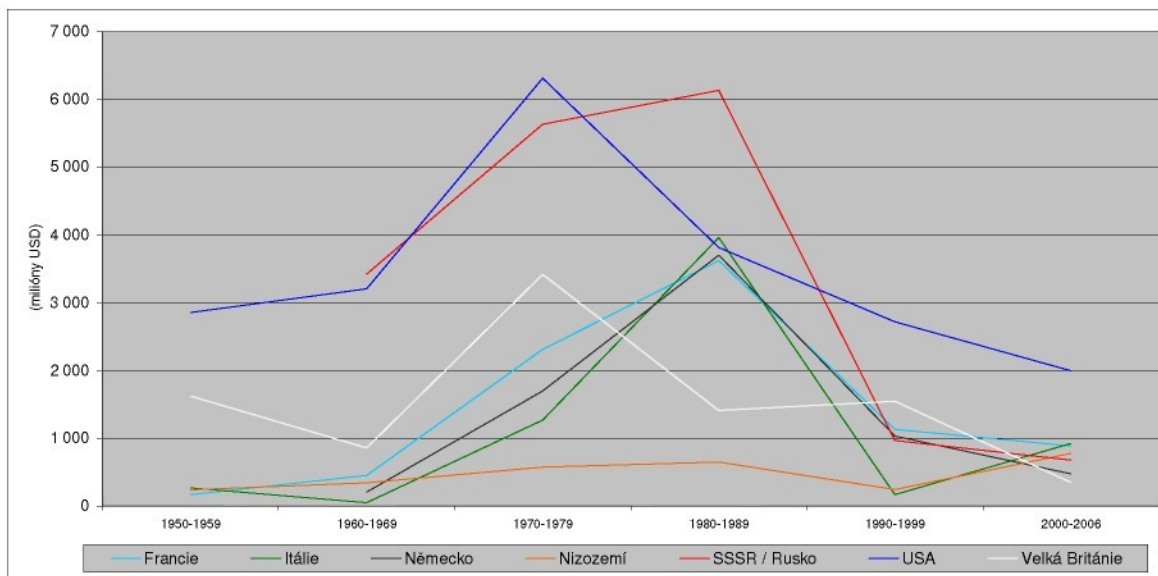
Výjimku z výše popsaných schémat díky své politické orientaci představuje Kuba a částečně i Nikaragua. Obě tyto země budou popsány v samostatných odstavcích.

Tab. II.1 Celkový import z hlavních dodavatelských zemí v milionech USD

	1950- -1959	1960- -1969	1970- -1979	1980- -1989	1990- -1999	2000- -2006	CELKEM
USA	2 857	3 207	6 316	3 819	2 716	1 997	20 912
SSSR / Rusko	0	3 421	5 630	6 137	965	684	16 834
SSSR / Rusko bez exportu na Kubu	0	0	1 953	1 738	714	684	5 089
Velká Británie	1 626	859	3 418	1 414	1 551	348	9 216
Francie	171	453	2 314	3 621	1 136	885	8 580
Německo	0	206	1 699	3 704	1 038	473	7 120
Itálie	270	53	1 272	3 963	174	927	6 659
Nizozemí	243	346	576	651	244	781	2 841
Izrael	4	0	367	670	314	358	1 713
Kanada	48	249	515	445	67	82	1 406
Španělsko	0	28	65	455	227	394	1 169

Zdroj: [29]

⁴ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.1 Celkový import ze sedmi hlavních dodavatelských zemí
(Sovětský svaz je uveden bez vývozu na Kubu)

Zdroj: [29]

Co se týká sortimentu dodávaných zbraňových systémů, největší finanční prostředky byly a jsou vynakládány na akvizice letadel a lodí. Tato převaha je dána nejen množstvím nakupovaných jednotek (především letadel), ale i tím, že se jedná o zbraňové systémy s velmi vysokou jednotkovou cenou. Akvizice letadel, bojových, cvičných, transportních i lehkých, po celou druhou polovinu 20. století vůbec výrazně zastiňují nákupy jiných druhů zbraňových systémů a i díky své ceně a veřejné pozornosti se často stávají demonstrantem zahraničně-politické orientace země.

Padesátá jsou v oblasti letecké techniky charakteristické budováním vzdušných sil, odpovídajícím bezpečnostní situaci, technické úrovni a ekonomickým možnostem zemí regionu. Znamenalo to, že i ty nejmenší země si pořizovaly bojové letouny, pocházející z rozsáhlých amerických válečných přebytků (od jednomotorových stíhaček po těžké čtyřmotorové bombardéry) nebo již zastaralé poválečné proudové stíhací letouny první generace, vyřazené z výzbroje ozbrojených sil USA. Jenom několik zemí, konkrétně Brazílie, Ekvádor, Kolumbie, Peru a Venezuela v období okolo roku 1955 nakupovalo nové, moderní bojové letouny americké, britské či kanadské výroby.

V 60. letech se nůžky mezi bohatšími a chudšími zeměmi, zobrazené sortimentem nakupované výzbroje ještě ztlačněji rozevírají. Zatímco bohatší země zařazují do výzbroje nové bojové letouny světové úrovně (například Argentina nebo Chile) nebo využívají služeb moderní výzbroje, zakoupené v předešlém desetiletí (například Brazílie nebo Kolumbie), nejchudší země (jako Bolívie, Guatemala nebo Salvador) ještě koncem 60. let nakupovaly letouny, konstrukčně pocházející z let druhé světové války.

70. a 80. léta znamenala vrchol zbrojního importu prakticky v celé Latinské Americe. Zatímco bohatší země si již od 70. let pořizují nové francouzské, americké či sovětské nadzvukové letouny, srovnatelné s výzbrojí zemí NATO (a které v 80. letech v menších množstvích nakupují i některé chudší země), nejchudší země nakupují použité, až dvacet let staré proudové letouny nebo

relativně laciné lehké bojové (upravené cvičné) stroje, zatímco jiné země (jako například Kostarika) na provozování bojového letectva rezignovaly.

Devadesátá léta byla ve znamení rapidního poklesu všech druhů zbraní. Pád železné opony a celkové snižování stavů armád a techniky v evropských zemích však umožnil některým latinskoamerickým zemím za výhodnou cenu získat relativně moderní zbraňové systémy z přebytků evropských armád. Jednalo se především o bojová letadla, tanky, obrněné transportéry a válečná plavidla.

Trend nákupu použitých, ale moderních zbraní v Evropě pokračuje i po roce 2000. Zároveň je znatelný důraz na vyšší kvalitu detekčních prostředků, což se projevilo i zařazením letounů včasné výstrahy AEW&C do výzbroje některých zemí (Brazílie, Chile a Mexiko).

Lze konstatovat, že u zemí, které se z jakéhokoli důvodu rozhodly udržovat výkonné a účinné ozbrojené síly (např. Brazílie, Chile nebo Venezuela) je od roku 1950 patrný výrazný kvalitativní posun. Zatímco v padesátých letech drtivou většinu importované výzbroje tvořily zbraně zastaralé, v dalších desetiletích došlo k postupnému zkvalitňování nakupované výzbroje a v současné době jsou armády těchto zemí vybaveny moderní technikou, srovnatelnou s výzbrojí zemí NATO.

U zemí, které musí čelit vnitřnímu konfliktu (například Kolumbie) je funkce armády zaměřena spíše na udržení vnitřní bezpečnosti země a výzbroj jejich armád je pro tuto úlohu optimalizována.

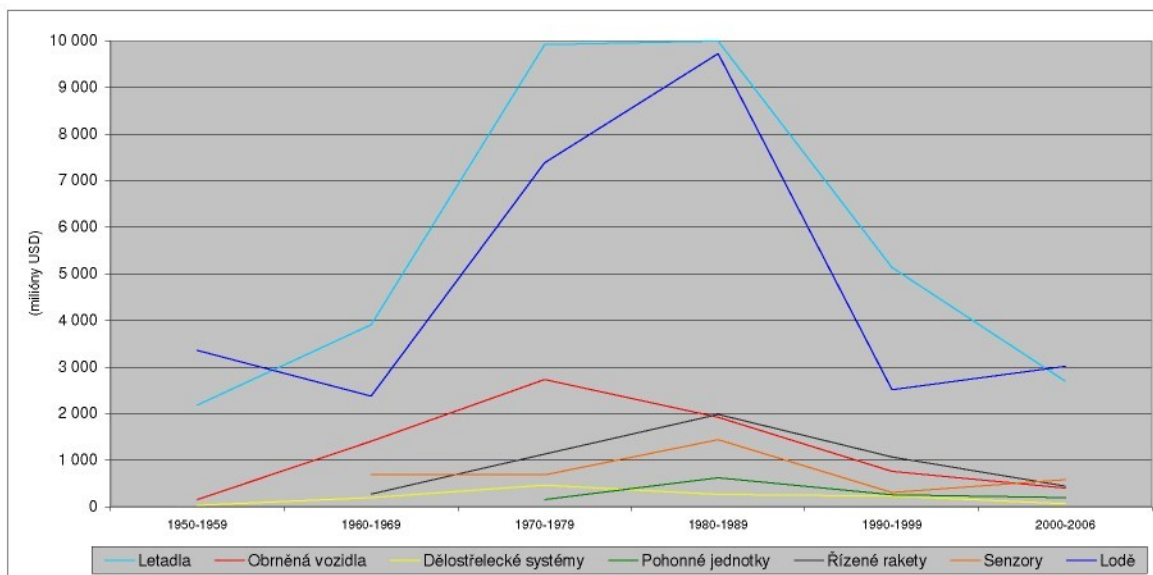
Řada dalších, především středoamerických zemí, které nemusí aktuálně čelit vnějšímu ani vnitřnímu ohrožení udržuje armádu spíše symbolickou, z velké části orientovanou na pomoc civilnímu obyvatelstvu při častých přírodních katastrofách (zemětřesení či uragány) a jejich vybavení sestává především z množství různých transportních prostředků.

Jiné země, jako například Panama na provozování klasické armády zcela rezignovaly a jejich ozbrojené síly jsou organizovány na policejním nebo miličním principu.

Tab. II.2 Celkový import hlavních konvenčních zbraní v milionech USD

	1950- -1959	1960- -1969	1970- -1979	1980- -1989	1990- -1999	2000- -2006	CELKEM
Letadla	2 187	3 905	9 924	10 004	5 140	2 698	33 858
Obrněná vozidla	157	1 407	2 732	1 920	765	405	7 386
Dělostřelecké systémy	30	197	464	263	234	65	1 253
Pohonné jednotky	0	0	161	624	253	196	1 234
Řízené rakety	0	277	1 138	1 985	1 069	448	4 917
Senzory	0	684	687	1 443	308	582	3 704
Lodě	3 365	2 373	7 389	9 738	2 518	3 012	28 395
CELKEM	5 739	8 843	22 495	25 977	10 287	7 406	80 747

Zdroj: [29]

Graf II.2 Celkový import hlavních konvenčních zbraní v milionech USD

Zdroj: [29]

Výroba zbraní v samotných latinskoamerických zemích se soustředila především v Argentině a v Brazílii. Výroba argentinských zbrojovek je v mezinárodním rozměru zanedbatelná. Většinu produkce představuje licenční výroba, určená pro samotné argentinské ozbrojené síly, výrobu vlastních konstrukcí pak představují hlavně menší obrněná vozidla, cvičné a lehké bitevní letouny. Argentinský export tvoří převážně starší zahraniční zbraně, vyřazené z výzbroje argentinské armády. Jediným exportním artiklem vlastní argentinské konstrukce je lehký bitevní letoun IA-58 Pucará. Samotný argentinský export je spíše nevýznamný a od poloviny 90. téměř žádný.

Naproti tomu v Brazílii byl v druhé polovině 20. století rozvíjen strojírenský průmysl, včetně výroby vojenské techniky. Nejvýznamnějšími položkami brazilské zbrojní výroby jsou obrněná vozidla, malá dopravní letadla a cvičná a lehká bojová letadla. Do 70. let minulého století brazilské výrobky oslovovaly zahraniční zákazníci především díky své ceně, ale od 80. let jsou oceňovány i jejich kvality, srovnatelné se světovým standardem a v posledních deseti letech jsou brazilské zbrojovky schopny nabídnout i sofistikované zbraňové systémy, srovnatelné se severoamerickou nebo západoevropskou konkurencí. Téměř všechny položky brazilského zbrojního exportu jsou tak tvořeny zbraněmi vlastní výroby i konstrukce. Jako doklad vysoké kvality svědčí i to, že cvičné a lehké bitevní letouny či letouny včasného uvědomování firmy Embraer již dvě desetiletí používají i některé země NATO, konkrétně Francie, Řecko a Velká Británie, která na jejich výrobu dokonce zakoupila licenční práva.

II.1 Argentina

República Argentina. Pevninský stát v jihovýchodní části Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl strojírenský, automobilový, textilní a chemický a zemědělství. Zemědělství se zaměřuje na chov hovězího dobytka, pěstování obilí, kukuřice, cukrové řepy, sójových bobů, čiroku a výrobu vína. Zásoby nerostných surovin představuje ropa, zinek, olovo, železná ruda, měď, cín a uran.

Argentinské vojenské výdaje a jejich struktura jsou do značné míry dány soupeřením s Brazílií o pozici regionální mocnosti.

V 50. letech minulého století bylo 83% argentinského zbrojního importu tvořeno dodávkami z USA, 703 miliony z celkových 848 milionů USD. Hlavními komoditami byly lodě (648 milionů – 76,4%) a letadla (193 miliony – 22,8%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 110 stíhaček, z toho 48 proudových a dva křižníky z USA a jedna letadlová loď z Velké Británie.

V šedesátých letech dominance amerických dodávek přetrvává, ale už není tak silná a Argentina začíná ve větší míře nakupovat zbraně v Evropě. Mimo nákupu hotových zbraní začíná Argentina nakupovat i licenční práva na výrobu lehkých tanků a obrněných transportérů. Celkem v tomto desetiletí Argentina dovezla zbraně za 1,215 miliardy USD, z toho 636 milionů (52,3%) z USA, 339 milionů (27,9%) z Nizozemí a 123 miliony (10,1%) z Francie. Hlavními komoditami byla letadla (620 milionů – 51%) a lodě (486 milionů – 40%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 45 cvičných letadel z Francie, jedna letadlová loď z Nizozemí, 25 bitevních letadel, dvě ponorky a tři torpédoborce z USA a 6 minolovek z Velké Británie.

Sedmdesátá léta představovala více než dva a půl násobný nárůst zbrojního importu na 3,27 miliardy USD, z toho 1,555 miliardy (47,6%) z USA, 545 milionů (16,7%) z Francie a 448 milionů (13,7%) z Velké Británie. Hlavními komoditami byla letadla (1,532 miliardy – 46,9%) a lodě (1,149 miliardy – 35,1%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 12 stíhaček a 2 korvety z Francie, 26 stíhaček z Izraele, 66 bitevních letadel, 6 torpédoborců a 2 ponorky z USA a 12 bombardérů z Velké Británie.

Osmdesátá léta v Argentině znamenala vrchol zbrojních dodávek, když celková hodnota importu dosáhla 4,558 miliardy USD, z toho 2,237 miliardy (49%) z Německa, 553 miliony (12,1%) z Francie a 528 milionů (11,6%) z Itálie. Zároveň došlo k poklesu dodávek z USA do takové míry, že představovaly pouze 4,3% celkového importu (196 milionů USD). Tento pokles však byl dán postojem americké vlády po britsko-argentinské válce o Falklandské ostrovy. Hlavními komoditami byly lodě (2,218 miliardy – 48,7%), letadla (797 milionů – 17,5%), senzory (517 milionů – 11,3%) a obrněná vozidla (500 milionů – 11%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 41 cvičných letadel z Brazílie, 14 stíhacích bombardérů, a jedna korвета z Francie, 56 radarů z Itálie, 35 stíhaček z Izraele, 2 ponorky a 4 fregaty z Německa, 26 radarů z Nizozemí a 238 obrněných transportérů z USA. Kromě toho byla v Německu zakoupena licence na výrobu čtyř fregat.

Zajímavostí je, že počátkem 80. let Argentina nakoupila ve Velké Británii zbraně za 384 miliony USD (trochu pikantně i licenční práva na výrobu dvou torpédoborců třídy Sheffield); všechny tyto kontrakty proběhly ještě před válkou o Falklandy)

V devadesátých letech v důsledku narůstajících problémů argentinské ekonomiky došlo k celkovému poklesu argentinských zbrojních akvizic o více než 70% oproti předcházejícímu období a omezení investic do ozbrojených sil. V tomto období Argentina dovezla zbraně za 1,258 miliardy USD, z toho 777 milionů (61,8%) z USA, 345 milionů (27,4%) z Německa a 86 milionů (6,8%) z Francie. Hlavními komoditami byla letadla (751 milionů – 59,7%), lodě (213 milionů – 16,9%) a obrněná technika (212 milionů – 16,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 36 bitevních a 34 průzkumných letadel a 36 vrtulníků z USA. Kromě toho Argentina v Německu zakoupila licenci na výrobu 120 tanků a dvou fregat.

Po roce 2000 dochází k dalšímu poklesu vojenských akvizic a veškeré výdaje jsou směřovány pouze na nejnútější udržení obranyschopnosti země. Hospodářské problémy posledních dvaceti let a demokratizace argentinské společnosti po roce 1983 zároveň donutily Argentinu rezignovat na soupeření s Brazílií o pozici regionální mocnosti. Celkový import Argentiny po roce 2000 zatím tvoří pouze dodávky z USA v celkové hodnotě 473 miliony USD, z nichž jsou nejvýznamnějšími položkami 20 vrtulníků, 216 protiletadlových raket a pět radiolokátorů.⁵

Tab. II.1.1 Růst HDP Argentiny 2002-2007 (rok 2007 uveden jen za první pololetí)

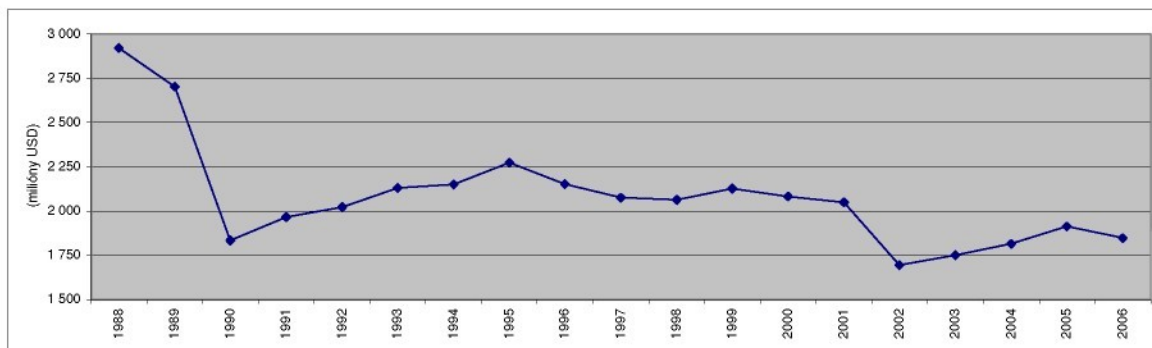
	2002	2003	2004	2005	2006	2007
růst HDP (%)	-10,9	8,7	8,8	9,2	8,5	13,3

Zdroj: [15]

Tab. II.1.2 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	2 922	2 703	1 832	1 965	2 022	2 131	2 148	2 273	2 151	2 074
% HDP	1,5	1,5	1,5	1,3	1,4	1,5	1,5	1,6	1,4	1,3
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	2 062	2 125	2 082	2 048	1 692	1 748	1 813	1 912	1 847	
% HDP	1,3	1,4	1,3	1,4	1,2	1,2	1,1	1,3		

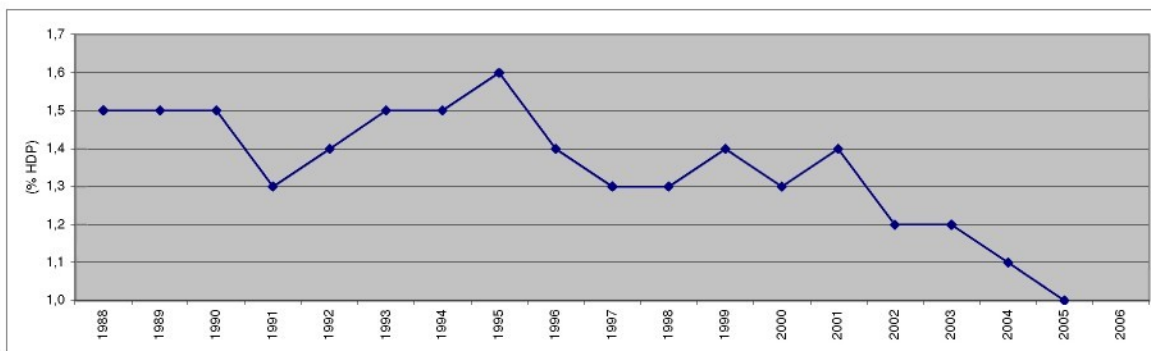
Zdroj: [29]

Graf II.1.1 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

⁵ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.1.2 Obranné rozpočty Argentiny 1988-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

II.2 Bolívie

República de Bolivia. Vnitrozemský stát ve středu Jižní Ameriky.

Zemědělsko-průmyslový stát, nejhudší země Jižní Ameriky. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, textilní a těžební průmysl. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, cukrové třtiny, brambor a kukuřice. Zásoby nerostných surovin představuje cín, antimon, wolfram, stříbro, zinek, ropa, zemní plyn a železná ruda.

Vojenské akvizice Bolívie vždy odrážely špatný stav místní ekonomiky a naprostá většina importu tvoří zbraně použité a zastaralé, zařazované do výzbroje v menších množstvích. V padesátých letech Bolívie importovala jediný druh zbraní, letadla, z jediné země, z USA, v úhrnné hodnotě 37 milionů USD. Konkrétně se jednalo o čtyři stíhačky, osm bombardérů, 15 cvičných a 6 transportních letadel. Všechny nakupované typy pocházely z přebytků amerických ozbrojených sil a konstrukčně spadají do období druhé světové války nebo do konce 30. let.

Podobný vývoj pokračoval i v následujících obdobích a v šedesátých letech Bolívie nakoupila v USA a Uruguayi další vyřazená letadla a houfnice a ve Švýcarsku 24 nových obrněných transportérů, vše za 52 milionů USD. Zajímavostí je, že Bolívie ještě v roce 1969 nakupovala stíhačky P-51D, které bojovaly už za druhé světové války.

V sedmdesátých letech byly výdaje na akvizice vojenské techniky předchozímu období navýšeny o téměř 150% na 128 milionů USD, z toho 64 milionů (50%) z USA. Hlavními komoditami byla letadla (96 milionů – 75%) a obrněná vozidla (28 milionů – 21,9%). Největšími položkami bylo 26 cvičných letadel a 48 obrněných transportérů z Brazílie, 20 proudových cvičných letadel z Kanady, 34 tanků z Rakouska, 76 různých letadel (včetně tří proudových stíhaček) a 54 obrněných transportérů z USA a 9 proudových stíhaček z Venezuely.

V osmdesátých letech, kdy vojenské výdaje v celé Latinské Americe vrcholily, Bolívie výdaje na vojenské akvizice opět zdvojnásobila na 250 milionů USD, z toho 137 milionů (54,8%) z USA. Největší podíl na této částce měly akvizice letadel (195 milionů - 82%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 18 cvičných letadel z Francie, 24 cvičných letadel ze Švýcarska, 22 transportních vrtulníků a 7 transportních letadel z USA.

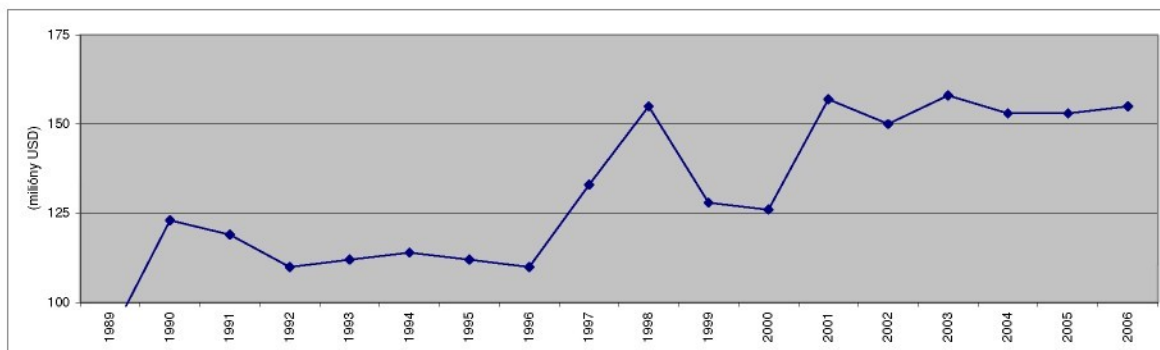
Nicméně v devadesátých letech bolívijský import poklesl na 26% předešlého období a finančním objemem i strukturou se vrátil do relací 60. let – jádro opět tvoří zbraně vyřazené nebo výrazně levnější oproti standardu. Celkem za 61 milion USD, z toho 45 milionů (73,8%) z USA. Hlavní komoditou byla opět letadla (47 milionů – 77%), následované dělostřeleckými systémy (13 milionů – 21,3%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 15 cvičných letadel z Brazílie, 54 tažených houfnic z Číny a 10 transportních letadel z USA.

Podobný vývoj pokračuje i po roce 2000, kdy veškerý import prozatím tvoří akvizice 14 cvičných letadel z Brazílie, dvou dopravních letadel z USA a 8 cvičných letadel a 2 vrtulníků z Venezuely. Ve všech případech se jedná o techniku použitou, celkem do konce roku 2006 za 54 miliony USD.⁶

Tab. II.2.1 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v milionech USD

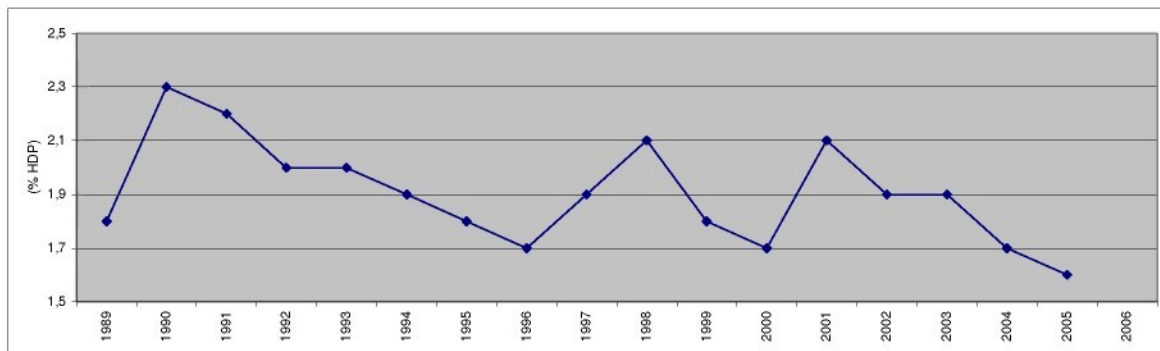
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	-	90	123	119	110	112	114	112	110	133
% HDP	-	1,8	2,3	2,2	2,0	2,0	1,9	1,8	1,7	1,9
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	155	128	126	157	150	158	153	153	155	
% HDP	2,1	1,8	1,7	2,1	1,9	1,9	1,7	1,6	-	

Zdroj: [29]

Graf II.2.1 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.2.2 Obranné rozpočty Bolívie 1989-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

⁶ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

II.3. Brazílie

República Federativa do Brasil. Pevninský stát ve střední a východní části Jižní Ameriky, největší a nejlidnatější stát Latinské Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl ocelářský, strojírenský, automobilní, chemický a textilní, výroba spotřebního zboží a zemědělství. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy (největší světový producent), bavlny, sóji, cukrové třtiny, kakaa, rýže, kukuřice a ovoce. Zásoby nerostných surovin představuje ropa, fosfáty, železná ruda, cín, uran, mangan, zlato, nikl a bauxit.

Brazílie vzhledem ke své rozloze a lidnatosti po celá desetiletí podřizuje budování a rozvoj svých ozbrojených sil snaze o získání pozice regionální mocnosti, o kteroužto až do osmdesátých let soupeřila se sousední Argentinou. Brazílie proto rozvíjela celé spektrum výzbroje všech druhů ozbrojených sil se snahou o zavedení moderních zbraňových systémů, byť někdy v omezených počtech. Velkou úlohu ve vyzbrojování brazilské armády má i domácí průmysl, který ve druhé polovině 20. století prošel velkým technologickým pokrokem a dnes nabízí i nejmodernější zbraňové systémy.

Stejně jako v ostatních latinskoamerických zemích v 50. letech tvořily značnou část importu zbraně, pocházející z přebytků ozbrojených sil USA. Na rozdíl od jiných zemí ale navazovaly na dodávky amerických zbraní z období druhé světové války a z konce 40. let (Brazílie se po boku spojenců aktivně účastnila bojů proti Německu v Evropě) a sloužily pro doplnění stávající výzbroje. Koncem 50. let pak část akvizic představovaly i vyřazené proudové letouny, konstrukčně pocházející z konce předešlého desetiletí. Mimo dodávek přebytků však Brazílie zakoupila i nové, tehdy moderní stíhací letouny z Velké Británie. Celkem v 50. letech Brazílie dovezla zbraně za 1,358 miliardy USD, z toho 639 milionů (47%) z USA, 347 milionů (25,6%) z Velké Británie a 220 milionů (16,2%) z Nizozemí. Hlavními dováženými komoditami byly lodě (896 milionů – 66%) a letadla (445 milionů – 32,8%). Nejvýznamnějšími položkami byly čtyři transportní lodě z Japonska, 70 cvičných letadel a 10 remorkérů z Nizozemí, 73 stíhaček (z toho 48 proudových), 35 bombardérů, 200 cvičných letadel, dva křižníky, 4 torpédoborce a dvě ponorky z USA a 71 proudových stíhaček z Velké Británie.

Zbraně zakoupené v 50. letech z valné části vyhovovaly i v následujícím desetiletí, ale při dovozu byly doplňovány stávající stavy a byly rozvíjeny specializovanější druhy výzbroje, především protiponorkové obrany a radioelektronického boje. Celkem v 60. letech Brazílie za dovoz zbraní zaplatila 1,339 miliardy USD, z toho 929 milionů (69,4%) z USA, 179 milionů (13,4%) z Velké Británie a 171 milion (12,8%) z Kanady. Největší prostředky byly vynaloženy na akvizice letadel (925 milionů – 69,1%) a lodí (333 miliony – 24,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 24 transportních a dvě protiponorková letadla z Kanady, 101 cvičný letoun, 11 protiponorkových a 34 transportních letadel, 48 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových, 125 tanků, 4 minolovky, 3 torpédoborce a dvě ponorky z USA a jedna letadlová loď z Velké Británie.

V sedmdesátých letech začala rozsáhlá modernizace brazilských ozbrojených sil s důrazem na posílení protivzdušné a námořní obrany. Do brazilské výzbroje se tak dostala řada moderních zbraňových systémů, shodných s výzbrojí vyspělých zemí NATO. V 70. letech Brazílie dovezla vojenskou techniku celkem za 4,24 miliardy USD, z toho 1,594 miliardy (37,6%) z Velké Británie, 1,593 miliardy (37,6%) z USA, 383 milionů (9%) z Itálie a 291 milion (6,9%) z Francie. Hlavními komoditami byly lodě (2,022 miliardy – 47,7%) a letadla (1,308 miliardy – 30,8%). Nejvýznamnějšími položkami importu bylo 12 stíhaček z Francie, 6 minolovek z Německa, 42 stíhaček, 8 protiponorkových letadel, 54 vrtulníky, z toho 6 protiponorkových, 211 tanků, 567 obrněných transportérů, 5 výsadkových lodí, 7 ponorek a 7 torpédoborců z USA a 16 protiponorkových vrtulníků, 6 fregat a 3 ponorky z Velké Británie.

V 80. letech modernizace brazilských ozbrojených sil pokračovala a v této dekádě Brazílie dovezla vojenskou techniku celkem za 1,996 miliardy USD. Z toho 613 milionů (30,7%) z Francie, 524 milionů (26,3%) z USA a 319 milionů (16%) z Velké Británie. Největší prostředky byly vynaloženy na nákup letadel (718 milionů – 36%), lodí (641 milion – 32,1%) a senzorů (357 milionů – 17,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 11 stíhaček a 18 radarů z Francie, 18 radarů z Itálie, 25 radarů ze Švédska a 26 stíhaček, 3 výsadkové lodě a 4 fregaty z USA.

V devadesátých letech Brazílie využila změněné geopolitické situace v Evropě, kde všechny země po skončení studené války snižovaly stavy svých armád a nyní již nadbytečná technika byla za příznivých cenových podmínek nabízena k odprodeji. Jednalo se sice o zbraňové systémy použité, ale v dobrém technickém stavu a nikoli zastaralé. Celkem v 90. letech Brazílie dovezla zbraně za 2,758 miliardy USD, z toho 1,143 miliardy (41,4%) z Velké Británie, 496 milionů (18%) z Německa a 350 milionů (12,7%) z Francie. Hlavními komoditami byly lodě (1,15 miliardy – 41,7%), letadla (560 milionů – 20,3%) a řízené rakety (473 milionů – 17,2%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 72 vrtulníků z Francie, 23 použitých bitevních letadel z Kuvajtu, 87 tanků z Nizozemí, 32 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových a 91 tanků z USA, 9 protiponorkových vrtulníků, 4 fregaty a 7 minolovek z Velké Británie a 1262 různých řízených raket z různých zemí.

Tento nákup použitých zbraní z evropských přebytků, z nichž zasluhuje pozornost akvizice vyřazené francouzské letadlové lodě Foch, pokračuje i po roce 2000. Stejně tak je zřetelná snaha o zavádění vzdušných prostředků včasného uvědomování (AEW&C). Celkem v letech 2000 až 2006 tyto nákupy přišly Brazílii na 1,48 miliardy USD, z toho 536 milionů (36,2%) z Francie, 350 milionů (23,6%) z USA a 140 milionů (9,5%) z Německa. Hlavními komoditami byla letadla (524 milionů – 35,4%), lodě (450 milionů – 30,4%) a senzory (331 milion – 22,4%). Nejvýznamnějšími položkami v těchto letech je 12 stíhaček a jedna letadlová loď z Francie, 119 radarů z Itálie, 62 transportních letadel ze Španělska, 12 transportních a 8 námořních hlídkových letadel a 36 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových z USA.⁷

⁷ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Tab. II.3.1 Základní makroekonomické ukazatele Brazílie 2000-2006

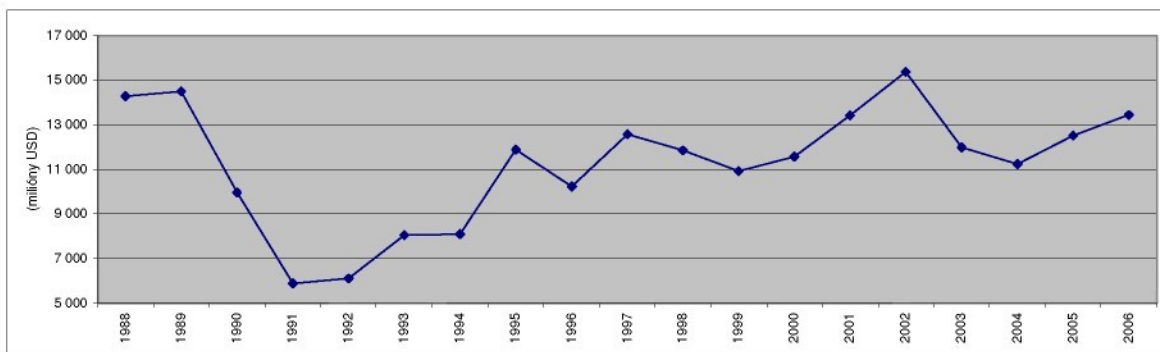
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Růst HDP (%)	4,3	1,3	2,7	1,1	5,7	3,2	3,7
Míra inflace (%)	-	-	12,5	9,3	7,5	5,7	3,1

Zdroj: [12]

Tab. II.3.2 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v milionech USD

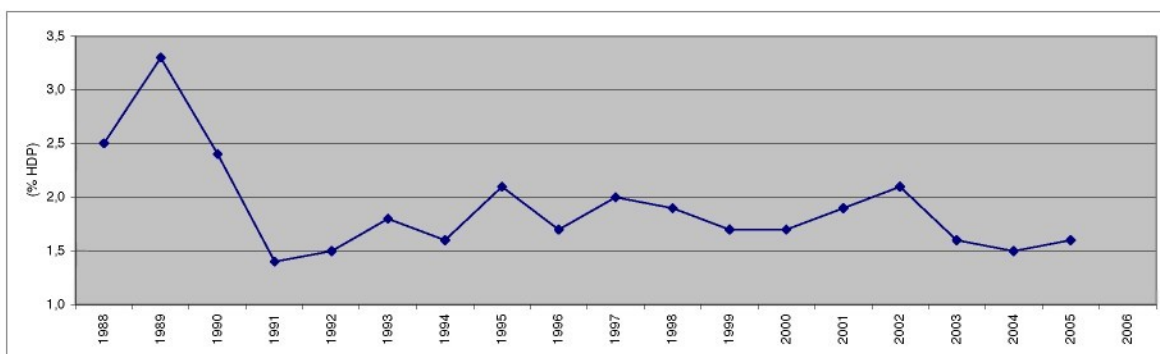
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	14 273	14 496	9 964	5 887	6 103	8 056	8 096	11 882	10 250	12 569
% HDP	2,5	3,3	2,4	1,4	1,5	1,8	1,6	2,1	1,7	2,0
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	11 845	10 928	11 583	13 428	15 369	11 979	11 250	12 510	13 446	
% HDP	1,9	1,7	1,7	1,9	2,1	1,6	1,5	1,6	-	

Zdroj: [29]

Graf II.3.1 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.3.2 Obranné rozpočty Brazílie 1988-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

II.4 Dominikánská republika

República Dominicana. Ostrovní stát na východě ostrova Hispaniola (Haiti) v souostroví Velké Antily.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou výroba cementu, zemědělství a turistika. Zemědělství se zaměřuje na pěstování cukrové třtiny, kávy, kakaa, bavlny a rýže. Zásoby nerostných surovin představuje bauxit, nikl, zlato a stříbro.

U dominikánské armády lze v průběhu 50. let pozorovat snahu o budování všech druhů vojsk s využitím nákupů z amerických válečných přebytků nebo nákupů vyřazené techniky v Evropě, celkem za 108 milionů USD, z toho 48 milionů (44,4%) z USA, 44 miliony (40,7%) ze Švédska a 16 milionů (14,8%) z Francie. Hlavními komoditami byla letadla (90 milionů – 83,3%) a obrněná vozidla (17 milionů – 15,7%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 15 tanků z Francie, 52 stíhaček (z toho 10 proudových) ze Švédska, 25 stíhaček, 8 bombardérů, 26 cvičných letadel a 45 obrněných transportérů z USA.

V šedesátých letech Dominikánská republika, zmítaná sérií státních převratů snížila dovoz zbraní o polovinu na 53 miliony USD, z toho 45 milionů (84,9%) z USA. Hlavními komoditami byla letadla (29 milionů – 54,7%) a lodě (21 milion – 39,6%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 6 bombardérů, 14 transportních letadel, 3 hlídkové čluny, jedna výsadková loď a dva tankery z USA. Zajímavostí pak je nákup 20 vyřazených tanků ze Švédska, kde byly ve 40. letech vyrobeny na základě československé licence.

V 70. letech dovoz díky oslabené ekonomice poklesl na 24 miliony USD (tedy na čtvrtinu úrovně 50. let), vše z USA. Jádrem dovozu tvořily lodě (19 milionů – 79,2%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 8 lehkých vrtulníků, jeden remorkér a tři protiponorkové lodě.

V osmdesátých letech, vedle dalšího rozvoje transportních schopností dominikánská armáda po dvacetileté přestávce posílila i bojovou složku nákupem malého množství bitevních letadel, tanků a minometů. Celkem v této dekádě Dominikánská republika za dovoz vojenského vybavení zaplatila 62 milionů USD, z toho 55 milionů (88,7%) z USA. Hlavními komoditami byla letadla (44 miliony – 71%) a lodě (13 milionů – 21%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 8 bitevních a 12 cvičných letadel, 8 transportních vrtulníků, 12 tanků, jeden remorkér a tři hlídkové čluny z USA.

K opětovnému výraznému poklesu vojenských výdajů došlo v devadesátých, kdy dovoz poklesl na pouhou pětinu předcházejícího desetiletí. Jediné akvizice v té době tvořilo osm použitých cvičných letadel z Chile a šest transportních vrtulníků z USA, vše v celkové hodnotě 13 milionů USD. Po roce 2000 kvůli nutnosti vyřadit zastaralou techniku a nahradit ji novější výdaje opět narostly, především díky nákupům letecké techniky a to i přes to, že vojenské letectvo počátkem nového tisíciletí zcela rezignovalo na provoz čistě bojových letadel. Celkem Dominikánská republika v letech 2000 až 2006 dovezla vojenskou techniku za 44 miliony USD, z toho 31 milion (70,5%) z USA a 11 milionů (25%) ze Španělska. Celá tato suma byla vynaložena na nákup

letecké techniky, konkrétně se jednalo o 3 transportní letadla ze Španělska, 22 lehkých a 8 transportních vrtulníků z USA.⁸

Tab. II.4.1 Růst HDP Dominikánské republiky 1990-2005

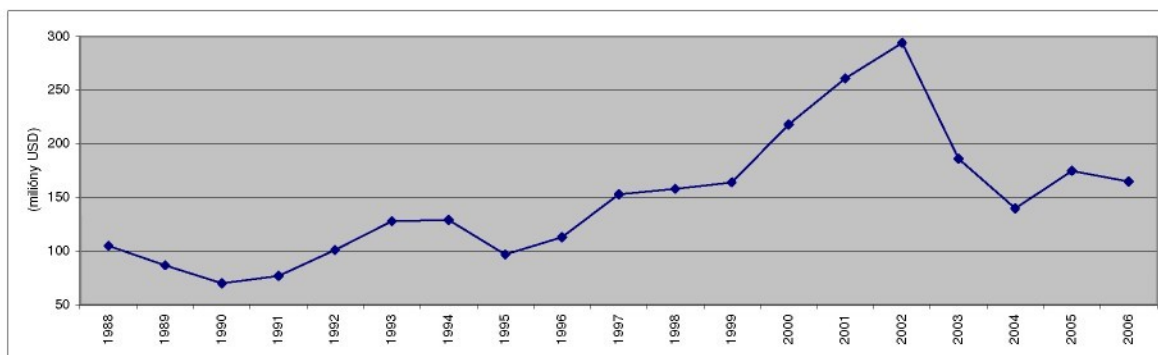
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
růst HDP (%)	-5,5	0,9	8,0	3,0	4,3	4,7	7,2	8,2	7,4	8,1
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006			
růst HDP (%)	8,1	3,6	4,4	-1,9	2,0	9,3	-			

Zdroj: [18]

Tab. II.4.2 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v milionech USD

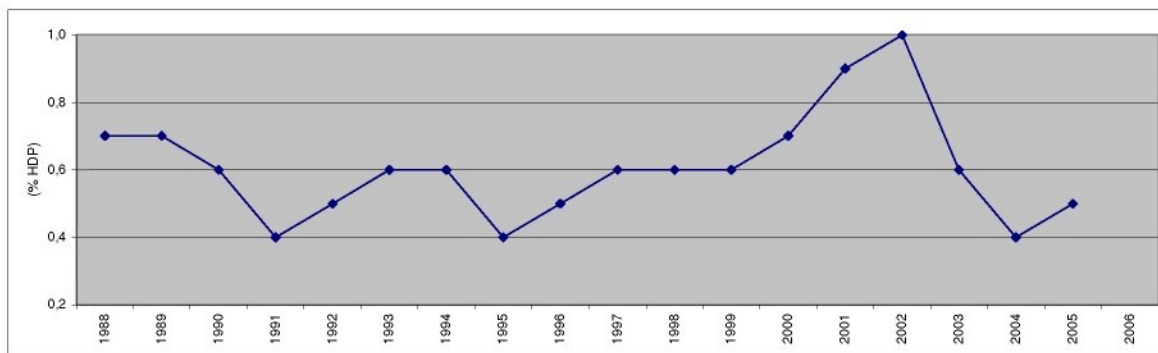
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	105	87	70	77	101	128	129	97	113	153
% HDP	0,7	0,7	0,6	0,4	0,5	0,6	0,6	0,4	0,5	0,6
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	158	164	218	261	294	186	140	175	165	
% HDP	0,6	0,6	0,7	0,9	1,0	0,6	0,4	0,5	-	

Zdroj: [29]

Graf II.4.1 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.4.2 Obranné rozpočty Dominikánské republiky v procentech HDP

Zdroj: [29]

⁸ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

II.5 Ekvádor

República del Ecuador. Pevninský stát na severozápadě Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou těžba ropy, zemědělství, průmysl dřevozpracující (největší světový exportér balzového dřeva) a textilní. Zemědělství se zaměřuje na pěstování banánů, kávy, rýže, cukrové třtiny a brambor. Zásoby nerostných surovin představuje ropa, zemní plyn, železná ruda, olovo, stříbro a zlato.

Ekvádor rozvíjí všechny druhy vojsk i díky několik desetiletí trvajícím sporu s Peru o pohraniční území kolem řeky Rio Marañón (bohatého na ropu) a o námořní hranici, které v letech 1981 a 1995 přerostly v přímý konflikt.

Zbrojní akvizice Ekvádoru v 50. letech se od jiných latinskoamerických zemí odlišují. Předmětem byla nejen vyřazená americká technika, ale i zcela nová, tehdy moderní bojová letadla. Celkem Ekvádor v 50. letech dovezl vojenskou techniku za 175 milionů USD, z toho 151 milion (86,3%) z Velké Británie a 24 milionů (13,7%) z USA. Dováženými komoditami byla letadla (94 milionů – 53,7%) a lodě (81 milion – 46,3%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 11 stíhaček, 22 cvičných letadel (z toho 12 proudových) a dvě výsadkové lodě z USA a 12 proudových průzkumných stíhaček, 6 proudových bombardérů a dvě fregaty z Velké Británie.

V období nestability 60. let se sérií vojenských převratů, doprovázených politickým chaosem s negativním dopadem na ekonomiku byl veškerý import uskutečňován z USA, celkem za 110 milionů USD. Hlavními komoditami byly lodě (65 milionů – 59,1%) a letadla (41 milion – 37,3%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 18 proudových stíhaček, 2 korvety a 1 fregata.

70. léta se vyznačovala více než dvanásťnásobným nárůstem výdajů oproti předešlému období na 1,365 miliardy USD a rapidním nárůstem dodávek z Německa (388 milionů – 28,4%), Francie (336 milionů – 24,6%) a Velké Británie (214 milionů – 15,7%). Tento nárůst byl způsoben rozsáhlou modernizací výzbroje pozemního vojska a počínající modernizací výzbroje letectva a námořnictva. Hlavními komoditami byla letadla (698 milionů – 51,1%), lodě (403 miliony – 29,5%) a obrněná technika (175 milionů – 12,8%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 20 vrtulníků, 108 tanků a 114 obrněných transportérů z Francie, 6 raketových člunů a dvě ponorky z Německa, 12 bitevních a 21 cvičných letadel z USA a 12 stíhacích bombardérů a 16 cvičných letadel z Velké Británie.

Modernizace ozbrojených sil pokračovala i v 80. letech, která s celkovou sumou importu 1,553 miliardy USD znamenala vrchol vojenských výdajů. Největším dodavatelem v tomto desetiletí se stala Itálie (537 milionů – 34,6%) následovaná Francií (513 milionů – 33%) a USA (240 milionů – 15,5%). Hlavními komoditami byla letadla (649 milionů – 41,8%), lodě (606 milionů – 39%) a řízené rakety (170 milionů – 10,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 18 stíhaček a 41 vrtulníků, z toho 22 protitankových z Francie, 6 korvet z Itálie, 22 cvičných a 6 bitevních letadel a jeden torpédoborec z USA a 534 různých řízených raket z různých zemí.

Přelom 80. a 90. let znamenal výrazný pokles vojenských výdajů v důsledku úsporných opatření po zničujícím zemětřesením v dubnu 1987 a celkový zbrojní import v 90. letech poklesl na

349 milionů (22,5% předchozího desetiletí); vedoucí postavení v dodávkách převzala Velká Británie (133 miliony - 38,1%) následovaná Ruskem (65 milionů - 18,6%) a USA (60 milionů - 17,2%). Největší prostředky byly vynaloženy na dovoz lodí (154 miliony – 44,1%) a letadel (124 miliony – 35,5%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 9 bitevních letadel a dva hlídkové čluny z USA a dvě fregaty z Velké Británie.

Dovoz po roce 2000 je zatím nejnižší za celé sledované období, kdy mezi lety 2000 až 2006 Ekvádor dovezl vojenskou techniku za 57 milionů USD, z toho 33 miliony (57,9%) ze Španělska a 15 milionů (26,3%) z Brazílie. Hlavní komoditou byla letadla (49 milionů – 86%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 5 transportních letadel z Brazílie, 3 transportní a 2 námořní hlídková letadla a 3 hlídkové čluny ze Španělska.⁹

Tab. II.5.1 Růst HDP Ekvádoru 2001-2006 s odhadem roku 2007

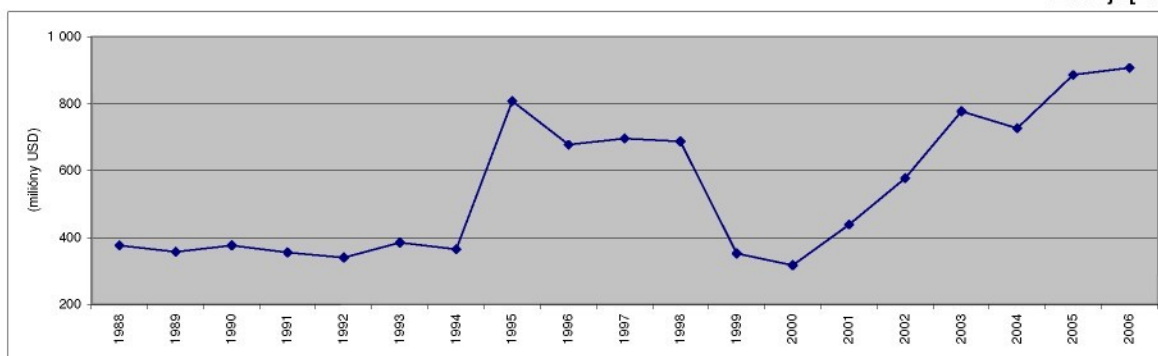
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
růst HDP (%)	5,3	4,2	3,6	8,0	6,0	3,9	3,4

Zdroj: [19]

Tab. II.5.2 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	377	358	376	356	341	385	365	809	678	696
% HDP	2,0	-	1,9	1,8	1,7	1,8	1,6	2,4	2,0	2,1
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	688	353	317	439	578	778	727	887	908	
% HDP	2,4	1,8	1,7	1,8	2,1	2,7	2,3	2,6	-	

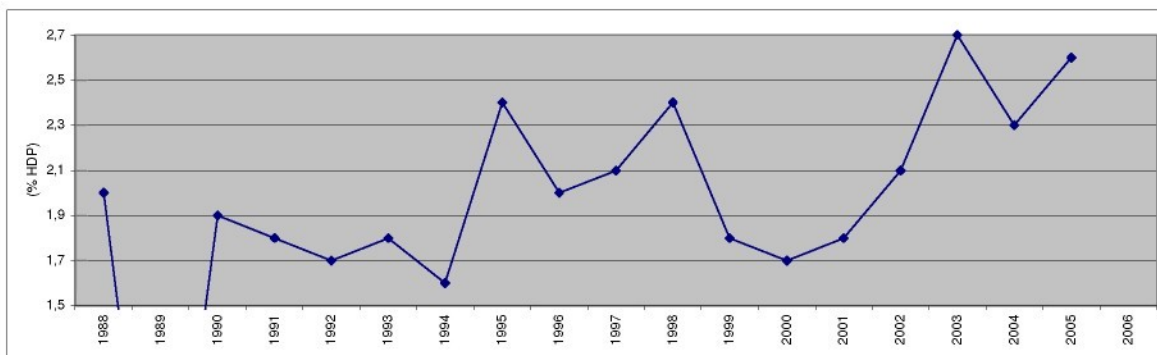
Zdroj: [29]

Graf II.5.1 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

⁹ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.5.2 Obranné rozpočty Ekvádoru 1988-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.6 Guatemala

República de Guatemala. Pevninský stát ve střední Americe.

Zemědělsko-průmyslový stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, průmysl gumárenský a nábytkářský. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, banánů, bavlny, kukuřice a cukrové třtiny. Zásoby nerostných surovin představuje ropa a nikl.

Guatemalské zbrojní akvizice v druhé polovině 20. století byly motivovány 35 let trvající občanskou válkou (1962-1996) a drtivou většinu tvoří použitá a zastaralá technika, vyřazená z výzbroje vyspělejších zemí a nově vyrobené zbraně jsou nakupovány jen sporadicky. Celkový guatemalský import v letech 1950 až 1995 byl v hodnotě 298 milionů USD s dominantním postavením Spojených států (206 milionů – 69%). Po roce 1995 Guatemala již žádné zbraně nedováží.¹⁰

Tab. II.6.1 Růst HDP Guatemaly

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
růst HDP (%)	3,1	3,7	4,8	3,9	4,0	4,9	3,0	4,4	5,0	3,8
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006			
růst HDP (%)	3,6	2,3	2,2	2,1	2,7	3,2	4,6			

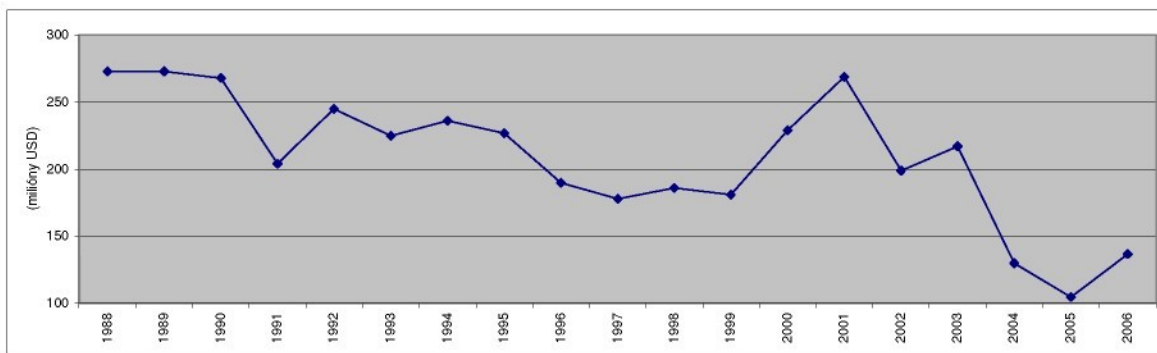
Zdroj: [20]

Tab. II.6.2 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	273	273	268	204	245	225	236	227	190	178
% HDP	1,6	1,5	1,5	1,1	1,3	1,1	1,1	1,0	0,8	0,7
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	186	181	229	269	199	217	130	105	137	
% HDP	0,7	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,4	0,3	0,5	

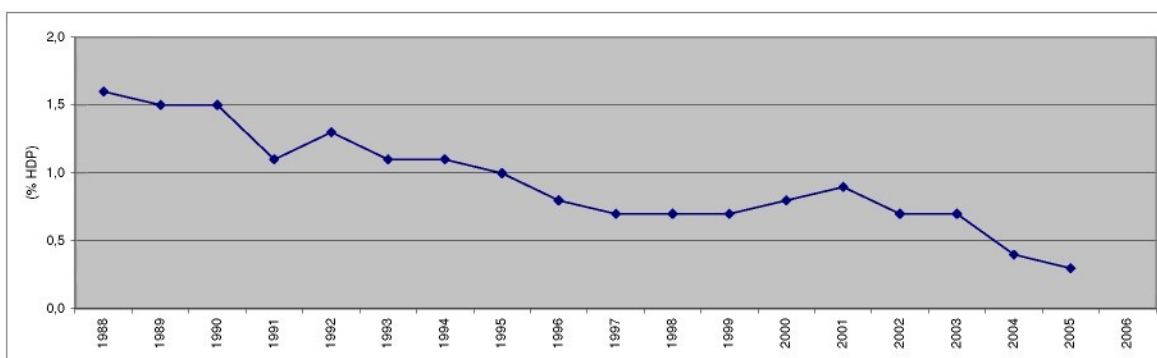
Zdroj: [29]

¹⁰ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.6.1 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.6.2 Obranné rozpočty Guatemaly 1988-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

II.7 Haiti

République d'Haïti. Ostrovní stát na západě ostrova Hispaniola (Haiti) v souostroví Velké Antily. Zemědělsko-průmyslový stát, nejméně bohatá země Ameriky a jedna z nejméně bohatých zemí světa. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, textilní průmysl a výroba cukru. Zemědělství se zaměřuje na pěstování cukrové třtiny, manga, kávy, kukuřice a rýže. Zásoby nerostných surovin tvoří bauxit.

Haiti, po desetiletí zmítané tvrdou diktaturou, občanskými nepokoji, všudypřítomnou chudobou a mezinárodní izolací díky své katastrofální hospodářské situaci vždy, až na výjimky nakupovala výzbroj zastaralou, vyřazenou z výzbroje vyspělejších armád. Výraznější výjimku představovala v první polovině 80. let akvizice deseti nových italských cvičných letadel, použitelných i jako lehká bitevní. Od pádu režimu diktátora Duvaliera v únoru 1986 Haiti žádný dovoz zbraní neuskutečňuje. I tak v letech 1950 až 1985 zbrojní import činil 55 milionů USD, z toho 30 milionů (55%) z USA.¹¹

¹¹ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Tab. II.7.1 Základní makroekonomické ukazatele Haiti 1997-2006

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Růst HDP (%)	2,7	2,2	2,7	0,9	-1,0	-0,3	0,4	-3,5	1,8	2,3
Míra inflace (%)	-	-	-	-	8,15	14,77	40,43	20,21	15,3	10,7

Zdroj: [21]

Výše vojenských výdajů Haiti není známá, nicméně americká Ústřední zpravodajská služba CIA pro rok 2006 uvádí odhad ve výši 0,5% HDP.¹²

II.8 Honduras

República de Honduras. Pevninský stát ve střední Americe.

Zemědělsko-průmyslový stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, průmysl textilní a dřevozpracující. Zemědělství se zaměřuje na pěstování banánů (nejdůležitější exportní komodita), kávy a kukuřice. Zásoby nerostných surovin představuje zlato, stříbro, měď, olovo, zinek, železo, antimon a uhlí.

Honduraské zbrojní akvizice byly po celou druhou polovinu minulého století ovlivněny napětím se Salvadorem (které v dubnu 1969 vyvrcholilo tzv. fotbalovou válkou), činností levicových guerill v šedesátých letech a napětím na hranici s Nikaraguou, zapříčiněné situací v Nikaragui.

Padesátá a šedesátá léta byla ve znamení dominance dodávek vyřazených zbraní z období druhé světové války, pocházejících z přebytků americké armády. Celkem za dovoz zbraní Honduras v 50. letech utratil 33 milionů USD, z toho 31 milion (94%) za leteckou techniku, vše z USA. Hlavními položkami bylo 20 stíhaček, 12 cvičných letadel a 30 obrněných transportérů.

V desetiletí následujícím honduraský import činil 39 milionů USD, z toho 19 milionů (48,7%) z USA a 17 milionů (43,6%) z Venezuely. Jedinou dodávanou komoditou byla letadla. Hlavními položkami importu z USA bylo 11 transportních a tři průzkumné letouny a 4 vrtulníky. Dovoz z Venezuely představoval v roce 1969 čtyři použité americké proudové stíhačky F-86K, které, coby typ, sice bojovaly již v Koreji, ale přesto se v té době jednalo o nejmodernější a nejvýkonnější bojové letouny v pevninské střední Americe.

Import 70. let byl z valné většiny opět tvořen letadly, 90 milionů USD (83,3%) z celkových 108 milionů USD za celé desetiletí. Hlavními dodavateli byly USA a Izrael, oba shodně po 48 milionech (44,4%). Nejvýraznější akvizicí 70. let byl v letech 1976 až 1978 nákup 16 francouzských transsonických stíhaček Super Mystère, vyřazených z izraelského letectva. Ačkoli se jednalo o letouny zastaralé, opotřebované šestnáctiletou službou v Izraeli (včetně intenzivního bojového nasazení ve třech válkách), opět byly nejvýkonnějšími bojovými letadly v pevninské střední Americe, zvláště když součástí jejich výzbroje byla i dodávka 100 izraelských protiletadlových řízených raket Shafrir-2. Je zajímavostí, že tyto letouny byly vyřazeny až v roce

¹² Zdroj [8] Central Intelligence Agency, The World Factbook 2007, Washington DC, 2007

1996 a zakonzervovány, ale po dvou letech byly opět vráceny do služby honduraského letectva. S délkou služby přes 40 let (do Izraele byly dodány již v roce 1958) se tak pravděpodobně jedná o rekord v délce služby proudového stíhacího letadla.¹³ Za zaznamenání stojí i nákup dalších 12 vyřazených stíhaček F-86F, z toho osm kanadské výroby z Jugoslávie a zbytek z USA, 16 obrněných transportérů z Izraele a šesti bitevních letadel z USA.

V 80. letech, poznamenaných situací v Nikaragui (kdy se honduraské území s podporou USA stalo základnou protisandinovských bojových oddílů, zvaných „contras“) se výdaje na nákup vojenské techniky více než zdvojnásobily a dosáhly celkové výše 271 milion USD, z toho 195 milionů (72%) z USA. Většinu z této částky opět představovala letadla (199 milionů – 73,4%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 12 cvičných letadel z Brazílie, čtyři cvičná letadla ze Španělska, z USA potom 15 použitých vrtulníků a především 12 nadzvukových stíhaček F-5E. Honduras se tak, vedle Mexika a Kuby stal jednou ze tří středoamerických, které provozují nadzvukové letectvo. Mimo to dostal Honduras jako vojenskou pomoc od Spojených států darem 12 bitevních letadel. Dalšími významnými akvizicemi v té době bylo 72 obrněných vozidel z Německa a 15 lehkých tanků z Velké Británie.¹⁴

Od 90. let již Honduras vůbec žádný dovoz zbraní neuskutečňuje. Takovýto pokles až na nulu je velmi neobvyklý a pravděpodobně jej lze vysvětlit uklidněním vztahů se Salvadorem a Nikaraguou a dostatečnou „nasyceností“ honduraské armády bojovými prostředky dostatečné kvality, výkonnosti a účinnosti. To potvrzují i údaje o vojenských výdajích za posledních šest let v tabulce II.8.2, které ukazují údaje ne vyšší než 0,8% HDP, čili hodnoty téměř zanedbatelné. Hodnoty výše obranných rozpočtů v sobě, na rozdíl od jiných zemí obsahují i akviziční výdaje a vojenské penze a informace o skutečné výši výdajů je tím i objektivnější.¹⁵

Tab. II.8.1 Základní makroekonomické ukazatele Hondurasu 2000-2005

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Růst HDP (%)	5,7	2,6	2,5	3,0	5,0	4,2
Míra inflace (%)	11,1	9,6	7,7	6,8	9,2	7,7
Zahraniční dluh (% HDP)	92,5	78,9	82,0	81,2	78,4	62,3

Zdroj: [25]

Tab. II.8.2 Obranné rozpočty Hondurasu v milionech USD

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Výše rozpočtu	46,8	60,4	57,4	53,6	49,6	52,6
% HDP	0,7	0,8	0,8	0,7	0,6	0,6

Zdroj: [29]

¹³ Zdroj [10] Air Forces Monthly, February 1998, strana 8

¹⁴ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

¹⁵ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, Yearbook 2007, Oxford University Press, 2007

II.9 Chile

República de Chile. Pevninský stát na západním pobřeží Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát, nejrozvinutější země Latinské Ameriky. Hlavními hospodářskými odvětvími je průmysl těžební, metalurgický, chemický a dřevozpracující, zemědělství a rybolov. Zemědělství se zaměřuje na pěstování obilí, fazolí, brambor, ovoce, ořechů a výrobu vína. Zásoby nerostných surovin představuje měď (největší světový producent), jód (polovina světové produkce), nitráty, železná ruda, molybden, ropa, zemní plyn, síra, sůl, zlato a mangan.

Chilský zbrojní import se od ostatních zemí regionu značně odlišuje. Nerostné bohatství Chile, především měděná ruda, vždy poskytovalo dostatek prostředků na financování rozsáhlých zbrojních výdajů, což bylo umocněno i soustavným růstem chilské ekonomiky v posledních dvaceti letech. Navíc střežení 6339 kilometrů dlouhé pozemní a 6435 kilometrů dlouhé námořní hranice vyžaduje značné množství vojenských kapacit, především vzdušných sil a námořnictva.

Veškeré nákupy v padesátých letech představovaly dodávky letadel a lodí, většinou z amerických nebo západoevropských přebytků, celkem za 468 milionů USD. Největšími dodavateli byly Spojené státy (374 milionů – 79,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 35 stíhaček (z toho 18 proudových), 37 bombardérů a 80 cvičných letadel z USA.

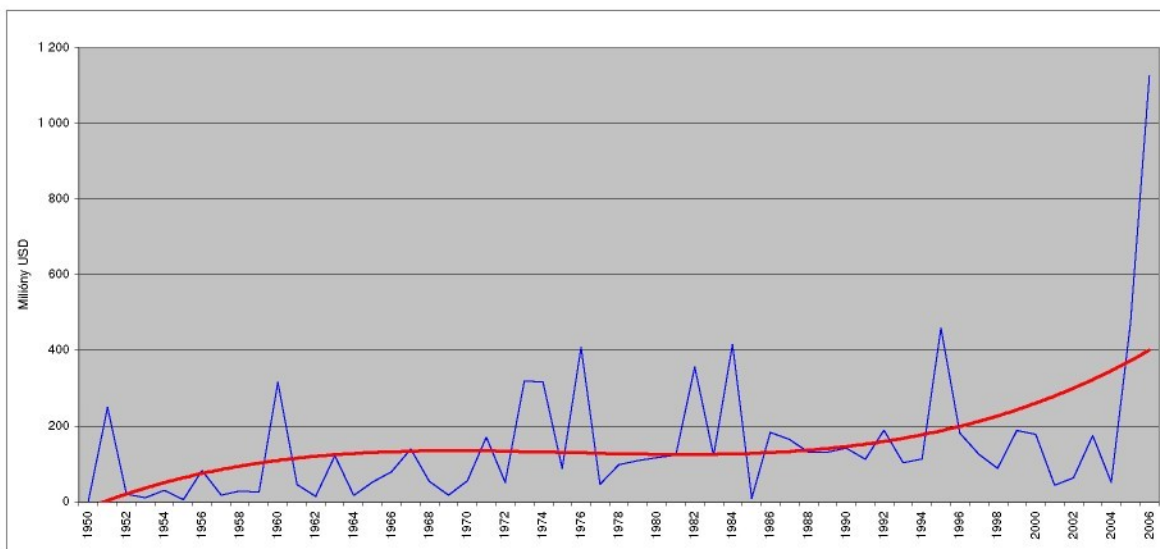
V šedesátých letech pokračoval trend postupného zvyšování kvality výzbroje, když Chile dovezla zbraně za 852 milionů USD, nejvíce z Velké Británie (344 milionů – 40,4%) a z USA (319 milionů – 37,4%). Nejvýznamnějšími nákupy bylo v tomto desetiletí 30 stíhaček a dva torpédoborce z Velké Británie, z amerických dodávek pak 50 tanků, tři fregaty, dva torpédoborce a dvě ponorky.

Tak jako v jiných zemích regionu i v Chile v 70. letech vzrostl zbrojní dovoz téměř dvojnásobně, na 1,664 miliardy USD, především opět z USA (650 milionů – 39%) a Velké Británie (541 milionů – 32,5%), následované Francií (166 milionů – 10%). Největší částky přitom byly utraceny za lodě (773 milionů – 46,5%), letadla (644 milionů – 38,7%) a řízené rakety (106 milionů – 6,4%). Nejvýraznějšími položkami bylo 49 vrtulníků a 300 protitankových řízených raket z Francie, jeden křižník ze Švédska, 34 bitevních letadel, 18 stíhaček, dva torpédoborce a 4 výsadkové lodě z USA, dvě fregaty a dvě ponorky z Velké Británie.

Podobný trend pokračoval i v osmdesátých letech, kdy dovoz dosáhl hodnoty 1,751 miliardy USD, z toho 624 milionů (35,6%) z Velké Británie, 357 milionů (20,4%) z Francie, 222 milionů (12,7%) z Německa a 149 milionů (8,5%) z Izraele. Výrazný je v tomto období nárůst výdajů na nákup obrněných vozidel (171 milionů – 9,8%), ale největší výdaje opět směřovaly do nákupů lodí (954 milionů – 54,5%) a letadel (478 milionů – 27,3%). Největšími akvizicemi osmdesátých let bylo 17 stíhaček a 21 tanků z Francie, 50 tanků z Izraele, dvě ponorky z Německa a čtyři torpédoborce z Velké Británie. Kromě samotných nákupů Chile v tomto desetiletí zakoupilo licenční práva na výrobu 37 proudových cvičných letadel C-101 (Španělsko), 82 cvičných letadel T-35 (USA), 225 kolových obrněných transportérů Piranha (Švýcarsko) a tři transportních lodí (Kanada).

Zatímco v drtivé většině latinskoamerických zemí nárůst výdajů v 70. a 80. letech byl následován výrazným poklesem v letech devadesátých a dalším poklesem po roce 2000, u Chile takovýto výkyv nenalezneme a dovoz v 90. letech dosáhl sumy 1,700 miliardy USD, z toho 344 miliony (20,2%) z Belgie, 265 milionů (15,6%) z Francie, 233 miliony (13,7%) z USA a 200 milionů (11,8%) z Izraele. Hlavními komoditami byla letadla (770 milionů – 45,3%), lodě (372 miliony – 21,9%) a obrněná technika (202 miliony – 11,9%). Důvodem je to, že Chile v 90. letech zahájila rozsáhlý program modernizace všech složek svých ozbrojených sil. Jednotlivé nákupy byly ovlivněny i skutečností, že evropské země po skončení studené války snižovaly stavy svých armád a nyní již nadbytečná technika byla za příznivých cenových podmínek nabízena k odprodeji. Nejvýznamnějšími položkami bylo 25 stíhaček z Belgie, 22 tanků z Francie, 200 tanků z Nizozemí, jedna ponorka ze Španělska, 10 bitevních letadel a 19 protitankových vrtulníků z USA a 12 hlídkových člunů a dvě fregaty z Velké Británie.

Po roce 2000 následoval další růst výdajů, který vyvrcholil rokem 2006, kdy Chile nakoupila zbraně za 1,125 miliardy USD. Celkem v letech 2000 až 2006 Chile dovezla vojenskou techniku za 2,106 miliardy USD, z toho za 740 milionů (35,1%) z Nizozemí, 338 milionů (16%) z Velké Británie, 320 milionů (15,2%) z USA a 271 milion (12,9%) z Francie. Hlavními komoditami byly lodě (1,183 miliardy – 56,2%), letadla (376 milionů – 17,9%), řízené rakety (294 miliony – 14%) a obrněná vozidla (225 milionů – 10,7%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 139 bojových vozidel pěchoty z Belgie, jedna ponorka z Francie, dvě fregaty z Nizozemí, čtyři fregaty z Velké Británie a 272 obrněných transportérů z USA a Itálie. Zásadní podíl na výdajích roku 2006 pak má nákup deseti nových stíhaček F-16C/D z USA za 660 milionů USD, osmnácti starších, ale před dodáním modernizovaných F-16A/B z Nizozemí za 100 milionů USD a dalších dvou starších fregat z Nizozemí za 350 milionů USD.¹⁶

Graf II.9.1 Zbrojní import Chile 1950 - 2005 v milionech USD s vyznačeným trendem

Zdroj: [29]

¹⁶ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Tab. II.9.1 Růst HDP Chile v letech 1990-2005 s prognózou do roku 2009

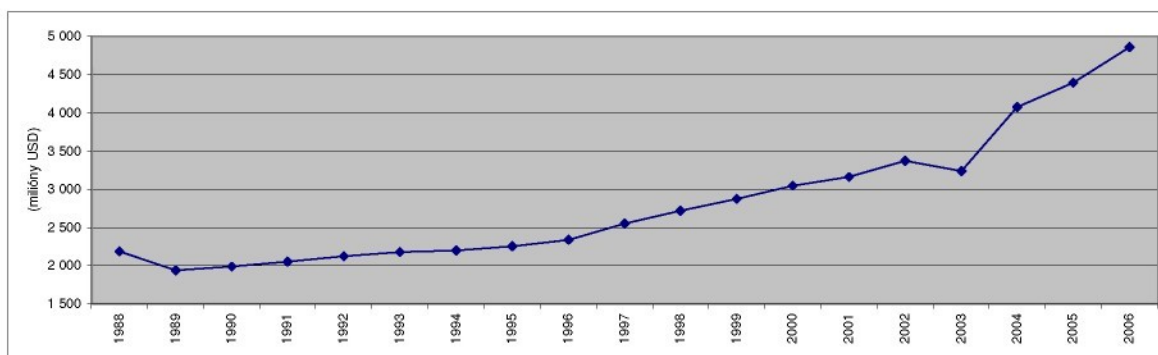
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
růst HDP (%)	6,7	6,7	7,4	7,7	7,4	7,7	7,3	6,9	6,1	4,4
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
růst HDP (%)	4,3	4,1	3,9	3,9	4,3	5,2	5,3	5,3	5,3	5,3

Zdroj: [23]

Tab. II.9.2 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v milionech USD

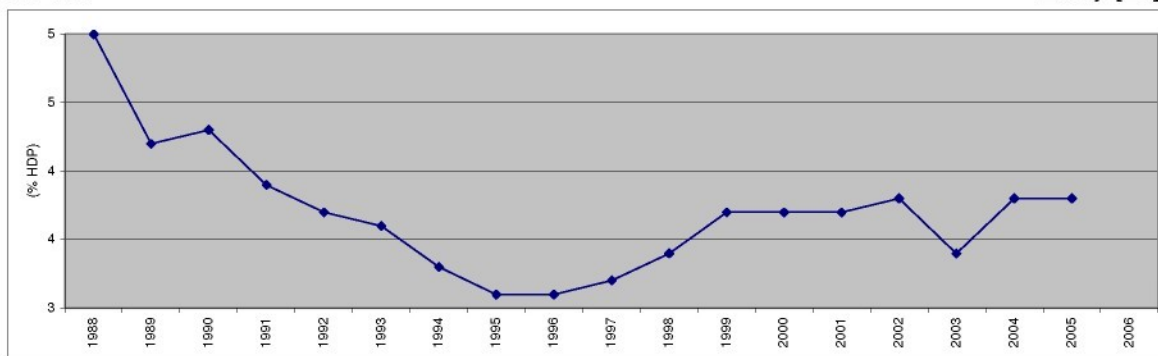
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	2 191	1 941	1 994	2 054	2 127	2 180	2 204	2 258	2 343	2 551
% HDP	5,0	4,2	4,3	3,9	3,7	3,6	3,3	3,1	3,1	3,2
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	2 719	2 879	3 048	3 164	3 374	3 241	4 077	4 397	4 858	
% HDP	3,4	3,7	3,7	3,7	3,8	3,4	3,8	3,8	-	

Zdroj: [29]

Graf II.9.2 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v milionech USD, včetně 10% podílu ze zisku společnosti Codelco

Zdroj: [29]

Graf II.9.3 Obranné rozpočty Chile 1988-2006 v procentech HDP, včetně 10% podílu ze zisku společnosti Codelco

Zdroj: [29]

Přes značnou výši vojenských výdajů chilská ekonomika vykazuje dobré makroekonomické ukazatele. Míra inflace poklesla z více než 30% v roce 1990 na 3,7% v roce 2005 a 2,6% v roce 2006, výše zahraničního zadlužení v letech 2004-2006 poklesla ze 45,4 na 32,6 % HDP¹⁷.

¹⁷ zdroj [16]: Banco Central de Chile [online]. Dostupné z <<http://www.bcentral.cl>>

Z uvedených hodnot je zřejmé, že nárůst zbrojních akvizic (v Chile již několik let probíhá rozsáhlá modernizace ozbrojených sil) je v dostatečné míře pokryt stabilním růstem HDP posledních let. Podle zákona nesmí obranné výdaje tvořit více jak 1,5% HDP, ke kterým se přidává 10% zisku státní společnosti na těžbu mědi Codelco.¹⁸

II.10 Kolumbie

República de Colombia. Pevninský stát v severozápadním cípu Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl textilní, metalurgický, chemický a potravinářský, výroba cementu a zemědělství. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy (největší exportní komodita), rýže, bavlny, cukrové třtiny, tabáku a kakaa. Rozsáhlým, leč nezákonným „odvětvím“ je pěstování koky. Zásoby nerostných surovin představuje ropa, zemní plyn, smaragdy (polovina světové produkce), zlato, měď, olovo, uhlí, nikl a sůl.

Vojenské výdaje Kolumbie jsou do značné míry ovlivněny dlouholetým vnitřním konfliktem, nutností čelit guerillám FARC, ELN a dalším ozbrojeným skupinám ovládajícím některé vnitrozemské regiony Kolumbie i bojem proti narkomařím, často připomínajícím boj s větrnými mlýny. Po nástupu Alvara Uribeho do čela státu v roce 2002 Kolumbie, s významnou podporou USA nastoupila cestu nekompromisního přístupu ke guerillám i narkomařím. Finanční podpora USA je pro Kolumbii životně důležitá, protože bez ní by kolumbijské hospodářství tíhu vnitřního konfliktu neuneslo. V rámci tzv. Plan Columbia, zahájeného v roce 2002, Spojené státy v horizontu příštích deseti let přislíbily finanční pomoc v celkové výši 43,836 miliardy USD, z nichž v období od června 2007 do června 2008 má být poskytnuto 326 milionů USD. I přes tuto pomoc v boji proti narkomařím v roce 2006 plocha polí, osetých drogou meziročně stoupla o 7,5% a Kolumbie je 14. nejohroženějším režimem světa¹⁹.

V padesátých letech náklady na import zbrojní techniky do Kolumbie činily 428 milionů USD, z toho 280 milionů (65,4%) ze Švédska a 118 milionů (27,6%) z USA. Hlavními komoditami byly lodě (304 miliony – 71%) a letadla (118 milionů – 27,6%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 6 proudových stíhaček z Kanady, dva torpédoborce ze Švédska a 24 proudových stíhaček, 19 bombardérů a dvě fregaty z USA.

Tyto akvizice padesátých let zabezpečily dostatečnou technickou úroveň techniky kolumbijské armády a v následujícím desetiletí došlo k poklesu dovozu na 314 milionů USD, z toho 307 milionů (97,8%) z USA. Největší prostředky plynuly na akvizice letadel (192 miliony – 61,1%) a lodí (107 milionů – 34,1%). Nejvýznamnějšími položkami importu bylo 16 transportních letadel, 4 fregaty a jeden torpédoborec z USA.

¹⁸ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, Yearbook 2007, Oxford University Press, 2007

¹⁹ Zdroj [26]: Souhrnná teritoriální informace Kolumbie, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v Bogotě ke dni 4.10.2007

Léta sedmdesátá znamenala nárůst importu na 647 milionů USD, především z Německa (266 milionů – 41%), Francie (216 milionů – 33,4%) a USA (150 milionů – 23,2%). Z druhů techniky byly největší částky vynaloženy na lodě (330 milionů – 51%) a letadla (226 milionů – 34,9%). Největší podíl na těchto částkách má 18 stíhaček z Francie, dvě ponorky z Německa, 18 cvičných letadel, jedna fregata, jeden torpédoborec a pět remorkérů z USA.

Osmdesátá léta znamenala vrchol dovozu zbraní do Kolumbie, který se oproti předchozímu období zdvojnásobil na 1,278 miliardy USD. Hlavními dodavateli bylo Německo (584 milionů – 45,7%), USA (343 miliony – 26,8%), Francie (122 miliony – 9,5%) a Izrael (113 milionů – 8,8%). Hlavními komoditami byly lodě (610 milionů – 47,7%) a letadla (388 milionů – 30,4%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 13 stíhaček z Izraele, čtyři fregaty z Německa a 32 bitevních letadel a 49 transportních vrtulníků z USA.

Devadesátá léta přinesla pokles zbrojních akvizic o téměř polovinu, na 673 miliony USD, z toho 436 milionů (64,8%) z USA, 85 milionů (12,6%) ze Španělska a 68 milionů (10,1%) z Ruska. Hlavní komoditou byla letecká technika (532 miliony – 79%). Z nejvýznamnějších akvizic jmenovitě 14 cvičných letadel z Brazílie, 5 transportních letounů ze Španělska, 10 transportních vrtulníků z Ruska a 26 bitevních letounů a 62 transportních vrtulníků z USA.

Po roce 2000 dochází k opětovnému nárůstu zbrojních akvizic a do konce roku 2006 Kolumbie dovezla zbraně za 667 milionů USD, z toho za 564 miliony (84,6%) z USA, 48 milionů (7,2%) ze Španělska a 41 milion (6,1%) z Ruska. Největší podíl na dovozech mají opět dodávky letadel (623 miliony USD – 93,4%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 25 lehkých bojových letadel z Brazílie, 6 transportních vrtulníků z Ruska, 5 transportních letounů ze Španělska, 12 bitevních letadel a 138 transportních vrtulníků z USA. Všechny tyto nákupy byly motivovány posílením kolumbijských jednotek, bojujícím proti guerillám a narkomafiím.²⁰

Tab. II.10.1 Základní makroekonomické údaje Kolumbie

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Růst HDP (%)	4,3	2,2	4,1	5,4	5,8	5,2	2,1	3,4	0,5
Míra inflace (%)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Zahraniční dluh (% HDP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Růst HDP (%)	-4,29	2,23	-	-	-	4,1	4,5	6,6	6,4
Míra inflace (%)	-	-	-	-	6,49	5,50	4,85	4,5	4,95
Zahraniční dluh (% HDP)	-	-	-	47,9	47,6	40,6	44,5	40,6	-

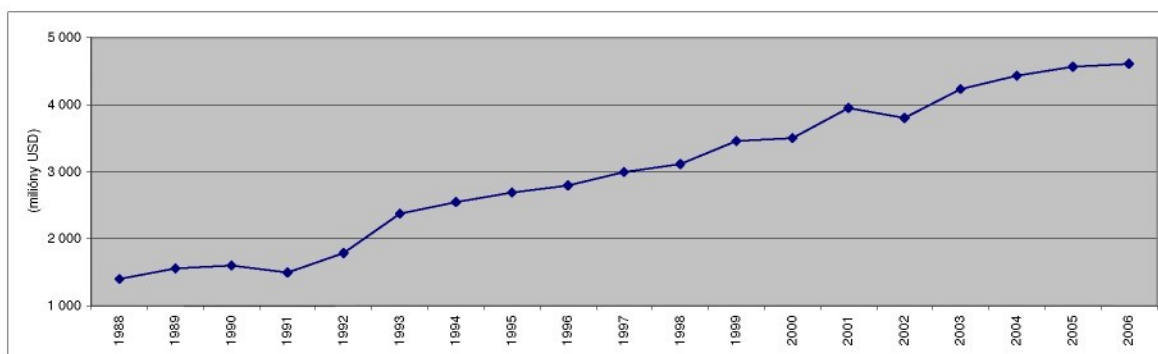
Zdroj: [17] (údaje do roku 2000) a [26] (od roku 2002)

²⁰ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Tab. II.10.2 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v milionech USD

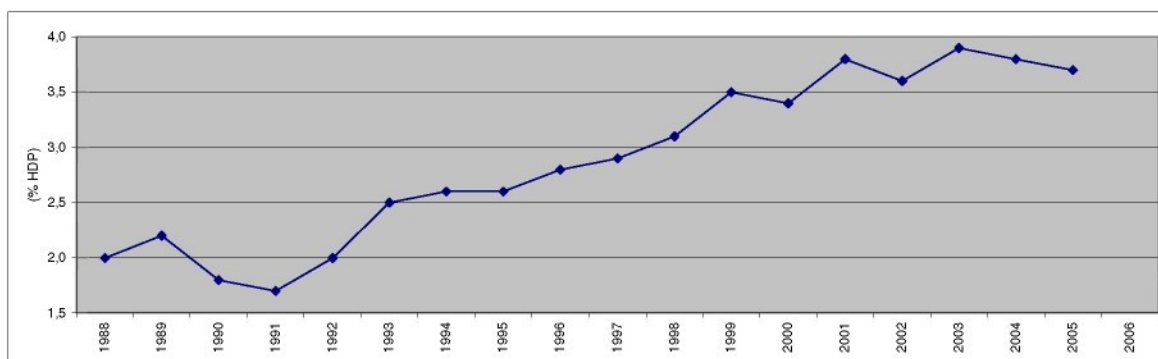
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	1 397	1 560	1 605	1 498	1 785	2 378	2 548	2 690	2 797	2 997
% HDP	2,0	2,2	1,8	1,7	2,0	2,5	2,6	2,6	2,8	2,9
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	3 111	3 460	3 500	3 948	3 803	4 229	4 431	4 562	4 609	
% HDP	3,1	3,5	3,4	3,8	3,6	3,9	3,8	3,7	-	

Zdroj: [29]

Graf II.10.1 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.10.2 Obranné rozpočty Kolumbie 1988-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

Výše obranných rozpočtů Kolumbie v posledních dvaceti letech vykazuje setrvalý růst jak v absolutní výši, tak i v procentuelním podílu hrubého národního produktu. Výše výdajů 3,6 až 3,9% HDP (viz tabulka II.10.2. a grafy II.10.1 a II.10.2) je výrazně nad hranicí rozpočtové rovnováhy obranných výdajů a je zřejmé, že bez finanční pomoci USA by výše výdajů na obranu přesáhla možnosti kolumbijské ekonomiky.

Přes zmíněný vyčerpávající vnitřní konflikt a značnou míru vojenských výdajů je pozitivní, že kolumbijská ekonomika v posledních čtyřech letech vykazuje růst, stabilní inflaci a pokles zahraničního dluhu ve vztahu k HDP.

II.11 Kostarika

República de Costa Rica. Pevninský stát ve střední Americe.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, průmysl textilní a nábytkářský, výroba hliníku, umělých hnojiv a plastů. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, banánů, rýže a brambor. Zásoby nerostných surovin tvoří zlato a sůl.

Kostarika se od většiny latinskoamerických zemí odlišuje tím, že nemá armádu jako takovou a její ozbrojené síly se skládají z Národní gardy, policie, pohraniční stráže a námořní a vzdušné hlídky. Veškeré zbrojní nákupy tak byly motivovány zabezpečením vnitřní bezpečnosti země a ochranou státní hranice, především s Nikaraguou. Celkem Kostarika v letech 1950 až 1994 dovezla výzbroj za 24 miliony USD, z toho 18 milionů (75%) ze Spojených států. Od roku 1994 žádný další dovoz nerealizuje.

Oficiální údaje o výši kostarických obranných rozpočtů nejsou k dispozici, nicméně podle odhadu švédského Stockholm International Peace Research Institute²¹ má Kostarika od roku 1998 obranné rozpočty nižší, než 0,05% HDP, což je hodnota naprosto zanedbatelná.

II.12 Kuba

República de Cuba. Ostrovní stát, rozkládající se na stejnojmenném ostrově, největším v souostroví Velké Antily.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl potravinářský, těžba niklové rudy, zemědělství a turistika. Zemědělství se zaměřuje na pěstování cukrové třtiny, tabáku, kávy, rýže a tropického ovoce. Zásoby nerostných surovin představuje nikl, kobalt, měď, železná ruda, mangan a sůl.

Kuba se, díky své již téměř padesátileté politické orientaci od ostatních zemí regionu značně odlišuje. Po druhé světové válce a v padesátých letech sice téměř veškerý kubánský zbrojní import představovaly dodávky z USA, v menším měřítku i z Velké Británie (v 50. letech celkem za 81 milion USD) a výzbroj kubánské armády byla téměř shodná s výzbrojí americké armády v posledním roce druhé světové války. Ale po převzetí moci Fidelem Castrem v lednu 1959 začaly na Kubu proudit dodávky zbraní především ze Sovětského svazu a Československa. Jádrem sovětských dodávek v té době byly tanky a samohybné kanóny, ke kterým se krátce poté přidaly i dodávky stíhacích letadel a raketových prostředků protivzdušné obrany. Z Československa na Kubu proudily především ruční zbraně, hlavněové prostředky protivzdušné obrany a miliony kusů střeliva. V šedesátých letech celkový import činil 3,457 miliardy USD, z toho 3,421 miliardy ze SSSR a 36 milionů z Československa. Z největších položek se konkrétně jednalo o 172 stíhaček, 50 vrtulníků, 1383 tanků, 450 obrněných transportérů, 100 samohybných kanónů, 300 tažených

²¹ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, Yearbook 2007, Oxford University Press, 2007

houfnic, 100 samohybných raketometů, 24 odpalovacích stanovišť protiletadlových raket, 18 raketových, 28 torpédových a 14 hlídkových člunů ze SSSR, z Československa potom 20 stíhacích a 30 cvičných letadel a 20 raketometů.

V sedmdesátých letech se dovoz uskutečňoval pouze ze Sovětského svazu a to v hodnotě 3,686 miliardy USD. Nejvýznamnějšími položkami bylo 67 stíhacích, 45 bitevních a 50 transportních letadel, 48 transportních vrtulníků, 760 tanků, 250 tažených houfnic, 25 odpalovacích stanovišť protiletadlových raket, 150 protiletadlových kanónů, 5390 různých řízených raket, dvě ponorky, 6 hlídkových a 19 raketových člunů.

V následujícím desetiletí došlo k dalšímu nárůstu zbrojních akvizic na 4,501 miliardy USD, z toho 4,399 miliardy ze SSSR. Zbylé 102 milionů připadají na import z Československa, konkrétně 30 cvičných letadel L-39C Albatros. Největšími položkami sovětských dodávek bylo 92 stíhacích letadel, 16 transportních, 15 bitevních a 14 protiponorkových vrtulníků, 225 tanků, 60 obrněných transportérů, 97 protiletadlových kanónů, 20 samohybných a 50 tažených houfnic, 2135 různých protiletadlových raket, 3 fregaty a jedna ponorka.

Po zhroutení Sovětského svazu v roce 1991 se proud zbraní na Kubu zastavil a od roku 1992 již Kuba žádné zbraně nenakupuje. Celkem se objem zbrojního importu let 1990 až 1991 zastavil na čísle 251 milionů USD, což je hodnota v tomto období dodaných 12 stíhaček MiG-29 se dvěma sty protiletadlovými raketami a jednoho hlídkového člunu.²²

Výše vojenských výdajů ani objektivní makroekonomické údaje nejsou známy. Kubánské oficiální zdroje sice v posledních dvou letech udávají růst HDP přes 10%, ale Kuba používá vlastní metodiku výpočtu HDP, kam započítává i sociální výdaje a dávky. Skutečný růst HDP odhaduje EIU přibližně okolo 7,5%, což je ale i tak velmi dobrý výsledek²³.

Posouzení výše vojenských výdajů v letech zbrojení není možné ze dvou důvodů. Prvním je nepřístupnost oficiálních či objektivních údajů. Tím druhým je skutečnost, že dovoz zbraní ze Sovětského svazu a Československa je vyčíslen hodnotou zboží a nikoli sumou, kterou za ně Kuba skutečně zaplatila. Stejně tak není známá výše obranných rozpočtů Kuby, nicméně americká Ústřední zpravodajská služba CIA pro rok 2006 odhaduje obranný rozpočet ve výši 3,8% HDP²⁴.

²² Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

²³ Zdroj [27]: Souhrnná teritoriální informace Kuba, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v Havaně ke dni 10.11.2007

II.13 Mexiko

Estados Unidos Mexicanos. Pevninský stát na severu střední Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl těžební, ocelářský, chemický, textilní, elektrotechnický, gumárenský a potravinářský, zemědělství a turistika. Zemědělství se zaměřuje na pěstování bavlny, kávy, kukuřice, kakaa, cukrové třtiny, pšenice, rýže a zeleniny. Zásoby nerostných surovin představuje zlato, stříbro, ropa, zemní plyn, olovo, zinek a železná ruda.

Mexická ekonomika vždy byla do značné míry závislá na Spojených státech a stejná situace je i v oblasti vojenské politiky. Nicméně mexické obranné výdaje a zbrojní import jsou, ve srovnání s mnoha menšími a méně lidnatými zeměmi regionu i přes existenci téměř dvou set tisícové armády neobvykle nízké. Mexické ozbrojené síly ve druhé polovině 20. století nikdy nedisponovaly významným množstvím moderních zbraňových systémů.

Veškerý import 50. let tvořily dodávky letadel z USA v celkové hodnotě 50 milionů USD. Celkem se jednalo o 125 letounů, z toho 12 bombardovacích, 90 cvičných a 16 transportních. Suma zbrojních nákupů 50. let je ale ovlivněna faktem, že tyto akvizice navazovaly na dodávky amerických zbraní z období druhé světové války a z konce 40. let (Mexiko se po boku spojenců aktivně účastnilo bojů proti Japonsku v Tichomoří) a sloužily pro doplnění stávající výzbroje.

V šedesátých letech výdaje za zbrojní importy činily 263 miliony USD, z toho 232 miliony (88,2%) z USA. Hlavním dováženým druhem výzbroje byly lodě (135 milionů – 51,3%) a letadla (110 milionů – 41,8%). Nejvýznamnějšími položkami byly 4 fregaty, 15 hlídkových člunů, 15 proudových cvičných letounů, 27 transportních letounů, 26 lehkých vrtulníků a 65 obrněných transportérů z USA a 14 vyřazených proudových stíhaček z Kanady.

Sedmdesátá léta znamenala další nárůst dovozů, na 721 milion USD, z toho 405 milionů (56,2%) z USA a 228 milionů (31,6%) z Velké Británie. Největší částky byly zaplacený za dodávky lodí (510 milionů – 70,7%) a letadel (199 milionů – 27,6%). Nejvýraznějšími byly akvizice 38 cvičných letadel ze Švýcarska, deseti transportních letadel z Izraele, 20 cvičných a 37 transportních letadel, dvou torpédoborců, jedné fregaty a 20 hlídkových člunů z USA a 24 transportních letadel a 31 hlídkových člunů z Velké Británie.

Tak jako v jiných zemích regionu i v Mexiku znamenala 80. léta vrchol zbrojních akvizic, když hodnota dovozu dosáhla 1,023 miliardy USD, z toho 557 milionů (54,4%) z USA, 115 milionů (11,2%) z Francie a 108 milionů (10,6%) z Kanady. Nejvíce prostředků bylo vydáno za nákupy letadel (557 milionů – 54,4%), lodí (235 milionů – 23%) a obrněných vozidel (107 milionů – 10,5%). Za zmínku stojí nákup 168 obrněných transportérů z Francie, 50 cvičných letadel ze Švýcarska, 12 nadzvukových stíhaček, 30 proudových cvičných letadel, 26 transportních letadel, 22 transportních vrtulníků a dvou torpédoborců z USA.

²⁴ Zdroj [8] Central Intelligence Agency, The World Factbook 2007, Washington DC, 2007

Pokles nákupů v 90. letech nebyl tak výrazný jako v jiných zemích a akvizice dosáhly výše 937 milionů USD, z toho 616 milionů (65,7%) z USA a 140 milionů (14,9%) z Ruska. Největší prostředky opět plynuly na nákup letadel (519 milionů – 55,4%) a lodí (307 milionů – 32,8%). Z největších dodávek to bylo 496 obrněných transportérů z Belgie, 28 transportních vrtulníků z Ruska, 14 transportních letadel, 80 transportních a 22 protitankových vrtulníků, 4 fregaty a tři pomocné lodě z USA.

Po roce 2000 zbrojní import pokračuje v růstu a do roku 2006 dosáhl výše 821 milion USD, z toho 380 milionů (46,3%) z USA, 180 milionů (21,9%) z Izraele a 117 milionů (14,3%) z Ruska. Z komodit jsou stále největší prostředky vynakládány na lodě (322 miliony – 39,2%) a letadla (331 milion – 40,3%). Z konkrétních položek importu (viz příloha 2) je zřejmé, že Mexiko se (zřejmě pod tlakem USA) snaží o vybudování účinné infrastruktury pro vzdušnou i námořní kontrolu přilehlých moří, především Mexického zálivu a Karibského moře. Nejvýraznějšími akvizicemi nového tisíciletí zatím je jeden letoun včasné výstrahy z Brazílie, tři letouny včasné výstrahy a dva raketové čluny z Izraele, 12 lodních a 22 leteckých radarů z Dánska, Itálie, Švédska a USA, jedna fregata a 2 výsadkové čluny z USA. Za zmínku stojí i dodávka deseti cvičných letadel Z-242L z České republiky.²⁵

Tab. II.13.1 Růst HDP Mexika 2000-2006 s odhadem pro rok 2007

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Růst HDP (%)	6,6	7,0	4,3	-1,5	1,1	5,2	9,0	4,7
Míra inflace (%)	8,9	4,4	5,7	4,0	5,2	3,3	3,6	4,3

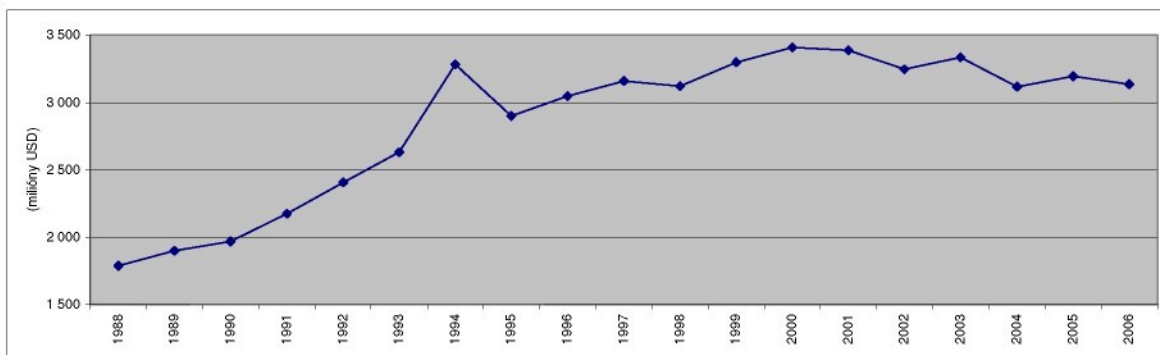
Zdroj: [28]

Tab. II.13.2 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	1 792	1 900	1 972	2 175	2 408	2 632	3 284	2 901	3 048	3 160
% HDP	0,5	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5	0,6	0,6	0,6	0,6
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	3 120	3 298	3 409	3 388	3 246	3 336	3 119	3 193	3 136	
% HDP	0,5	0,6	0,5	0,5	0,5	0,5	0,4	0,4	-	

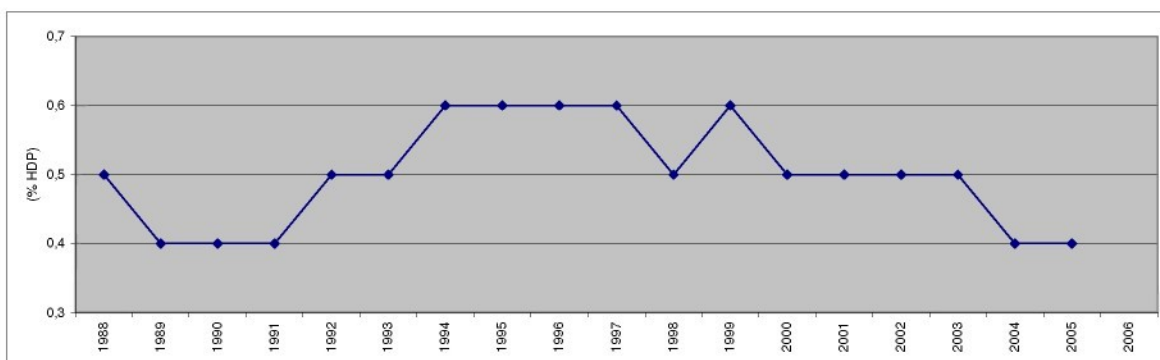
Zdroj: [29]

²⁵ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.13.1 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.13.2 Obranné rozpočty Mexika 1988-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.14 Nikaragua

República de Nicaragua. Pevninský stát ve střední Americe.

Zemědělsko-průmyslový stát, druhá nejchudší země Ameriky. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, průmysl textilní, chemický a potravinářský a zpracování ropy. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, rýže, banánů, tropického ovoce, kukuřice, bavlny a cukrové třtiny. Zásoby nerostných surovin představuje zlato, stříbro, měď a wolfram.

V padesátých letech Nikaragua dovezla zbraně celkem za 54 miliony USD, z toho 28 milionů (51,9%) z USA a 21 milion (38,9%) ze Švédska. Většina této částky byla utracena za nákupy letadel (47 milionů – 87%), zbylých 7 milionů pak za obrněná vozidla. Jednalo se především o 45 obrněných transportérů z Izraele, 26 stíhaček ze Švédska, 16 stíhacích, 15 cvičných a 9 transportních letadel a 10 tanků z USA.

V 60. letech import poklesl na 18 milionů USD, vše z USA, z toho za 17 milionů USD letadla. Největšími položkami bylo 7 bombardérů a 13 cvičných letadel (z toho 7 proudových).

V 70. letech dovoz opět stoupl na 64 miliony USD, z toho 38 milionů (59,4%) z USA, 19 milionů (29,7%) ze Španělska a 7 milionů (10,9%) z Izraele. Konkrétně se jednalo o dvě transportní letadla

z Izraele, 5 transportních letadel ze Španělska a 46 transportních či lehkých letounů i vrtulníků z USA.

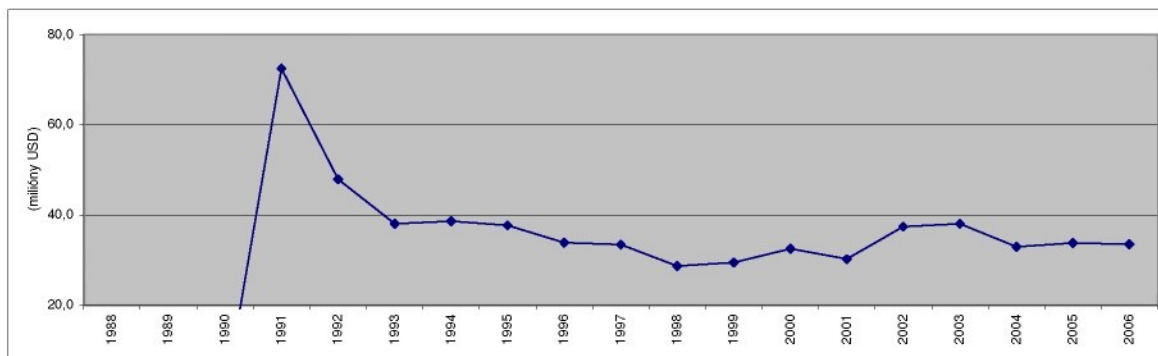
Po svržení diktátora Somozy a nastolení levicového režimu sandinovské fronty v roce 1979 zahájily Spojenými státy podporované protisandinovské síly (zvané „contras“) guerillovou válku proti novému režimu. Sandinovský režim se těšil značné podpoře sovětského bloku, což s sebou přineslo i nebývalé množství zbrojních dodávek v 80. letech. Oproti minulému období zbrojní import zaznamenal více než dvanásťnásobný nárůst na 815 milionů USD, z toho 768 milionů (94,2%) ze Sovětského svazu. Hlavními komoditami byla letecká technika (525 milionů – 64,4%), obrněná vozidla (119 milionů – 14,6%) a řízené rakety (91 milion – 11,2%). Největšími položkami bylo 35 transportních a 29 bitevních vrtulníků, 19 transportních letadel, 158 tanků, 299 obrněných transportérů 121 tažených houfnic a 1450 protiletadlových raket.

Vypsání svobodných voleb a následné ukončení občanské války v roce 1990 znamenalo prakticky okamžité zastavení zbrojních importů. Ještě v roce 1990 Nikaragua dovezla vojenskou techniku za 99 milionů USD (z toho 98 milionů za 10 transportních vrtulníků ze SSSR), ale od roku 1991 Nikaragua žádné nákupy zbraní nerealizuje. Naopak nyní již nadbytečná vojenská technika byla odprodávána do zahraničí a v letech 1992 až 1995 Nikaragua odprodala do zahraničí zbraně za 105 milionů USD, z toho za 97 milionů do Peru.²⁶

Tab. II.14.1 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v milionech USD

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Výše rozpočtu	72,5	47,9	38,1	38,6	37,7	33,9	33,4	28,7
% HDP	4,0	2,6	2,1	1,2	1,1	0,9	0,9	0,7
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Výše rozpočtu	29,5	32,5	30,2	37,4	38,1	33,0	33,8	33,5
% HDP	0,7	0,8	0,7	0,9	0,9	0,7	0,7	-

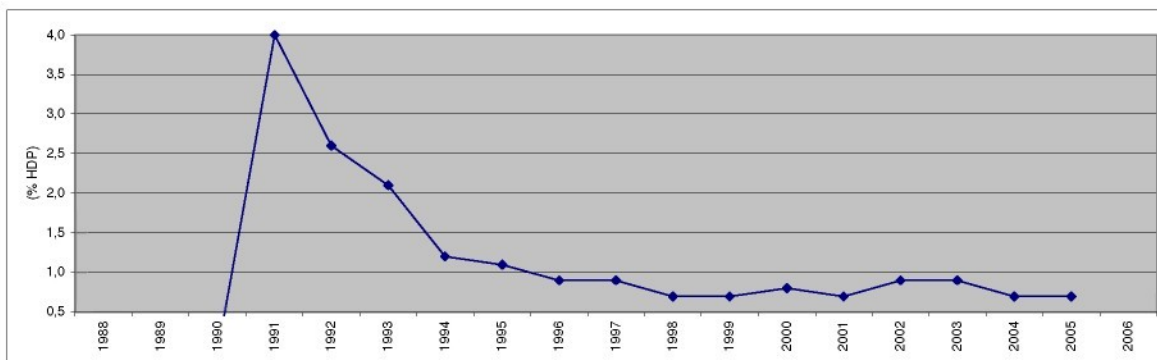
Zdroj: [29]

Graf II.14.1 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

²⁶ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.14.2 Obranné rozpočty Nikaragui 1991-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.15 Panama

República de Panamá. Pevninský stát na jihu střední Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zpracování ropy a mezinárodní lodní doprava. Zemědělství se zaměřuje na pěstování banánů, ananasu, kukuřice, rýže a cukrové třtiny. Zásoby nerostných surovin tvoří měď.

Panama, která od padesátých let měla více či méně napjaté vztahy s USA kvůli panamskému průplavu, měla namísto armády jen jednotky Národní gardy, která řadu desetiletí (až do roku 1990) ovládala zemi. V roce 1990 (po americké invazi) byla panamské národní garda zrušena a nahrazena polovojenskou organizací, sestávající z národní policie a letecké a námořní služby. Zbrojní dovoz se od té doby zaměřuje na uspokojení potřeb těchto složek

Dovoz zbraní do Panamy je sporadický a jeho většina je tvořena transportními prostředky. Celkem v letech 1950-2006 Panama dovezla vojenskou techniku za 155 milionů USD, z toho 103 miliony (66,9%) z USA. Po roce 2000 se zatím uskutečnil jediný dovoz, který představovala dvě chilská cvičná letadla v nezjištěné hodnotě.²⁷

Tab. II.15.1 Obranné rozpočty Panamy v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	123	121	86	92	90	109	114	108	111	128
% HDP	2,1	2,1	1,3	1,2	1,1	1,2	1,2	1,1	1,1	1,2
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	112	119	-	-	-	-	-	-	-	
% HDP	1,0	1,0	-	-	-	-	-	-	-	

Zdroj: [29]

Posoudit výši obranných rozpočtů není bez podrobného studia státního rozpočtu možné, protože v Panamě, vzhledem k oficiální neexistenci armády, nejsou obranné výdaje vedeny jako samostatná položka a výdaje jsou rozpuštěné v jiných položkách státního rozpočtu.

II.16 Paraguay

República de Paraguay. Vnitrozemský stát ve středu Jižní Ameriky.

Zemědělsko-průmyslový stát. Hlavními průmyslovými odvětvími jsou zemědělství, průmysl potravinářský, textilní, dřevozpracující a výroba cementu. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kukuřice, bavlny, sóji a cukrové třtiny. Zásoby nerostných surovin tvoří železná ruda, mangan a vápenec.

Paraguay je typickým příkladem chudé země, která vzhledem ke své ekonomické situaci moderní vojenskou techniku, až na několik výjimek nikdy nevlastnila a naprostá většina nakupované techniky pochází z přebytků armád vyspělejších zemí.

V padesátých letech Paraguay dovezla vojenskou techniku za 7 milionů USD, vše z USA. Konkrétně se jednalo o pět transportních letadel, dva vrtulníky a 15 tanků.

Šedesátá léta znamenala nárůst importu na 45 milionů USD, z toho 24 miliony (53,3%) z USA a 18 milionů (40%) z Argentiny. Hlavními dováženými druhy výzbroje byla letadla (26 milionů – 57,8%) a lodě (12 milionů – 26,7%). Konkrétními komoditami byla 4 transportní letadla a tři minolovky z Argentiny, 19 cvičných letadel z Brazílie, 11 transportních a 12 lehkých letadel, 9 tanků a 24 obrněných transportérů z USA.

Import sedmdesátých let se oproti předchozímu období téměř nezměnil a dosáhl celkové výše 43 miliony USD, z toho 25 milionů (58,1%) z Brazílie a 9 milionů (20,9%) z Argentiny. Většinu této částky tvořily dodávky letadel (34 miliony – 79%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 10 cvičných letadel a 1 výsadková loď z Argentiny, 36 cvičných a 5 transportních letadel z Brazílie a 24 lehkých vrtulníků z USA.

V 80. letech došlo k více než dvojnásobnému nárůstu importu na 99 milionů USD, z toho 66 milionů (66,7%) z Brazílie a 15 milionů (15,2%) ze Španělska. Hlavními dováženými komoditami byla letadla (51 milionů – 51,5%) a obrněná technika (26 milionů – 26,3%). Z největších dodávek to bylo 9 tanků z Argentiny, 18 cvičných letadel, 6 vrtulníků, 40 obrněných transportérů, 9 tanků a jeden hlídkový člun z Brazílie a 4 transportní letadla ze Španělska.

Devadesátá léta, tak jako ve většině zemí regionu, přinesla výrazný pokles zbrojních akvizic, v případě Paraguaje až na pouhých 11 milionů USD, z toho 7 milionů (63,6%) z Taiwanu, zbylé 4 miliony z Chile. Celá tato částka byla použita na nákup letadel, konkrétně na 13 cvičných letadel z Chile a 6 cvičných letadel a dva transportní vrtulníky z Taiwanu.

Po roce 2000 opět dochází k nárůstu zbrojního dovozu a do konce roku 2006 Paraguay dovezla vojenskou techniku za 11 milionů USD, z toho 6 milionů (54,5%) z Taiwanu, 4 miliony ze Španělska a 1 milion z Brazílie. Celá částka opět představovala import pouze letadel, 6 cvičných letadel z Brazílie, 1 transportní letoun ze Španělska, 6 transportních vrtulníků z Taiwanu.²⁸

²⁷ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

²⁸ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Tab. II.16.1 Růst HDP Paraguaje 1995-2006 s odhadem pro rok 2007

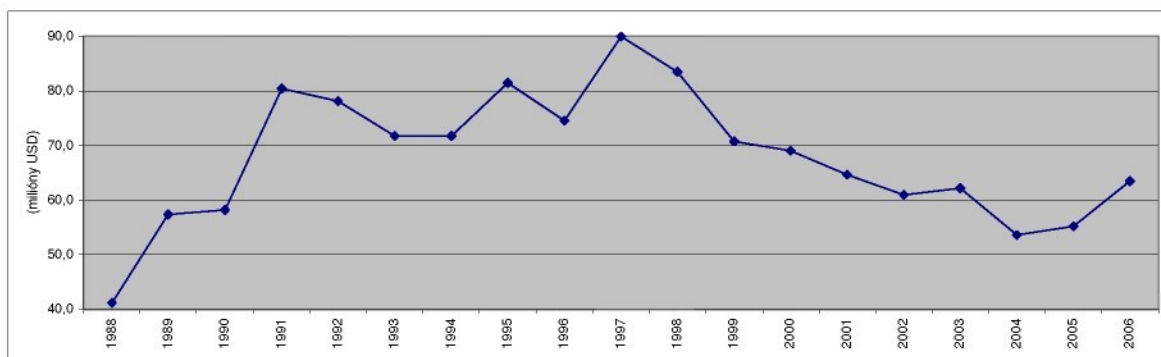
	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Růst HDP (%)	5,5	0,4	3,0	0,6	-1,5	-3,3	2,1	0,0	3,8	4,1	2,9	4,0	5,0

Zdroj: [24]

Tab. II.16.2 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v milionech USD

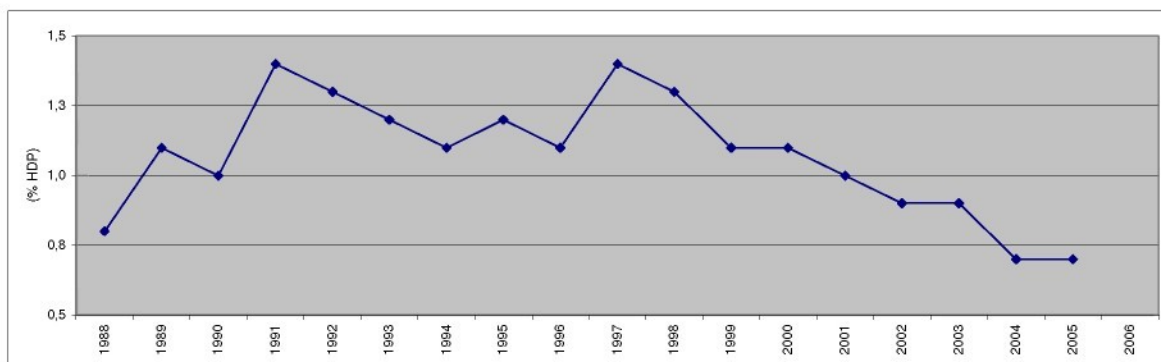
	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	41,2	57,4	58,2	80,4	78,2	71,8	71,8	81,5	74,6	90,0
% HDP	0,8	1,1	1,0	1,4	1,3	1,2	1,1	1,2	1,1	1,4
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	83,5	70,8	69,1	64,7	61,0	62,2	53,6	55,2	63,5	
% HDP	1,3	1,1	1,1	1,0	0,9	0,9	0,7	0,7		

Zdroj: [29]

Graf II.16.1 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

Graf II.16.2 Obranné rozpočty Paraguaje 1988-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.17 Peru

República del Perú. Pevninský stát na západě Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl textilní, těžební, zpracování nerostů, zemědělství a rybolov. Zemědělství se zaměřuje na pěstování bavlny, cukrové třtiny, kávy a rýže. Zásoby nerostných surovin tvoří ropa, stříbro, zlato, měď, olovo, uhlí, železná ruda, nikl a sůl.

Peru je zemí, která se dlouhodobě snaží budovat silnou armádu. Počáteční orientaci na dovozy vojenského materiálu z USA a Velké Británie postupně vystřídala silná orientace na evropské země, především na Sovětský svaz (a jeho nástupnické země), Francii a Itálii.

V padesátých letech Peru dovezlo vojenskou techniku za 674 milionů USD, z toho 358 milionů (53,2%) z USA a 275 milionů (40,9%) z Velké Británie. Největší prostředky plynuly na nákup lodí (362 milionů – 53,8%) a letadel (262 milionů – 38,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 30 proudových stíhaček, 20 bombardérů, 24 transportních letadel, 3 fregaty a 4 ponorky z USA, 17 proudových stíhaček, 10 proudových bombardérů a 2 křižníky z Velké Británie.

V letech šedesátých import vzrostl na 758 milionů USD, z toho 271 milion (35,8%) z USA, 247 milionů (32,6%) z Francie a 209 milionů (27,6%) z Velké Británie. Hlavními komoditami byla letadla (342 milionů – 45,1%) a lodě (304 milionů – 40,1%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 12 nadzvukových stíhaček z Francie, 40 transportních, 33 cvičných a 9 protiponorkových letadel, 86 vrtulníků a dva torpédoborce z USA, 13 proudových bombardérů a jeden křižník z Velké Británie.

Sedmdesátá léta byla ve znamení razantního nárůstu importu na 4,776 miliardy USD (o více než 500%), z toho 1,953 milionu (40,9%) ze SSSR, 674 milionů (14,1%) z Itálie a 602 milionů (12,6%) z USA. Většinu z této částky tvořila letadla (2,485 miliardy – 52%), lodě (1,265 miliardy – 26,5%) a obrněná technika (574 milionů – 12%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 24 stíhaček z Francie, 12 protiponorkových vrtulníků z Itálie, dvě ponorky z Německa, 2 křižníky a 1 torpédoborec z Nizozemí, dále 36 stíhacích bombardérů, 16 transportních letadel, 57 vrtulníků a 274 tanků ze SSSR, 36 bitevních a 9 protiponorkových letadel, 29 vrtulníků, 160 obrněných transportérů a 2 ponorky z USA, 13 bombardérů a 2 torpédoborce z Velké Británie.

V 80. letech dovoz mírně poklesl na 4,154 miliardy USD, z toho 1,073 (25,8%) miliardy z Francie, 970 milionů (23,4%) ze SSSR a 748 milionů (18%) z Itálie. Největší část nákupů tvořily lodě (1,737 miliardy – 41,8%), letadla (1,587 milionu – 38,2%) a řízené rakety (448 milionů – 10,8%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 17 stíhaček a 456 řízených raket z Francie, 224 řízených raket a licence na 4 fregaty z Itálie, 4 ponorky z Německa, 7 torpédoborců z Nizozemí a 16 stíhacích bombardérů, 24 bitevních vrtulníků, 17 transportních letadel, 125 tanků a 480 řízených raket ze Sovětského svazu.

V 90. letech byl zaznamenán výrazný pokles na 1,213 miliardy USD (29% předcházejícího desetiletí), z toho 387 milionů (31,9%) z Běloruska, 284 milionů (23,4%) ze SSSR či Ruska a 109 milionů (9%) z Ukrajiny. Nejdražšími komoditami byla letadla (946 milionů – 78%) a řízené rakety (211 milionů – 17,4%). Nejvýznamnější položkami importu bylo 18 stíhacích a 18 bitevních letadel a 472 řízených raket z Běloruska, 3 minolovky z Nizozemí, 3 stíhačky, 5 transportních letadel a 14 vrtulníků z Ruska a 17 bitevních letadel z USA. Zajímavostí je i dodávka 18 cvičných letadel Z-242L a 6 tažených houfnic D-30 z České republiky.

Po roce 2000 peruánské zbrojení akvizice pokračují nezmenšenou měrou a do konce roku 2006 Peru dovezlo zbraně za 992 milionů USD, z toho 686 milionů (69,2%) z Itálie, 157 milionů (15,8%) z Ruska a 122 milionů (12,3%) z USA. Největší podíl na této sumě mají lodě (686 milionů –

69,2%), obrněná vozidla (156 milionů – 15,7%) a letadla (126 milionů – 12,7%). Nejvýznamnějšími položkami jsou 4 fregaty z Itálie, pět bitevních vrtulníků a 150 tanků z Ruska a 37 vrtulníků z USA.²⁹

Z předešlých řádků a ze seznamu konkrétních dodávek (viz příloha 3) je zřejmé, že peruánské zbrojní nákupy jsou zbytečně rozdrobené a velké množství výzbroje stejného druhu, ale rozličných konstrukcí z různých zemí musí stát i neúměrně vysoké náklady na zajištění logistiky vojsk.

Tab. II.17.1 Růst HDP Peru 1992-2006 s odhadem pro rok 2007

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Růst HDP (%)	-0,4	4,8	12,8	8,6	2,5	6,9	-0,7	0,9
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Růst HDP (%)	3,0	0,2	5,0	4,0	5,1	6,7	7,6	8,2

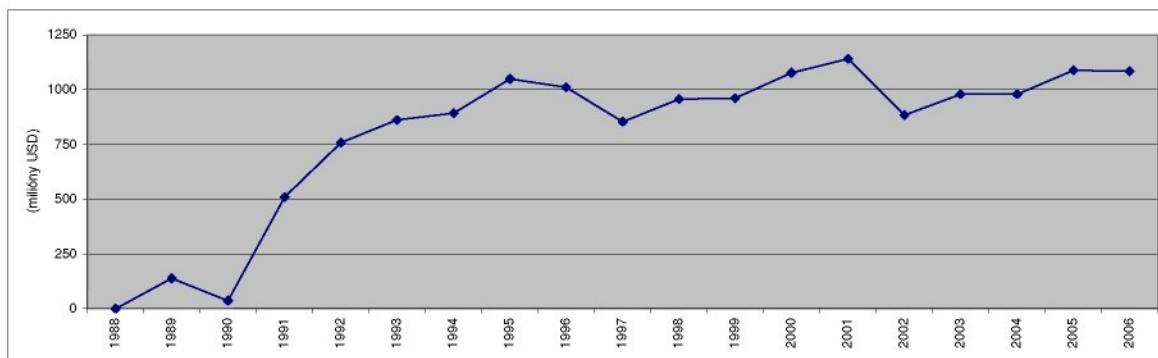
Zdroj: [14]

Tab. II.17.2 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	-	139	38	509	759	862	893	1 050	1 012	855
% HDP	-	0,2	0,1	1,2	1,8	1,9	1,8	1,9	1,8	1,4
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	958	961	1 078	1 141	885	980	980	1 088	1 086	
% HDP	1,6	1,6	1,7	1,9	1,4	1,4	1,3	1,4	-	

Hodnoty výše obranných rozpočtů v sobě nezahrnují 20% ze zisků státem vlastněné těžařské společnosti Camisea.

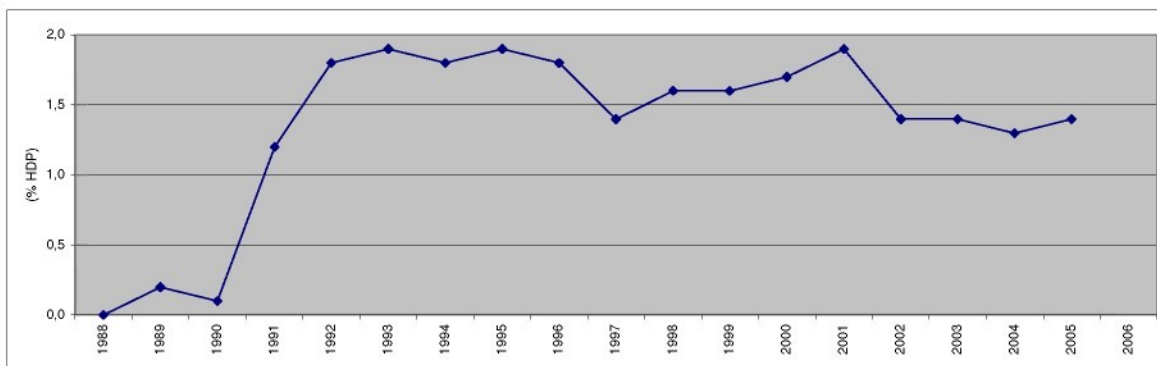
Zdroj: [29]

Graf II.17.1 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

²⁹ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.17.2 Obranné rozpočty Peru 1989-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

II.18 Salvador

República de El Salvador. Pevninský stát na západním pobřeží střední Ameriky.

Zemědělsko-průmyslový stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou zemědělství, průmysl potravinářský a textilní a zpracování ropy. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, bavlny, kukuřice a cukrové třtiny. Využitelné zásoby nerostných surovin Salvador nemá.

Salvador je další příklad země po řadu desetiletí zmítané vnitřním i vnějším konfliktem, střídáním vojenských i civilních diktatur, špatným stavem ekonomiky a chudobou. Zbrojní akvizice byly motivovány napjatými vztahy se sousedním Hondurasem (které v dubnu 1969 vyvrcholilo takzvanou fotbalovou válkou) a krvavou občanskou válkou, která skončila až v roce 1992. Podobně jako u jiných podobných zemí většinu dovozu představovaly zbraně starší nebo vyloženě zastaralé (například 7 stíhaček P-51D Mustang z druhé světové války v roce 1968, nebo v roce 1974 osmnáct francouzských stíhaček Ouragan, vyrobených počátkem 50. let, z Izraele, kde prošly intenzivním bojovým nasazením ve třech válkách).

V padesátých a šedesátých letech Salvador importoval vojenskou techniku pouze z USA, v hodnotě 19 milionů USD v padesátých a 25 milionů USD v šedesátých letech, z toho 41 milion (93,2%) byl vynaložen na nákupy letadel. Hlavními položkami těchto dvou dekád bylo 38 stíhaček a 4 bombardéry.

Eskalace občanské války po zmanipulovaných volbách v roce 1972 a nové napětí na hranici s Hondurasem vedly k téměř pětinasobnému nárůstu výdajů na 118 milionů USD v 70. letech, z toho 62 miliony (52,5%) z Izraele a 39 milionů (33,1%) z USA. Z této částky bylo 109 milionů (92,4%) vynaloženo na nákup letecké techniky. Hlavními položkami importu bylo 18 proudových stíhaček a 9 proudových cvičných letadel z Izraele, 11 transportních letadel z USA a 49 obrněných transportérů z různých zemí.

Ještě větší výdaje byly zaznamenány v letech osmdesátých, celkem 165 milionů USD, z toho 154 miliony (93,3%) z USA. Hlavními komoditami byla opět letadla (149 milionů – 90,3%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 8 nových bitevních a 15 starších transportních letadel z USA

a 74 hlavních dělostřelečných prostředků z přebytků jugoslávské armády. Kromě toho Spojené státy, jako reakci na probíhající občanskou válku poskytly Salvadoru další čtyři použítá bitevní letadla, 88 použitých transportních vrtulníků a 66 obrněných transportérů jako vojenskou pomoc.

Podpis mírové dohody mezi znepřátelenými stranami v roce 1992 přinesl i rapidní snížení zbrojního importu na 33 milionů USD v 90. letech, z toho 21 milion do konce roku 1992. Největším dodavatelem byly opět Spojené státy (29 milionů – 87,9%). Veškeré investice po tomto roce směřovaly k posílení transportních a výcvikových prostředků vzdušných sil. Konkrétně se jednalo o 5 cvičných letadel z Chile, 5 malých transportních letadel z Německa, 3 bitevní a 4 transportní letadla a 8 vrtulníků z USA.

V letech 2000 až 2006 Salvador realizoval dovoz pouze z USA (5 transportních vrtulníků a jedna nákladní loď), celkem za 25 milionů USD.³⁰

Tab. II.18.1 Růst HDP Salvadoru 2000-2006

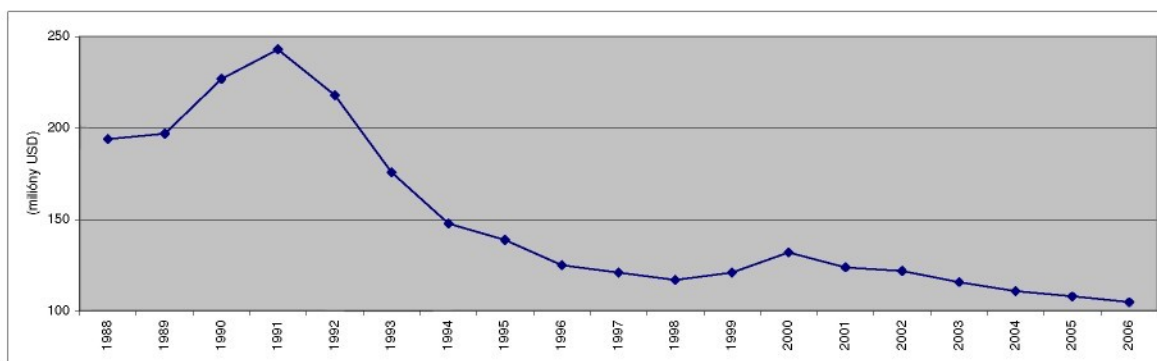
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Růst HDP (%)	2,2	1,7	2,2	1,8	1,5	2,8	4,2

Zdroj: [22]

Tab. II.18.2 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	194	197	227	243	218	176	148	139	125	121
% HDP	1,6	1,6	2,0	2,2	1,7	1,5	1,2	1,0	0,9	0,9
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	117	121	132	124	122	116	111	108	105	
% HDP	0,8	0,8	0,9	0,8	0,8	0,7	0,7	0,6	-	

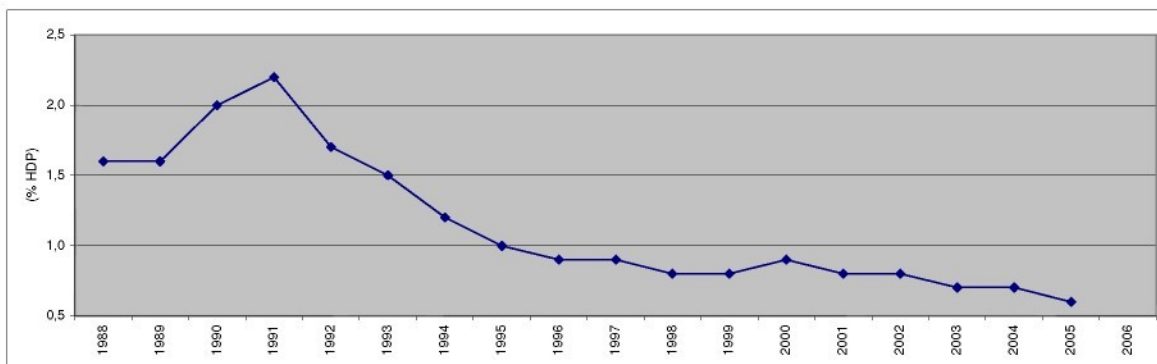
Zdroj: [29]

Graf II.18.1 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

³⁰ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.18.2 Obranné rozpočty Salvadoru 1988-2006 v procentech HDP

Zdroj: [29]

II.19 Uruguay

República Oriental del Uruguay. Pevninský stát na východním pobřeží Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou průmysl potravinářský, textilní a petrochemický a zemědělství. Zemědělství se zaměřuje na chov hovězího dobytka, pěstování kukuřice, pšenice, citrusů, rýže, ovsa, lněného semene a výrobu vína. Využitelné zásoby nerostných surovin Uruguay nemá.

Jako v řadě jiných zemí většinu dovozů do Uruguaye zpočátku tvořila více či méně zastaralá technika z přebytků ozbrojených sil USA. Odkup nadbytečné výzbroje vyspělejších armád v řadě komodit trvá v Uruguayi dodnes, byť již většinou nejde o techniku vyloženě zastaralou. V devadesátých letech a počátkem nového tisíciletí navíc Uruguay využila i možnosti nákupu přebytečné výzbroje řady evropských armád, včetně České republiky.

V 50. letech Uruguay dovezla zbraně za 147 milionů USD, z toho 140 milionů (95,2%) z USA, zbylých 7 milionů z Velké Británie. Největší část této sumy byla vynaložena na nákup letadel (103 miliony – 70%) a lodí (34 miliony – 23,1%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 33 stíhaček (z toho 3 proudové), 20 bombardérů, 28 cvičných letadel (z toho 8 proudových), 18 tanků a dvě fregaty z USA a jedna fregata z Velké Británie.

V šedesátých letech se finanční objem dovozů prakticky nezměnil a činil 148 milionů USD, z toho 100 milionů (67,6%) z Japonska a 46 milionů (31,1%) z USA. Hlavními dováženými komoditami byly lodě (115 milionů – 77,7%) a letadla (25 milionů – 16,9%). Nejvýznamnější položkami byl jeden ropný tanker z Japonska a 11 proudových stíhaček a jedna minolovka z USA.

V 70. letech, na rozdíl od většiny ostatních zemí import poklesl o 19% na 120 milionů USD, z toho 89 milionů (74,2%) z USA a 16 milionů (13,3%) z Brazílie. Největší prostředky byly opět vynaloženy na letadla (89 milionů – 74,2%) a lodě (29 milionů – 24,2%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 6 transportních letadel z Brazílie, dále 8 bitevních a 20 cvičných letadel, 11 vrtulníků, jedna fregata a jedna minolovka z USA.

V osmdesátých letech Uruguay dovezla vojenskou techniku za 189 milionů USD, z toho 70 milionů (37%) z Francie, 47 milionů (24,9%) z USA a 21 milion (11,1%) z Argentiny. Největší

prostředky byly vynaloženy na letadla (87 milionů – 46%), lodě (60 milionů – 31,7%) a obrněná vozidla (32 miliony – 16,9%). Nejvýznamnější položkami 80. let bylo 6 bitevních letadel z Argentiny, 22 tanků z Belgie, 44 obrněných vozidel z Brazílie, jedna fregata z Francie, 8 bitevních a 5 cvičných letadel z USA

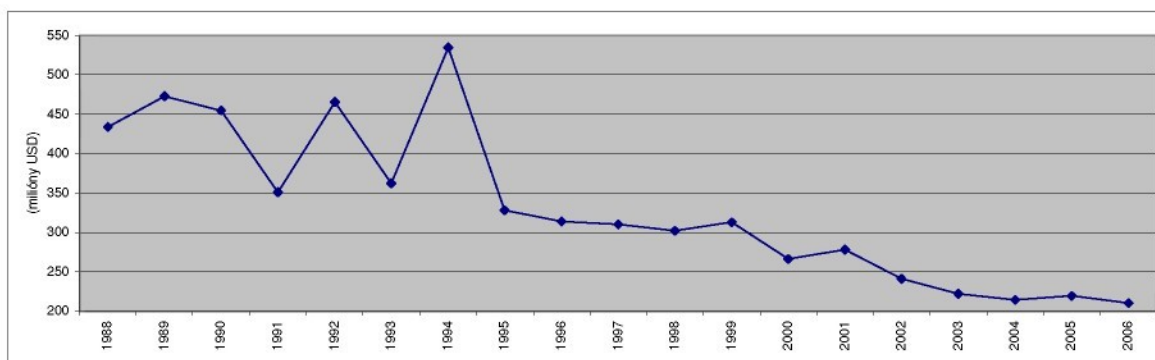
90. léta znamenala nárůst importu na 223 miliony USD, z toho 84 miliony (37,7%) z Francie, 45 milionů (20,2%) z USA, 32 miliony (14,3%) z Německa a 19 milionů (8,5%) z České republiky. Největší podíl na této částce mají lodě (99 milionů – 44,4%), letadla (62 miliony – 27,8%) a obrněná technika (31 milion – 13,9%). Nejvýznamnější položkami bylo 90 obrněných transportérů OT-64C SKOT a 13 bojových vozidel pěchoty BVP-1 z České republiky, 15 tanků z Izraele, 2 fregaty z Francie, 4 minolovky z Německa, 17 cvičných letadel ze Španělska a 11 vrtulníků z Velké Británie. Kromě zmíněného Uruguay v 90. letech dovezla z České republiky ještě tři samohybné raketomety RM-70 a 6 samohybných houfnic 2S1.

Od roku 2000 do konce roku 2006 Uruguay dovezla vojenskou techniku za 42 miliony USD, z toho 26 milionů (61,9%) z Německa. Opět se jednalo především o lodě (26 milionů – 61,9%), letadla (10 milionů – 23,8%) a obrněná vozidla (6 milionů – 14,3%). Nejvýznamnějšími položkami importu bylo 13 cvičných letadel z Itálie, jeden remorkér a jedna pomocná loď z Německa a 48 obrněných transportérů z Ruska.³¹

Tab. II.19.1 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	434	473	455	351	466	362	535	328	314	310
% HDP	2,8	3,1	3,1	2,3	3,0	2,4	3,4	2,1	2,0	1,9
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	302	313	266	278	241	222	214	219	210	
% HDP	1,8	1,9	1,6	1,8	1,7	1,5	1,3	1,3	-	

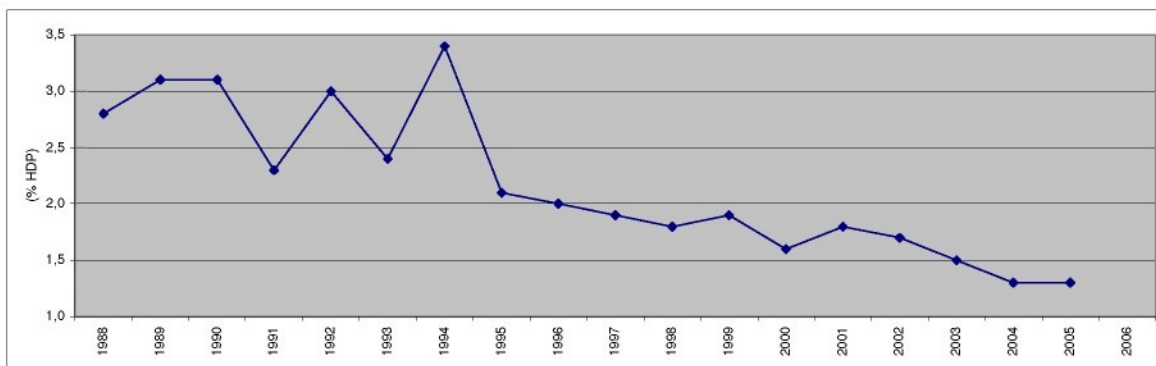
Zdroj: [29]

Graf II.19.1 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

³¹ Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

Graf II.19.2 Obranné rozpočty Uruguaye 1988-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.20 Venezuela

República Bolivariana de Venezuela. Pevninský stát na severním pobřeží Jižní Ameriky.

Průmyslově-zemědělský stát. Hlavními hospodářskými odvětvími jsou těžba ropy, průmysl metalurgický a textilní. Zemědělství se zaměřuje na pěstování kávy, rýže, kukuřice, ovoce a cukrové třetiny. Zásoby nerostných surovin představuje ropa (pátý největší exportér na světě), zemní plyn, železná ruda a zlato.

Venezuela je jednou z mála latinskoamerických zemí, které si již od padesátých let pořizovaly zbraně nové, moderní. Venezuelské nerostné bohatství, především zásoby ropy pro tyto velkorysé akvizice vždy poskytovalo dostatek finančních prostředků.

V padesátých letech Venezuela dovezla vojenskou techniku za 1,213 miliardy USD, z toho 686 milionů (56,6%) z Velké Británie, 270 milionů (22,3%) z Itálie a 200 milionů (16,5%) z USA. Největší prostředky přitom byly vynaloženy za lodě (716 milionů – 59%) a letadla (445 milionů – 36,7%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 36 tanků z Francie, 6 fregat z Itálie, 9 bombardérů z Kanady, 22 proudových stíhaček, 16 bombardérů, 18 transportních letadel a 40 tanků z USA a tři torpédoborce z Velké Británie.

V následujícím desetiletí dovoz krátkodobě poklesl o téměř polovinu na 639 milionů USD, z toho 200 milionů (31,3%) z Německa, 132 miliony (20,7%) z USA a 76 milionů (11,9%) z Velké Británie. Hlavními dováženými komoditami byla v 60. letech letadla (333 miliony USD – 52,1%). Nejvýznamnější položkami pak bylo 47 proudových stíhaček z Německa, 21 vrtulníků, jedna ponorka a tři protiponorkové lodě z USA a 14 proudových bombardérů z Velké Británie.

V 70. letech import opět stoupl na celkových 1,672 miliardy USD, z toho 709 milionů (42,4%) z USA, 376 milionů (22,5%) z Francie a 289 milionů (17,3%) z Německa. Největší prostředky směřovaly na nákup letadel (751 milion – 44,9%), lodí (517 milionů – 30,9%) a obrněných vozidel (215 milionů – 12,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 16 stíhaček, 85 tanků, 78 obrněných transportérů a 450 řízených raket z Francie, 9 radarů z Itálie, 20 stíhaček z Kanady, dvě ponorky z Německa, 16 bitevních, 24 cvičných a 6 protiponorkových letadel, 37 vrtulníků, 111 obrněných

transportérů, 100 protiletadlových raket, 2 ponorky a 2 torpédoborce z USA a šest raketových člunů z Velké Británie.

Osmdesátá léta znamenala vrchol dovozu, který se v této dekádě vyšplhal na celkových 3,193 miliardy USD, z toho 1,911 miliardy (59,8%) z Itálie, 752 milionů (23,6%) z USA a 163 milionů (5,1%) z Francie. Hlavními komoditami byly lodě (1,562 miliardy – 48,9%), letadla (971 milion – 30,4%) a řízené rakety (270 milionů – 8,5%). Nejvýznamnější položkami bylo 31 cvičných letadel z Brazílie, 10 protiponorkových vrtulníků, 212 řízených raket a 6 fregat z Itálie, 24 stíhaček, 101 obrněné vozidlo a 150 protiletadlových raket z USA a 84 tanků z Velké Británie.

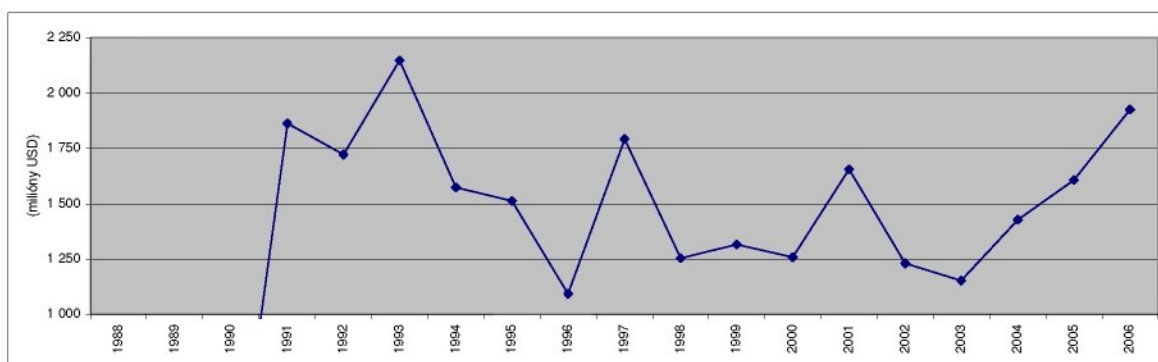
V 90. letech, tak jako v jiných zemích regionu zbrojní import zaznamenal rapidní pokles na 680 milionů USD, z toho 282 milionů (41,5%) z Francie, 93 milionů (13,7%) z USA a 82 milionů (12,1%) z Velké Británie. Hlavní dovážanou komoditou v tomto desetiletí byla letadla, za které Venezuela zaplatila 482 milionů USD (70,9%). Nejvýznamnějšími položkami bylo 18 stíhaček z Francie, 7 stíhaček z Nizozemí, 18 transportních letadel z Polska, 18 transportních vrtulníků z Ruska a 18 bitevních letadel z USA.

Po roce 2000 do konce roku 2006 Venezuela dovezla vojenskou techniku za 656 milionů USD, z toho 360 milionů (54,9%) z Ruska, 52 milionů (7,9%) z Izraele a 45 milionů (6,9%) z Jižní Koreje. Nejvíce prostředků je přitom vynakládáno na letadla (446 milionů – 68%) a senzory (81 milion – 12,3%). Nejvýznamnější položkami je jedna pomocná loď z Jižní Koreje, 35 radarů z Nizozemí a 24 stíhacích letadel, 6 transportních letadel, 10 bitevních a 23 transportních vrtulníků z Ruska.³²

Tab. II.20.1 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v milionech USD

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Výše rozpočtu	-	-	-	1 862	1 721	2 147	1 574	1 512	1 092	1 791
% HDP	-	-	-	1,8	1,6	2,1	1,6	1,5	1,0	1,8
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	
Výše rozpočtu	1 254	1 314	1 257	1 654	1 229	1 152	1 427	1 606	1 924	
% HDP	1,4	1,6	1,3	1,7	1,3	1,3	1,2	1,2	-	

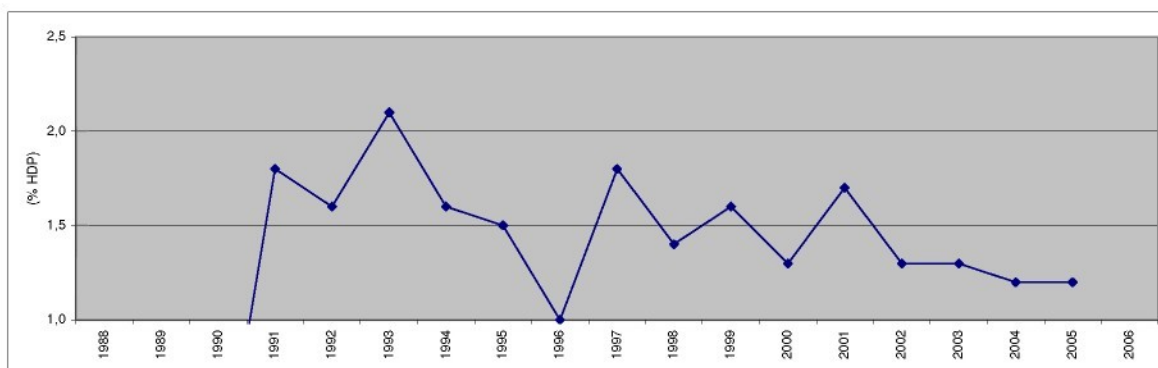
Zdroj: [29]

Graf II.20.1 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v milionech USD

Zdroj: [29]

³² Zdroj [29] Stockholm International Peace Research Institute, SIPRI Databases. <<http://www.sipri.org>>

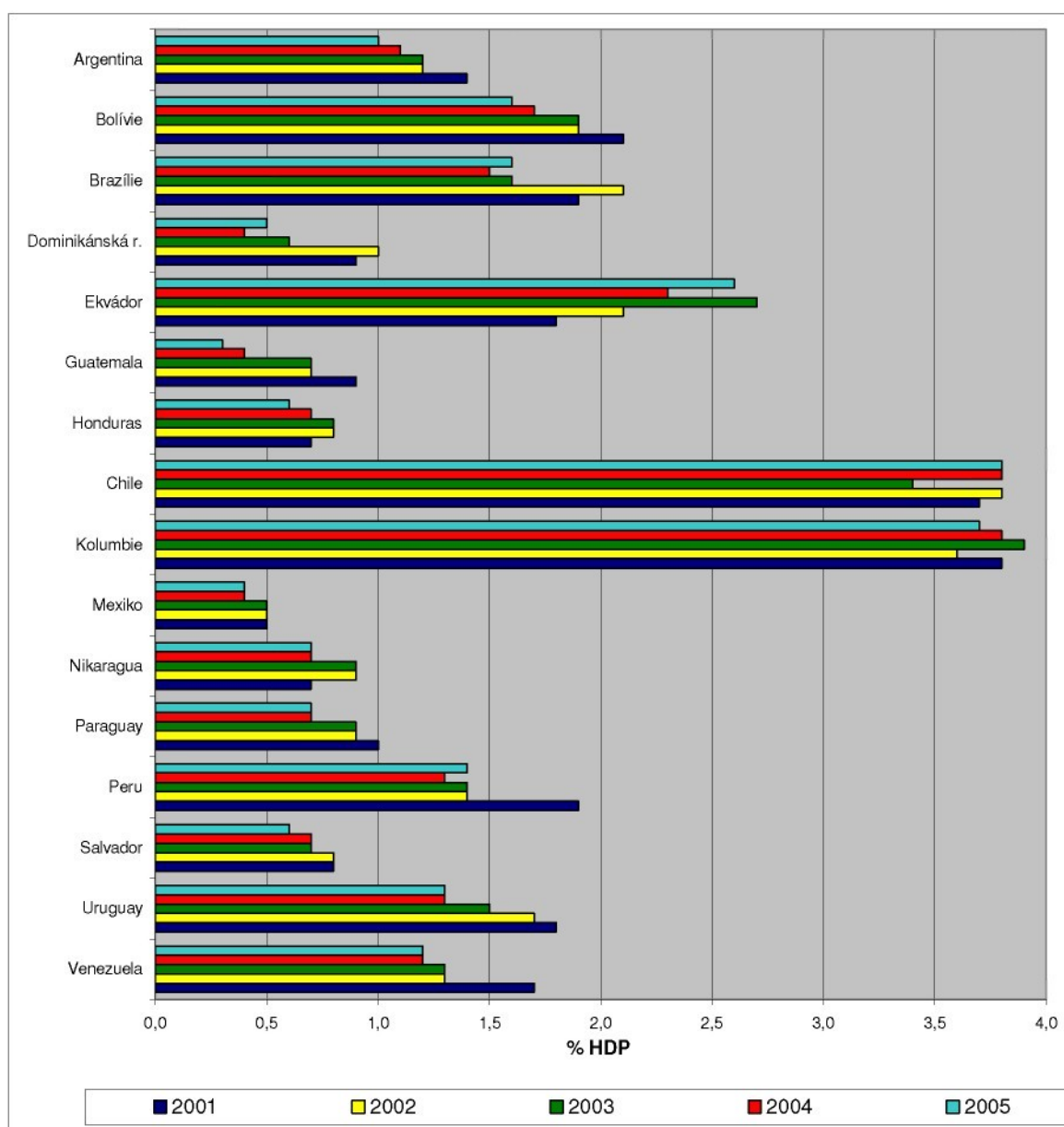

Graf II.20.2 Obranné rozpočty Venezuely 1991-2006 v % HDP

Zdroj: [29]

II.21 Shrnutí

V předchozích kapitolách byla uvedena řada makroekonomických údajů i řada údajů o obranných rozpočtech a zbrojních importech dvaceti latinskoamerických zemí. Pro posouzení přijatelnosti obranných výdajů a tím i jejich možného vlivu na ekonomiku dané země je zásadní ukazatel výše výdajů na obranu, vyjádřený procentem hrubého národního produktu. Pro větší přehlednost je v následujícím grafu tento ukazatel zanesen za období 2001 až 2005 (pro rok 2006 existovaly v době vzniku této práce pouze některé odhady), hodnoty od roku 1988 (včetně známých odhadů roku 2006) jsou pak uvedeny v souhrnné tabulce v příloze číslo 2. V následujícím grafu není uvedeno Haiti, Kostarika a Kuba, protože výše jejich obranných rozpočtů není známá a Panama, která oficiálně armádu nemá.

Graf II.21.1 Obranné rozpočty zemí regionu 2001 až 2005 v procentech HDP

Jako hranice přijatelnosti obranných výdajů je podle ověřené rozpočtové rovnováhy udávána výše 3% HDP, v mimořádných případech je krátkodobě přijatelné maximum 5% HDP³³. Tento ukazatel ale udává pouze vztah oficiálně udávaných obranných rozpočtů. V praxi se skladba obranných rozpočtů jednotlivých zemí odlišuje a řada výdajů obranného charakteru může být začleněna do jiných rozpočtových kapitol. Takovými typickými výdaji jsou například vojenské penze, které jsou v různých zemích začleňovány do různých rozpočtových kapitol, stejně tak řada akvizičních výdajů bývá hrazena z prostředků mimo obranný rozpočet. Stejně tak jsou akviziční výdaje v některých zemích hrazeny z části výnosů některých státem vlastněných podniků, například v Chile nebo v Peru. Podrobná definice jednotlivých obranných výdajů a analýza obranných rozpočtů jednotlivých zemí je, bohužel, mimo možnosti rozsahu této práce. Proto jsou ve všech případech zohledněny pouze oficiální údaje o výši rozpočtů, popřípadě jejich odhad, stanovený americkou Ústřední zpravodajskou službou CIA³⁴.

³³ Zdroje [2] Ball, N., Managing the Military Budgeting Process: Integrating the Defence Sector into Government-wide Processes. Prepared for the Workshop on the Military Expenditure Budgeting Process, Accra, February 25-26 2002

[7] Stockholm International Peace Research Institute, Yearbook 2007. Oxford University Press, 2007

[29] informace od Ing. Josefa Fučíka, Středisko bezpečnostní politiky, CESES, Univerzita Karlova

³⁴ Zdroj [8]: Central Intelligence Agency, The World Factbook 2007. Washington DC, 2007

III. ZÁVĚR

Pro jednotlivé země Latinské Ameriky byly zjištěny jejich základní makroekonomické údaje, stejně jako podrobné údaje o struktuře a charakteru jejich zbrojního importu, souhrnné údaje o finančním objemu těchto importů a souhrnné informace o výši výdajů na obranu.

Ze zjištěných hodnot obranných rozpočtů v procentech HDP vyplývá, že u drtivé většiny zemí je výše obranných rozpočtů pod úrovní hranice rozpočtové rovnováhy. Hranici tří procent hrubého národního produktu dlouhodobě překračují Chile a Kolumbie a pravděpodobně i Kuba.

V případě Chile je takováto výše zapříčiněna tím, že v uvedených hodnotách je započítáno i 10% zisku státní společnosti Codelco. Samotná oficiální výše obranných rozpočtů ze zákona nepřekračuje 1,5% HDP. Dostatečná výkonnost chilské ekonomiky, spojená s dlouhodobým stabilním růstem chilského HDP je dostatečným signálem, že zbrojní výdaje pro ekonomiku Chile nepředstavují nadměrnou zátěž.

V Kolumbii je výše obranných rozpočtů důsledkem vnitřního konfliktu mezi státem a různými guerillovými skupinami a narkomafiemi. Nárůst obranných rozpočtů na přelomu tisíciletí navíc začal v období hospodářských problémů, poklesu a propadu HDP. V posledních letech kolumbijská ekonomika sice vykazuje slušný růst, nicméně je zřejmé, že bez částečného financování obranných výdajů ze strany Spojených států by kolumbijská ekonomika takovouto zátěž dlouhodobě neunesla.

Informace o obranných rozpočtech Kuby nejsou veřejné, existují pouze odhady. Proto by hodnocení této země bylo více či méně spekulativní.

K překročení hranice rozpočtové rovnováhy došlo i v Brazílii, Uruguayi a Nikaragui. V případě dvou prvně jmenovaných zemí se jednalo o jednorázové, velmi krátkodobé (1-2 roky) překročení, zapříčiněné akvizicí většího množství drahých zbraňových systémů v dotčených letech.

V případě Nikaragui byla značná výše obranných výdajů posledním dozvukem končící občanské války. Od té doby výše nikaragujských obranných výdajů neustále klesá a v posledních deseti letech se stabilně pohybuje pod jedním procentem HDP.

Rovněž lze předpokládat, že v Peru po započtení 20% zisků státního podniku Camisea výše obranného rozpočtu hranici rozpočtové rovnováhy překročí. Peruánská ekonomika sice v posledních pěti letech vykazuje dobrý růst, ale značné výkyvy hrubého národního produktu v devadesátých letech varují. Peru se sice potýká s podobnými bezpečnostními hrozbami jako Kolumbie, byť v menší míře, ale rozsáhlé a roztržité zbrojní akvizice podle mého názoru nemohou být dlouhodobě udržitelné.

Hranici tří procent HDP se přibližují i obranné rozpočty Ekvádoru, ale v žádné části sledovaného období tato hranice překročena nebyla. Z konkrétní struktury zbrojních akvizic je ale znát existence koncepce budování ozbrojených sil a vynaložené akviziční prostředky nejsou podle mého názoru vynaloženy neúčelně.

V ostatních zemích se výše obranných rozpočtů pohybuje hluboko pod hranicí rozpočtové rovnováhy.

Výše prostředků, vynakládaných na zbrojní import v zemích Latinské Ameriky nepředstavuje nadměrnou zátěž na ekonomiky jednotlivých zemí. Pouze v případě Kolumbie a pravděpodobně i Peru mohou vojenské výdaje znamenat nadměrnou ekonomickou zátěž.

Literatura

- [1] BAAR, V. Regionální aspekty světového hospodářství. Praha: Nakladatelství České geografické společnosti, 2003. ISBN 80-86034-50-X
- [2] BALL, N., Managing the Military Budgeting Process: Integrating the Defence Sector into Government-Wide Processes. Prepared for the Workshop on the Military Expenditure Budgeting Process, Accra, February 25-26, 2002
- [3] KARTOGRAFIE PRAHA, Velký atlas světa, 6. přepracované vydání. Praha: Kartografie Praha, a.s., 2004, ISBN 80-7011-514-9
- [4] LA ROSA, M. J., MEJÍA, G. R., An atlas and survey of Latin American history. New York: M.E. Sharpe, Inc., 2007, ISBN 10: 0-7656-1597-5
- [5] SKOKAN, L. a kol. Hospodářský zeměpis. Praha: Fortuna, 2006. ISBN 80-7168-861-4
- [6] OPATRŇ, J., Amerika v proměnách staletí. Praha, 1998, ISBN 80-85983-42-7
- [7] STOCKHOLM INTERNATIONAL PEACE RESEARCH INSTITUTE, Yearbook 2007. Oxford: Oxford University Press, 2007, ISBN: 978-0-19-923021-1
- [8] CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY, The World Factbook 2007. Washington DC, 2007. ISSN 1553-8133
- [9] Armádní technický magazín. 1995-2007. Praha: Aeromedia. ISSN 1802-4823.
- [10] Air Forces Monthly. 1998-2005. Stamford: Key Publishing Ltd. ISSN 0955-7091
- [11] BROMLEY, M., PERDOMO, C.: CBMS in Latin America and the effect of arms acquisitions by Venezuela, Working Paper 41/2005 [online]. Dostupné z: <<http://www.sipri.org/contents/milap/milex/publications>>
- [12] Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística [online]. Dostupné z <<http://www.ibge.gov.br>>
- [13] Instituto Nacional de Estadísticas y Censos de la República de Nicaragua [online]. Dostupné z <<http://www.inec.gob.ni>>
- [14] Instituto Nacional de Estadística e Informática, República del Perú [online]. Dostupné z <<http://wwwinei.gob.pe>>
- [15] Banco Central de la República Argentina [online]. Dostupné z <<http://www.bcra.gov.ar>>
- [16] Banco Central de Chile [online]. Dostupné z <<http://www.bcentral.cl>>
- [17] Banco de la República de Colombia [online]. Dostupné z <<http://www.banrep.gov.co>>
- [18] Banco Central de la República Dominicana [online]. Dostupné z <<http://www.bancentral.gov.do>>
- [19] Banco Central del Ecuador [online]. Dostupné z <<http://www.bce.fin.ec>>
- [20] Banco de Guatemala [online]. Dostupné z <<http://www.banguat.gob.gt>>
- [21] Banque de la République d'Haïti [online]. Dostupné z <<http://www.brh.net>>

- [22] Ministerio de Economía de El Salvador [online]. Dostupné z <<http://www.minec.gob.sv>>
- [23] Ministerio de Hacienda de la República de Chile [online]. Dostupné z <<http://www.hacienda.cl>>
- [24] Ministerio de Hacienda, República del Paraguay [online]. Dostupné z <<http://www.hacienda.gov.py>>
- [25] Souhrnná teritoriální informace Honduras, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v San José (Kostarika) ke dni 31.5.2006 [online]. Dostupné z <<http://www.businessinfo.cz>>
- [26] Souhrnná teritoriální informace Kolumbie, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v Bogotá ke dni 4.10.2007 [online]. Dostupné z <<http://www.businessinfo.cz>>
- [27] Souhrnná teritoriální informace Kuba, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v Havaně ke dni 10.11.2007 [online]. Dostupné z <<http://www.businessinfo.cz>>
- [28] Souhrnná teritoriální informace Mexiko, zpracováno zastupitelským úřadem ČR v Mexiku ke dni 3.10.2007 [online]. Dostupné z <<http://www.businessinfo.cz>>
- [29] SIPRI Databases, Stockholm International Peace Research Institute. Solna [online]. Dostupné z <<http://www.sipri.org>>
- [29] informace od Ing. Josefa Fučíka, experta Střediska bezpečnostní politiky Centra pro sociální a ekonomické strategie (CESES) Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Seznam příloh

- Příloha 1** Základní geografické, ekonomické a vojenské údaje zemí Střední a Jižní Ameriky
Příloha 2 Výše obranných rozpočtů 1988 – 2006 v % HDP
Příloha 3 Konkrétní struktura dodávek 1950 - 2006

PŘÍLOHA č. 3

KONKRÉTNÍ STRUKTURA DODÁVEK 1950 – 2006

ARGENTINA

1950-1959 – celkem za 848 miliónů USD

Francie	10 lehkých letadel a 5 vrtulníků
Itálie	15 cvičných letadel G-46
USA	290 letadel, z toho 110 stíhacích (62x F-4U-7, 20x F-9F a 28x F-86F), 58 vrtulníků, 105 OT (100x M-3 a 5x LVT-4), 6 samohybných houfnic M-7, 14 výsadkových lodí LST-1 a 2 křižníky třídy Gen. Belgrano
Velká Británie	1 letadlová loď Independencia (Colossus)

1960-1969 – celkem za 1,215 miliardy USD

Brazílie	12 transportních letadel C-47
Francie	45 cvičných letadel T-28S, 5 vrtulníků, 50 OT AML-90, 24 samohybných houfnic AMX F-3, 36 PT raket AS-11/12 a licence na výrobu 48 cvičných letadel MS-760, 60 tanků AMX-13 a 180 OT AMX-VC1
Itálie	8 cvičných letadel MB-326GB, 6 radarů Super Fledermaus
Kanada	19 transportních letadel (3x DHC-2, 7x DHC-3 a 9x DHC-6)
Nizozemí	10 transportních letadel F-27 a 1 letadlová loď Veinte Cinco de Mayo (Doorman)
USA	90 letadel, z toho 27 bitevních A-4B a 7 protiponorkových S-2A/E, 47 vrtulníků z toho 4 protiponorkové SH-34J, 75 OT M-113, 28 tažených houfnic (M-114A1 a M-59), 50 minometů M30, 96 PL raket AIM-9B, 2 remorkéry tř. Irigoyen (Navajo), 3 torpédoborce tř. Brown (Fletcher) a 2 ponorky tř. Balao a licence na výrobu 40 lehkých letadel Cessna-180
Velká Británie	70 protilodních raket Sea Cat a 6 minolovek třídy Ton

1970-1979 – celkem za 3,27 miliardy USD

Francie	12 stíhacích letadel Mirage IIIE, 40 vrtulníků, 93 tankových věží FL-12, 72 protilodních raket Exocet, 25 PL raket R-530, 80 PT raket AS-11, 17 radarů Rasiit, 2 korvety třídy D'Orves a licence na výrobu 170 minometů MO-120-LT
Itálie	3 transportní letadla G-222, 9 vrtulníků A-109, 84 tažených houfnic M-56
Izrael	26 stíhacích letadel Nesher a 156 PL raket Shafrir-2
Německo	500 PT raket Cobra, 100 PT raket Mamba, 2 raketové čluny TN-45 a licence na výrobu 2 ponorek třídy Salta (Type-209)
Nizozemí	5 transportních letadel F-27, 6 dopravních letadel F-28, 2 radary Flycatcher
Rakousko	93 tanků SK-105A1
Španělsko	5 hlídkových člunů třídy Halcón
Švédsko	200 PT raket RBS-53
Švýcarsko	licence na výrobu 111 OT Roland
USA	184 letadel, z toho 66 bitevních A-4B a 6 protiponorkových S-2E, 51 vrtulníků, z toho 5 protiponorkových SH-3D, 238 OT (197x M-113, 20x Shortland a 21x LVTP-7A), 50 tažených houfnic M-101A1, 36 torpéd SST-4, 28 torpéd Mk-37, 19 lodí, z toho 6 torpédoborců (2x třídy Brown, 3x třídy Sequi a 1x třídy Commodore Py) a 2 ponorky třídy Santa Fe (Guppy)
Velká Británie	5 transportních letadel Skyvan, 12 bombardovacích letadel Canberra, 2 protiponorkové vrtulníky Lynx, 136 protilodních raket (70x Sea Cat a 66x Sea Dart), 5 radarů Green Archer a licence na výrobu 1 torpédoborce třídy Hercules (Sheffield)

1980-1989 – celkem za 4,558 miliardy USD

Belgie	5 OT Timoney
Brazílie	41 cvičných letadel (11x MB-326GB a 30x EMB-312)
Bulharsko	50 přenosných PL raket S2M Strela
Francie	9 stíhacích letadel Mirage IIIE/B, 14 stíhacích bombardérů Super Étendard, 6 vrtulníků, 12 OA ERC-90, 24 OT Pumara, 57 tankových věží FL-12, 92 protilodních raket Exocet, 183 PL raket (15x R-530, 84x R-550 a 84x Roland), 1 radar TSR-2100, 1 pomocná loď Durance, 2 výsadkové lodě třídy Ouragan a 1 korveta Drummond
Itálie	10 cvičných letadel MB-339, 4 protiponorkové vrtulníky ASH-3D, 4 lodní kanóny Compact 127mm, 540 torpéd A-244, 144 PL raket Aspide-1, 54 radarů Skyguard a 2 radary RAT-31S
Izrael	35 stíhacích letadel (13x Nesher, 22x Mirage IIIC/B) a 192 PL raket Shafrir-2
Kanada	30 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Německo	40 OT UR-416, 44 torpéd SST-4, 12 lodních motorů PC-2.5, 139 BVP VCTP, 4 fregaty tř. Almirante Brown, 2 ponorky tř. Santa Cruz a licence na výrobu 137 tanků TAM a 4 fregat tř. Espora
Nizozemí	26 lodních radarů šesti typů
Peru	10 stíhacích letadel Mirage-5 a 120 přenosných PL raket S2M Strela
Rakousko	57 tanků SK-105A1 a 10 vyprošťovacích tanků Greif
Španělsko	5 transportních letadel C-212
Švédsko	30 přenosných PL raket RBS-70
USA	4 dopravní letadla L-188, 7 vrtulníků UH-1, 44 torpéd Mk-44, 6 radarů AN/TPS-44
Velká Británie	8 lodních motorů Tyne, 10 leteckých motorů RR Viper a licence na výrobu 1 torpédoborce tř. Hercules (Sheffield)

1990-1999 – celkem za 1,258 miliardy USD

Francie	2 transportní vrtulníky Panther a 4 protiponorkové vrtulníky Fennec
Itálie	20 dělostřeleckých věží Palmaria VCA-155
Izrael	2 vrtulníky UH-1N, 5 leteckých radarů EL/M-2022
Německo	licence na výrobu 120 tanků TAM a 2 fregat třídy Espora
Nizozemí	12 lodních radarů (6x DA-05 a 6x WM-20)
Rusko	8 cvičných letadel Su-29
USA	84 letadel, z toho 36 bitevních A-4AR a 3 protiponorková S-2G, 36 vrtulníků UH-1H, 77 OT M-113, 25 samohybných minometů M-106, 10 leteckých motorů pro S-2G, 15 leteckých radarů
Velká Británie	9 OT Tactica

2000-2006 – celkem za 473 miliónů USD

Francie	2 výsadkové lodě
USA	6 leteckých motorů pro IA-63, 21 PT raket TOW, 216 PL raket AIM-9L, 5 radarů AN/TPS-43 a licence na výrobu 20 vrtulníků UH-1H

BOLÍVIE**1950-1959 – celkem za 37 miliónů USD**

USA	33 letadel, z toho 4 stíhací P-51D a 8 bombardovacích B-17G
-----	---

1960-1969 – celkem za 52 miliónů USD

Švýcarsko	24 obrněných transportérů Roland
Uruguay	8 stíhacích letadel P-51D
USA	43 letadel, z toho 10 stíhacích P-51D, 15 vrtulníků, 20 tažených houfnic M-101A1

1970-1979 – celkem za 128 miliónů USD

Brazílie	26 cvičných letadel (18x A-122 a 8x S-12), 24 OT Urutu a 24 OA Cascavel
Francie	8 vrtulníků Lama, 34 tankových věží FL-12
Itálie	6 cvičných letadel SF-260M
Kanada	20 cvičných letadel T-33A
Rakousko	34 tanků SK-105A1, 6 OT 4K-7FA a 2 průzkumné OA 4-K4FA
Taiwan	10 cvičných letadel T-6G
USA	85 letadel, z toho 3 stíhací F-86F, 6 vrtulníků, 54 OT (44x M-113 a 10x V-100)
Venezuela	9 stíhacích letadel Sabre-6

1980-1989 – celkem za 250 miliónů USD

Brazílie	6 cvičných letadel A-132, 9 vrtulníků Lama
Francie	18 cvičných letadel T-33A
Kanada	24 leteckých motorů pro PC-7
Španělsko	2 transportní letadla C-212
Švýcarsko	24 cvičných letadel PC-7
USA	23 letadel, 22 vrtulníků UH-1H, 5 vyprošťovacích tanků M-578

1990-1999 – celkem za 61 miliónů USD

Brazílie	15 cvičných letadel A-122
Čína	54 tažených houfnic (18x D-20 a 36x M-30) a 28 přenosných PL raket HN-5A
USA	10 transportních letadel (6x BT-67 a 4x C-130B) a 6 vrtulníků

2000-2006 – celkem za 54 miliónů USD

Brazílie	14 cvičných letadel (8x EMB-326GB a 6x Universal-1)
Uruguay	11 cvičných letadel T-34A
USA	2 dopravní letadla Bae-146
Venezuela	8 cvičných letadel T-34A a 2 vrtulníky Cougar

BRAZÍLIE**1950-1959 – celkem za 1,358 miliardy USD**

Japonsko	4 transportní lodě třídy Barroso Pereira
Nizozemí	70 cvičných letadel S-12 a 10 remorkérů třídy Imperial Marinhero
USA	391 letadel, z toho 73 stíhacích (25x P-47D a 48x F-80C), 28 bombardovacích B-26 a 14 protiponorkových P-2E, 58 vrtulníků, 2 vyprošťovací tanky M-74, 24 samohybných kanónů M-7, 100 tažených houfnic M-101A1, 2 křižníky třídy Barroso (Brooklyn), 4 torpédoborce třídy Para (Fletcher) a 2 ponorky třídy Humaita (Gato)
Velká Británie	61 stíhaček Meteor F.8, 10 cvičných bojových letadel Meteor T.7, 2 vrtulníky Widgeon a licenční práva na výrobu dvou torpédoborců třídy Amazonas

1960-1969 – celkem za 1,339 miliardy USD

Francie	49 cvičných letadel (30x MS-760, 12x T-28S a 7x CM-170)
Kanada	2 protiponorková a 24 transportní letadla
Nizozemí	1 lodní radar a licenční práva na výrobu 100 cvičných letadel
Švýcarsko	6 cvičných letadel P-3
USA	228 letadel z toho 30 cvičných T-33A, 11 protiponorkových S-2A a 3 bombardovací B-26, 48 vrtulníků z toho 6 protiponorkových SH-34J, 125 tanků M-41, 62 OT (22x M-59 a 40x M-113), 145 tažených houfnic M-101A1, 3 lodní radary, 4 minolovky tř. Javari, 1 servisní loď Belmonte a 2 ponorky tř. Balao
Velká Británie	6 dopravních letadel, 11 vrtulníků, 10 PL raket Sea Cat a jedna letadlová loď Minas Gerais (Colossus)

1970-1979 – celkem za 4,24 miliardy USD

Austrálie	50 protiponorkových raket Ikara-1
Francie	12 stíhacích letadel Mirage IIIE, 30 PL raket R-530, 20 protilodních raket Exocet, 9 radarů a licence na výrobu 41 lehkých vrtulníků
Itálie	31 radarů, z toho 166 cvičných a lehkých bojových letadel MB-326GB
Kanada	40 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Německo	32 lodních a 95 automobilových motorů, 54 PL raket Roland, 6 minolovek třídy Aratu (Type-340) a licence na výrobu 1000 PT raket Cobra
Nizozemí	12 lodních radarů
Švédsko	6 protiponorkových raketometů 375mm Twin
USA	91 letadel, z toho 36 stíhacích F-5E, 6 cvičných bojových F-5B a 8 protiponorkových S-2E, 54 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových SH-3D, 211 tanků M-41, 14 vyprošťovacích tanků M-578, 567 OT M-113A1, 247 tažených houfnic (150x M-114A1, 72x M-108, 19x M-102 a 6x M-101A1), 150 torpéd Mk-46, 225 PL raket AIM-9B, 7 torpédoborců (5x tř. Mato Grosso a 2x tř. Diaz), 7 ponorek a 5 výsadkových lodí a licence na výrobu 3 dalších
Velká Británie	6 dopravních letadel, 16 protiponorkových vrtulníků (9x Lynx a 7x Wasp), 166 leteckých motorů RR Viper pro EMB-326, 550 PL raket Sea Cat, 6 fregat tř. Niteroi (Vosper) a 3 ponorky tř. Humaita (Oberon)

1980-1989 – celkem za 1,996 miliardy USD

Francie	11 stíhacích letadel Mirage IIIE, 25 vrtulníků, 80 protilodních raket Exocet, 18 radarů a licence na výrobu 40 vrtulníků Fennec
Itálie	6 protiponorkových vrtulníků ASH-3H a 18 radarů
Izrael	8 vrtulníků UH-1H
Kanada	168 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Německo	600 automobilových motorů OM-352 pro modernizaci OT M-113 a licence na výrobu 4 ponorek třídy Tupi (Type-209)
Švédsko	12 PL raket Sea Cat a 25 radarů
USA	40 letadel, z toho 26 stíhacích F-5E, 16 vrtulníků, 3 výsadkové lodě, 4 fregaty třídy Para (Garcia) a licence na 45 lehkých transportních letadel PA-34
Velká Británie	4 lodní kanóny Mk-8, 150 torpéd Mk-24, 40 protilodních raket Sea Skua a 1 lodní radar

1990-1999 – celkem za 2,758 miliardy USD

Belgie	87 tanků Leopard-1A1 a 37 samohybných houfnic M-109A1
Francie	9 letadel, z toho 4 stíhací Mirage IIIE, 72 vrtulníků (36x Panther a 27x Fennec), 33 protilodních raket Exocet, 160 přenosných PL raket Miatral, 157 PT raket (57x Eryx a 100x Milan) a licence na výrobu 77 minometů MO-120-M65
Itálie	28 tažených houfnic M-56 a 4 radary
Izrael	8 minometů K-6 a 400 PL raket Python-3
Kuvajt	23 vyřazených bitevních letadel A-4M a 100 PL raket AIM-9D
Německo	10 lodních motorů, 4 sonary a 6 hlídkových člunů třídy Grajau
Norsko	1 ledoborec Rongel (Polar Queen)
Rusko	112 přenosných PL raket Igla
Singapur	licence na výrobu 6 hlídkových člunů
Švédsko	100 PT raket RBS-56 a 2 radary
USA	32 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových SH-3H, 91 tanků M-60A3, 26 OT LVTP-7 a 5 lodních motorů LM-2500
Velká Británie	9 protiponorkových vrtulníků Super Lynx, 40 tažených houfnic L-118, 56 leteckých motorů RR Spey pro AMX, 200 PL raket Sea Volf, 4 lodní radary, 4 fregaty tř. Greenhalgh a 7 minolovek tř. Do Valle (River)

2000-2006 – celkem za 1,48 miliardy USD

Belgie	2 vyprošťovací tanky Bergepanzer-1
Francie	12 stíhacích letadel Mirage-2000, 8 leteckých radarů, jedna letadlová loď São Paulo (Foch) a licence na výrobu 8 vrtulníků a dvou hlídkových člunů třídy Vigilante
Itálie	100 PL raket Aspide-1 a 119 radarů, z toho 99 leteckých
Izrael	200 PL raket Derby
Kanada	8 tažených houfnic M-56, 17 tankových věží FL-12, 100 leteckých motorů a 3 letecké radary
Německo	licence na výrobu jedné ponorky Tikuna (Type-209)
Rakousko	17 lehkých tanků SK-105A1
Saúd. Arábie	9 vyřazených stíhacích letadel F-5E
Španělsko	62 transportních letadel (12x C-295 a 50x C-212)

Švédsko	5 leteckých radarů
USA	20 transportních letadel, z toho 10 C-130H, 36 vrtulníků, z toho 6 protiponorkových SH-60B, 16 leteckých motorů AE-3007 pro EMB-145, 9 sonarů a 6 lodních radarů
Velká Británie	12 tažených houfnic L-118

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

1950-1959 – celkem za 109 miliónů USD

Francie	2 vrtulníky Alouette-2 a 15 lehkých tanků AMX-13
Kanada	1 malý dopravní letoun DHC-2
Švédsko	52 vyřazených stíhacích letadel, z toho 42 P-51D a 10 proudových Vampire FB.5
USA	77 letadel, z toho 25 stíhacích P-47D a 8 bombardovacích (4x B-17G a 4x B-25H), 2 vrtulníky H-19, 25 OT M-3, 20 průzkumných OT M-3A1 a 22 tažených houfnic M-101A1

1960-1969 – celkem za 53 miliónů USD

Francie	1 lehký letoun Rallye-160, 1 vrtulník Alouette-3 a 1 vrtulník Lama
Kanada	2 malé dopravní letouny DHC-2
Švédsko	20 vyřazených lehkých tanků československé konstrukce Strv-M/41
USA	6 bombardérů B-26C a 16 transportních letadel, 3 hlídkové čluny, 2 tankery a 1 výsadková loď

1970-1979 – celkem za 24 miliónů USD

USA	4 lehká letadla Cessna-172, 2 cvičná letadla T-33A, 8 vrtulníků a 4 lodě
-----	--

1980-1989 – celkem za 62 miliónů USD

Francie	1 vrtulník Lama
Japonsko	1 malý dopravní letoun MU-2
Španělsko	24 minometů ECIA
USA	33 letadel, z toho 8 bitevních A-37B, 8 vrtulníků, 12 tanků M-41, 1 remorkér a 3 hlídkové čluny

1990-1999 – celkem za 13 miliónů USD

Chile	8 cvičných letadel T-35
USA	6 vrtulníků UH-1H

2000- 2006 – celkem za 43 miliónů USD

Španělsko	3 transportní letadla C-212
USA	30 vrtulníků (12x Bell-206, 8x UH-1H, 4x R-22, 2x R-44, 4x Schweizer-330)

EKVÁDOR

1950-1959 – celkem za 175 miliónů USD

USA	11 stíhaček P-47D a 12 cvičných letadel T-33A a 2 výsadkové lodě LSM
Velká Británie	12 průzkumných letadel Meteor FR.9 a 6 bombardérů Canberra a 2 fregaty třídy Hunt

1960-1969 – celkem za 110 miliónů USD

USA	50 letadel, z toho 18 stíhacích F-80C, 20 OT M-113 a 10 lodí, z toho 2 korvety PCE, 1 fregata Buckley a 2 hlídkové čluny PGM-71
-----	---

1970-1979 – celkem za 1,365 miliardy USD

Francie	28 vrtulníků, 108 lehkých tanků AMX-13/105, 27 OA AML-60/90, 87 OT AMX-VCI, 12 samohybných houfnic AMX F-3, 12 samohybných minometů AMX-VTT, 3 námořní kanóny Compact 76mm, 25 protilodních raket Expcet, 75 PL raket R-550 a 10 radarů
Itálie	24 tažených houfnic M-56
Izrael	7 transportních letadel IAI-201 a 12 minometů M-65
Kanada	2 malé dopravní letouny DHC-5
Německo	10 OT UR-416, 60 torpéd SUT, 3 raketové čluny třídy Manta, 3 raketové čluny třídy Quito a 2 ponorky třídy Shyri (Type-209)
Portugalsko	1 dopravní letoun DC-6
Švýcarsko	3 malé dopravní letadla PC-6B a 3 lodní kanóny GDM
USA	68 letadel, z toho 12 bitevních A-37B, 6 vrtulníků, 42 tažených houfnic (30x M-101A1 a 12x M-114A1) a 101 minometů M-30
Velká Británie	12 stíhacích bombardérů Jaguar a 16 cvičných a lehkých bojových letadel Strikemaster

1980-1989 – celkem za 1,553 miliardy USD.

Brazílie	10 průzkumných OT Jararaca, 28 OA Cascavel, 18 OT Urutu
Francie	18 stíhacích letadel Mirage F-1, 41 vrtulníků, z toho 22 protitankových, 75 protilodních raket Exocet, 70 PL raket Super-530F, 6 sonarů, 3 lodní radary a licence na výrobu 125 PL raket R-550
Itálie	72 torpéd A-244, 50 PL raket Aspide-1 a 6 korvet třídy Esmeraldes
Izrael	4 stíhací letadla Kfir C-2, 12 minometů M-56, 24 protilodních raket Gabriel a 75 PL raket Shafrir-2
Kanada	2 transportní letadla DHC-5
Německo	24 lodních motorů MTU-956 pro korvety tř. Esmeraldes
Španělsko	22 OT BLR
Švýcarsko	2 malá dopravní letadla PC-6B
USA	32 letadel, z toho 25 bitevních (19x AT-33 a 6x A-37B), 5 vrtulníků Bell-206, 12 tažených houfnic M-198, 16 leteckých motorů (12x pro Kfir a 4x pro CN-235), a 1 torpédoborec třídy Eloy
Velká Británie	6 cvičných a lehkých bojových letadel Strikemaster a 240 přenosných PL raket Blowpipe

1990-1999 – celkem za 349 miliónů USD.

Argentina	18 tažených houfnic M-101A1
Francie	25 protilodních raket Exocet a 100 přenosných PL raket Mistral
Izrael	2 stíhací letadla Kfir C-2 a 60 PL raket Python-3
Německo	12 lodních motorů MTU-365 pro raketové čluny tř. Quito
Nikaragua	2 ruské vrtulníky Mi-8
Rusko	7 vrtulníků Mi-17 a 222 přenosných PL raket Igla
Slovensko	6 samohybných raketometů RM-70
Španělsko	2 námořní hlídková letadla CN-235
USA	2 transportní letadla C-130B, 9 bitevních letadel A-37B, 14 vrtulníků (12x Bell-206) a 2 hlídkové čluny třídy Cinco de Augusto
Velká Británie	2 fregaty třídy Alfaro (Leander)

2000-2006 – celkem za 57 miliónů USD

Brazílie	5 dopravních letadel HS-748
Chile	4 cvičná letadla T-35
Španělsko	3 transportní letadla (2x C-212 a 1x C-235), 1 námořní hlídkový letoun C-235MP a 3 hlídkové čluny třídy Vigilante
USA	4 letecké motory CT-7 pro CN-235

GUATEMALA**1950-1959 – celkem za 29 miliónů USD**

Švédsko	1 hlídkový člun Jagaren
USA	36 letadel, z toho 14 stíhacích P-51D, 10 tanků M-4

1960-1969 – celkem za 46 miliónů USD

USA	50 letadel, z toho 14 stíhacích P-51D, 8 bombardovacích B-26C a 8 proudových cvičných T-33A, 7 OT V-100, 4 tažené houfnice M-101A1
-----	--

1970-1979 – celkem za 114 miliónů USD

Francie	8 lehkých tanků AMX-13
Izrael	10 transportních letadel IAI-201, 10 obrněných vozidel RBY-1, 12 minometů M-30
Kanada	12 leteckých motorů PT-6 pro PC-7
Švýcarsko	12 cvičných letadel PC-7
USA	20 letadel, z toho 13 bitevních A-37B, 3 dopravní DC-6, 9 vrtulníků UH-1B/D, 10 OT M-113, 5 samohybných PL kanónů M-42A1

1980-1989 – celkem za 93 miliónů USD

Izrael	1 transportní letadlo IAI-201
Jordánsko	3 vrtulníky S-76
Jugoslávie	56 tažených houfnic M-56
Španělsko	12 minometů ECIA
USA	2 dopravní letadla F-27, 11 vrtulníků (12x Bell-206, 4x Bell-412, 3x UH-1N), 10 tanků M-41, 8 tažených houfnic M-102 a 30 automobilových motorů 6V-53 pro OT Armadillo

1990-1999 – celkem za 17 miliónů USD

Chile	5 cvičných letadel T-35
USA	5 transportních letadel BT-67

HAITI

1950-1959 – celkem za 7 miliónů USD.

USA 9 letadel, z toho 4 stíhací P-51D, 3 transportní C-47 a 9 lehkých tanků M-5

1960-1969 – celkem za 9 miliónů USD

Maroko 9 lehkých cvičných letadel T-28S

USA 1 malé dopravní letadlo Cessna-310, 2 cvičná letadla T-28D, 7 vrtulníků (5x H-19, 2x UH-34), 4 tažené houfnice M-2

1970-1979 – celkem za 20 miliónů USD

USA 14 malých letadel, 4 lehké vrtulníky (2x H-500, 2x TH-55), 6 OT V-150 a 1 remorkér Henri Christophe

1980-1989 – celkem za 20 miliónů USD

Itálie 10 cvičných letadel (6x SF-260TP a 4x S-211)

Izrael 1 transportní letadlo IAI-201

Kanada 1 transportní letadlo DHC-6 a 4 letecké motory JT-15 pro S-211

USA 2 malá letadla Beech

Velká Británie 1 malé dopravní letadlo BN-2

HONDURAS

1950-1959 – celkem za 33 miliónů USD

USA 46 letadel, z toho 20 stíhacích (19x F-4U-4/5 a 1x P-38M), 12 cvičných T-6, 15 průzkumných obrněných vozidel M-3A1 a 15 obrněných vozidel T-17E-1

1960-1969 – celkem za 39 miliónů USD

USA 22 letadel, z toho 10 transportních C-47 a 4 vrtulníky H-19

Venezuela 4 stíhací letadla F-86K

1970-1976 – celkem za 108 miliónů USD

Izrael 16 stíhaček Super Mystère a 2 transportní letadla IAI-201, 16 OT RBY-1, 60 minometů (30x M-58 a 30x M-65) a 100 PL raket Shafrir-2

Jugoslávie 8 stíhacích letadel Sabre Mk.4

Maroko 8 cvičných letadel T-28S

Nizozemí 1 cvičné letadlo T-33A

USA 21 letadel, z toho 4 stíhací F-86F, 10 bitevních A-37B a 4 cvičné T-28D, 6 vrtulníků UH-1B/H, 8 tažených houfnic M-101A1 a 1 hlídkový člun Swift-105

1980-1989 – celkem za 271 miliónů USD.

Argentina 30 minometů MO-120-LT

Brazílie 12 cvičných letadel EMB-312

Kanada 12 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312

Německo 72 OA FV-601

Španělsko 4 cvičná letadla C-101

USA 31 letadel, z toho 12 stíhacích F-5E a 12 bitevních A-37B, 27 vrtulníků, z toho 15 transportních UH-1H, 40 tažených houfnic (12x M-101A1 a 24x M-102 a 4x M-198), 4 letecké motory TFE-731 pro C-101, 1 výsadkový člun Punta Caxinas a 2 hlídkové čluny Swift-105

Velká Británie 3 lehké tanky Scimitar, 12 lehkých tanků Scorpion a 1 OT Spartan

CHILE

1950-1959 – celkem za 468 miliónů USD

Francie 1 pomocná loď Montt

Kanada 13 malých dopravních letadel (8x DHC-2 a 5x DHC-3)

Nizozemí 1 transportní loď Pardo

USA 195 letadel, z toho 35 stíhacích (17x P-47D a 18 F-80C) a 37 bombardovacích B-26C

Velká Británie 5 cvičných bojových letadel Vampire T.55

1960-1969 – celkem za 852 miliónů USD

Dánsko 1 pomocná loď Araucano a 1 transportní loď Aquiles (Tjaldur)

Itálie 36 tažených houfnic M-56

Kanada 12 transportních letadel (4x DHC-3 a 8x DHC-6)

Španělsko 4 hlídkové čluny třídy Guacolda

Švýcarsko 25 OT (15x Roland a 10x Grenadier)

USA	68 letadel, z toho 6 bombardovacích B-26C, 41 cvičných (11x T-33A, 24x T-37B a 6x T-34A) a 17 transportních (12x C-47 a 5x DC-6), 20 vrtulníků z toho 3 protiponorkové SH-34J, 50 tanků M-24, 16 tažených houfnic M-101A1, 25 torpéd Mk-44, 13 lodí, z toho 2 torpédoborce tř. Cochrane (Fletcher), 3 fregaty tř. Serrano (Lawrence) a 2 ponorky tř. Balao
Velká Británie	30 stíhacích letadel Hunter FGA.71, 50 PL raket Sea Cat a 2 torpédoborce třídy Almirante

1970-1979 – celkem za 1,664 miliardy USD

Brazílie	6 námořních hlídkových letadel EMB-111A, 3 malá dopravní EMB-110C, 10 cvičných Universal-1 a 30 OT Urutu
Francie	3 námořní hlídková letadla PBY-5A, 49 vrtulníků (24x Lama, 12x Alouette-3 a 13x Puma), 12 samohybných houfnic AMX F-3, 32 protilodních raket Exocet a 300 PT raket AS-11/12
Izrael	117 tanků M-51, 16 protilodních raket Gabriel, 50 PL raket Shafrir-2, 2 raketové čluny tř. Casma (Sa'ar)
Kanada	8 transportních letadel DHC-6
Německo	12 vrtulníků Bö-105C a 1900 PT raket Mamba
Španělsko	10 transportních letadel C-212
Švédsko	1 křižník Latorre (Tre Kronor)
Švýcarsko	40 OT Roland
USA	151 letadel, z toho 18 stíhacích F-5E, 34 bitevních A-37B, 25 malých dopravních a 54 lehkých, 10 vrtulníků, 60 tanků M-24, 60 OT M-113A1, 210 PL raket AIM-9E, 6 leteckých radarů AN-APS-128 a 8 lodí, z toho 2 torpédoborce tř. Zenteno (Summer)
Velká Británie	10 stíhacích letadel Hunter FGA.71, 6 cvičných letadel Sea Vampire T.22, 50 PL raket Sea Cat, 2 fregaty tř. Condell (Leander) a 2 ponorky tř. O'Brien (Oberon)

1980-1989 – celkem za 1,751 miliardy USD

Brazílie	50 OA Cascavel
Dánsko	2 remorkéry tř. Galvarina
Filipíny	30 OT LVTP-5
Francie	19 letadel, z toho 16 stíhacích Mirage-5, 9 vrtulníků (3x Puma a 6x Cougar), 21 tanků AMX-30B, 2 odpalovací stanoviště a 32 PL raket systému Crotale a licence na výrobu 2 výsadkových lodí tř. Maipo
Izrael	1 dopravní letadlo IAI-1124, 50 tanků M-50, 12 tažených houfnic M-71, 24 protilodních raket Gabriel a 2 raketové čluny tř. Iquique (Sa'ar-B)
Kanada	10 leteckých motorů PT-6 pro PC-7 a licence na výrobu 1 transportní lodí Aquiles
Německo	9 vrtulníků Bö-105C a 2 ponorky tř. Thomson (Type-209)
Španělsko	3 námořní hlídková letadla CN-235 a licence na výrobu 37 cvičných letadel C-101
Švýcarsko	10 cvičných letadel PC-7 a licence na výrobu 225 OT Piranha 6x6
USA	28 malých letadel, 20 vrtulníků, z toho 5 protitankových MD-530F, 325 automobilových motorů pro OT Piranha a 43 leteckých motorů (37x TFE-731 pro C-101 a 6x CT-7 pro CN-235) a licence na výrobu 82 cvičných letadel T-35
Velká Británie	5 stíhacích letadel Hunter FGA.71, 3 průzkumná letadla Canberra PR.9, 32 protilodních raket Exocet, 120 PL raket (70x Sea Cat a 50x Sea Slug), 148 přenosných PL raket Blowpipe, 4 torpédoborce tř. Prat (County) a 1 pomocná loď tř. Tide

1990-1999 – celkem za 1,7 miliardy USD.

Belgie	25 stíhacích letadel Mirage-5
Dánsko	1 remorkér tř. Galvarina
Francie	7 vrtulníků Cougar, 21 tanků AMX-30B, 10 vyprošťovacích tanků AMX-30D, 49 protilodních raket Exocet, 750 přenosných PL raket Mistral, Itálie 2 radary
Itálie	2 radary řízení palby Skyguard
Izrael	96 protilodních raket Barak-1, 400 PT raket Mapats, 120 PL raket Python-3, 12 lodních a 15 leteckých radarů a 1 raketový člun tř. Casma (Sa'ar)
JAR	24 tažených houfnic M-71
Kanada	1 ledoborec Oscar Viel Toro (Rogers)
Jižní Korea	16 tažených houfnic KH-178
Německo	6 vrtulníků (3x Bö-105C a 3x EC-145) a 4 raketové čluny tř. Riquelme
Nizozemí	200 tanků Leopard-1V, 8 OT M-113CR a 2 remorkéry tř. Leucoton (Smit Lloyd)
Španělsko	5 transportních letadel C-212, 1 námořní hlídkový CN-235 a 1 ponorka tř. O'Higgins (Scorpene)
Švédsko	1 minonoska Merino (Alvsborg)
Švýcarsko	licence na výrobu 30 OT Piranha 8x8
USA	43 letadel, z toho 10 bitevních A-37B, 4 transportní C-130B a 6 námořních hlídkových P-3A, 23 vrtulníků, z toho 19 protitankových MD-530F, 44 samohybných PL kanónů M-163 a 2 letecké motory CT-7 pro CN-235
Velká Británie	12 lehkých tanků Scorpion, 8 protilodních raket Exocet, 2 fregaty tř. Condell (Leander) a 12 hlídkových člunů tř. Alacalufe (Protector)

2000-2006 – celkem za 2,106 miliardy USD

Belgie	139 BVP AIFV
Francie	12 vrtulníků Fennec, 16 protilodních raket Exocet a 1 ponorka tř. O'Higgins (Scorpene)
Itálie	114 OT M-113
Izrael	24 minometů K-6, 140 PL raket (56x Derby a 84x Python-4), 1000 PT raket Spike-MR
Německo	32 lodních motorů MTU-396 pro raketové čluny

Nizozemí	18 stíhacích letadel F-16A/B, 6 mostních tanků BrPz-1, 8 protilodních raket RGM-84, 275 PL raket (75x AIM-7M a 200x RIM-66B) a 4 fregaty (2x tř. Doorman a 2x tř. Van Heemskerck)
Španělsko	2 vrtulníky Bell-412
Švýcarsko	24 samohybných houfnic M-109A1
USA	10 stíhacích letadel F-16C/D, 2 vrtulníky Bell-412, 158 OT M-113, 1 lodní PL kanón Mk-15
Velká Británie	1 lodní kanón Mk-8, 25 protiletadlových raket Sea Wolf a 1 fregata třídy Almirante Williams a 4 fregaty třídy Duke)

KOLUMBIE

1950-1959 – celkem za 428 miliónů USD

Kanada	20 transportních letadel DHC-2 a 6 stíhacích letadel Sabre Mk.6
Švédsko	2 torpédoborce tř. Veinte de Julio (Halland)
USA	113 letadel, z toho 28 stíhacích (4x P-47D, 18x F-80C a 6x F-86F), 19 bombardovacích B-26C, 42 cvičných T-34A, 21 vrtulníků, 4 námořní kanóny Mk-30 a 2 fregaty tř. Brion (Tacoma)

1960-1969 – celkem za 314 miliónů USD

Brazílie	1 dopravní letadlo DC-4
Kanada	4 transportní letadla DHC-3
Švýcarsko	1 dopravní letadlo PC-6
USA	70 letadel, z toho 4 průzkumná RT-33A, 13 transportních C-47, 53 vrtulníků, 148 minometů M-2, 36 tažených houfnic M-101A1, 25 torpéd Mk-44, 1 remorkér tř. De Heredia (Navajo), 1 torpédoborec třídy Antioquia (Fletcher) a 4 fregaty tř. Padilla (Lawrence)

1970-1979 – celkem za 647 miliónů USD

Finsko	2 hlídkové čluny tř. Ruissalo
Francie	18 stíhacích letadel Mirage-5, 123 minometů MO-120-RT61 a 30 PL raket R-530
Německo	2 ponorky tř. Pijao (Type-209) a 60 torpéd SUT
USA	22 letadel, z toho 12 cvičných T-33A, 11 vrtulníků, 50 OT M-113, 5 remorkérů (3x třídy De Heredia a 2x třídy Sotoyomo), 1 torpédoborec třídy Caldas (Summer) a 1 fregata třídy Boyaca (Dealey)

1980-1989 – celkem za 1,278 miliardy USD

Brazílie	76 OT Urutu a 120 OA Cascavel
Francie	9 OT Buffalo, 70 protilodních raket Exocet a 8 lodních radarů
Itálie	3 lodní radary Skyguard
Izrael	13 stíhacích letadel Kfir C-2, 3 transportní letadla IAI-201 a 80 PL raket Shafrir-2
Německo	4 vrtulníky Bö-105C a 4 fregaty tř. Padilla (FS-1500)
USA	32 bitevních letadel A-37B, 5 transportních letadel C-130H, 68 vrtulníků, z toho 49 transportních (39x UH-1H a 10x UH-60L) a 6 protitankových MD-530, 44 tažených houfnic M-101A1, 240 PL raket AIM-7F, 100 PT raket TOW a 4 hlídkové čluny (2x tř. Herrera a 2x tř. Albuquerque)
Velká Británie	10 OT Hussar

1990-1999 – celkem za 673 miliónů USD

Argentina	3 bitevní letadla IA-58A
Brazílie	14 cvičných letadel EMB-312 a 2 malá dopravní letadla EMB-110
Francie	2 protiponorkové vrtulníky Fennec
JAR	4 OT GR-31
Kanada	14 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Německo	2 pomocné lodě tř. Cartagena de Indias
Rusko	10 transportních vrtulníků Mi-17
Španělsko	2 transportní letadla C-212, 3 námořní hlídková letadla CN-235 a 3 hlídkové čluny
USA	43 letadel, z toho 26 bitevních OV-10, 74 transportních vrtulníků (41x UH-1H, 17x UH-60L a 4x Bell-412), 6 leteckých motorů CT-7 pro CN-235, 2 letecké radary RDR-1500, 8 výsadkových lodí třídy Morrosquillo (LCU-1466) a 2 hlídkové čluny tř. De Toledo

2000-2006 – celkem za 667 miliónů USD

Brazílie	25 lehkých bitevních letadel EMB-314
Itálie	1 transportní letoun C-130H
Kanada	25 leteckých motorů PT-6 pro EMB-314
Rusko	6 transportních vrtulníků Mi-17
Španělsko	3 transportní letadla C-212 a 2 námořní hlídková letadla CN-235
USA	21 letadel, z toho 12 bitevních OV-10, 138 transportních vrtulníků (82x UH-1H a 56x UH-60L), 5 lehkých vrtulníků K-1200 a 11 radarů (2x AN/APG-66, 1x AN/TPS-70, 7x RDR-1400C, 1x MSTAR)

KOSTARIKA

1950-1959 – celkem za 3 milióny USD

Německo 1 malé dopravní letadlo Beech-18
USA 4 stíhací letadla P-51D

1960-1969 – celkem za 1 milión USD

USA 3 lehká letadla Cessna-185 a 2 lehké vrtulníky TH-55

1970-1979 – celkem za 12 miliónů USD

Panama 2 vrtulníky UH-1B
USA 8 letadel, 3 vrtulníky a 1 hlídkový člun tř. Isla de Coco (Swift)

1980-1989 – celkem za 4 milióny USD

Německo 1 OT UR-416
USA 9 malých letadel, 2 lehké vrtulníky MD-500E a 3 OT M-113

1990-1999 – celkem za 3 milióny USD

Nikaragua 1 transportní vrtulník Mi-8

KUBA

1950-1959 – celkem za 81 miliónu USD

Nikaragua 20 OA T-17E
Kanada 3 dopravní letadla DHC-2
USA 46 letadel, z toho 18 bombardovacích B-26C a 14 cvičných (10x T-6 a 4x T-33A), 10 vrtulníků Bell-47,
7 tanků M-4A3, 20 OT M-8 a 24 OT M-3A1
Velká Británie 17 stíhacích letadel Sea Fury FB.11, 2 vrtulníky Whirlwind HAR.3 a 15 tanků Comet

1960-1969 – celkem za 3,457 miliardy USD

Československo 20 stíhacích letadel S-103 (MiG-15bis), 30 cvičných letadel Zlin-326, 20 raketometů vz.51
SSSR 197 letadel, z toho 142 stíhacích (80x MiG-17, 12x MiG-19 a 50x MiG-21F) a 30 cvičných bojových
MiG-15UTI, 50 vrtulníků (20x Mi-1 a 30x Mi-4), 1383 tanků (41x IS-2, 642x T-34/85 a 700 T-55), 450 OT
(100x BTR-40, 150x BTR-152, 150x BTR-60P a 50x BRDM-1), 90 samohybných raketometů
(50x BM-13-16, 20x BM-24 a 20x BMD-20), 100 samohybných kanónů SU-100, 300 tažených houfnic
(100x M-30, 100x ML-20 a 100x M-1931), 50 samohybných PL kanónů ZSU-57-2, 24 odpalovacích
stanovišť PL raket S-75 Dvina, 9 odpalovacích stanovišť protilodních raket SS-C-2, 3 mobilní
odpalovací stanoviště OTR Luna-2, 200 protilodních raket (75x P-15 a 125x KS-1), 900 PL raket
(300x R-13S a 600x V-755 Dvina), 250 PT raket 9M69 Šmel, 18 raketových člunů třídy Komar,
28 torpédových člunů (12x P-4 a 16x P-6) a 14 hlídkových člunů (12x SO-1 a 2x třídy Kronštat)

1970-1979 – celkem za 3,686 miliardy USD.

SSSR 162 letadel, z toho 67 stíhacích (60x MiG-21MF a 7x MiG-23MF) a 45 bitevních MiG-23BN, 48 vrtulníků
Mi-8T, 760 tanků (500x T-55, 200x T-62 a 60x PT-76), 80 BVP BMP-1, 100 tažených kanónů M-46,
250 tažených houfnic (100x D-20 a 150x D-30), 50 samohybných PL kanónů, 25 odpalovacích stanovišť
PL raket (12x 9K33 Osa a 12x S-125 Něva), 50 protilodních ZSU-23-4, 2340 PL raket (110x P-15U Osa,
400x S-75 Volchov, 300x 5V27, 1500x R-13S a 30x R-23R/T), 100 přenosných PL a 2000 PT raket,
2 ponorky Projekt-641 (Foxtrot), 19 raketových člunů (6x Osa a 13x Osa-2) a 6 hlídkových člunů třídy
Turja.

1980-1989 – celkem za 4,501 miliardy USD.

Československo 30 cvičných letadel L-39C a 30 leteckých motorů DV-2
SSSR 100 letadel, z toho 92 stíhacích (80x MiG-21bis a 12x MiG-23MF), 45 vrtulníků, z toho 15 bitevních
Mi-24D a 14 protiponorkových Mi-14PL, 225 tanků (25x T-55A a 200x T-62A), 60 OT (50x BRDM-2
a 10x BTR-60), 97 tažených kanónů M-46, 50 tažených houfnic M-43, 20 samohybných houfnic 2S1
Gvozdika, 4 odpalovací stanoviště OTR 9K52 Luna-M, 3 odpalovací stanoviště PL raket 2K12 Kvadrant,
2135 PL raket (120x 9M33 Osa, 150x 3M9 Krug, 140x 5V27, 40x 9K35 Zreb, 40x R-23R/T, 75x R-60,
500x Strela-3, 1000x Strela-10 a 100x Igla-1), 4 radary, 1 ponorka Projekt-641 (Foxtrot), 3 fregaty
Projekt-1159.2 (Koni), 2 výsadkové lodě tř. Polnočnyj a 1 odsmagnetovací loď tř. Pelym

1990-1999 – celkem za 251 miliónů USD

SSSR 12 stíhacích letadel MiG-29A, 200 PL raket (50x R-27 a 150x R-60) a 1 hlídkový člun Pauk-2

MEXIKO

1950-1959 – celkem za 50 miliónů USD

USA 125 letadel, z toho 12 bombardovacích B-25H, 70 cvičných T-28A a 14 malých dopravních Beech-18

1960-1969 – celkem za 263 miliónů USD

Francie 9 vrtulníků Alouette-3

Kanada 14 stíhacích letadel Vampire F.8

Německo 40 OT Hwk-11

USA 57 letadel, z toho 15 cvičných T-33A a 12 cvičných PT-17, 26 vrtulníků, z toho 23 lehkých Bell-47, 50 OT M-3, 15 OA MAC-1, 60 tažených houfnic M-101A1, 10 minometů M-30, 1 remorkér tř. Sotoyomo, 4 fregaty tř. Lawrence a 15 hlídkových člunů tř. Negrette (Admirable)

Velká Británie 2 cvičná bojová letadla Vampire T.55 a 15 obrněných vozidel Humber Mk.4

1970-1979 – celkem za 721 miliónů USD

Francie 10 vrtulníků (5x Alouette-3 a 5x Puma)

Izrael 10 transportních letadel a 60 minometů M-65

Kanada 4 námořní hlídková letadla HU-16B a 38 leteckých motorů PT-6 pro PC-7

Nizozemí 3 cvičná letadla T-33A

Švýcarsko 38 cvičných letadel PC-7 a 25 OT Roland

USA 98 letadel, z toho 20 cvičných Musketeer Sport, 20 malých dopravních Commander-520, 14 námořních hlídkových HU-16B a 27 lehkých letadel Bonanza, 12 vrtulníků, 4 remorkéry tř. Kukulkan (Navajo), 19 hlídkových člunů tř. Valle (Auk), 1 hlídkový člun tř. Negrette (admirable), 3 výsadkové lodi tř. Rio Panuco, 1 fregata tř. Perillos (Cannon) a 2 torpédoborce tř. Cuathemoc (Fletcher)

Velká Británie 18 malých dopravních letadel BN-2, 6 transportních letadel Skyvan-3M a 31 hlídkových člunů tř. Azteca

1980-1989 – celkem za 1,023 miliardy USD.

Francie 20 cvičných letadel CAP-10B, 120 OA ERC-90, 48 OT VCR-TT a 80 PT raket Milan

Jugoslávie 8 tažených houfnic M-56

Kanada 3 transportní letadla DHC-5, 50 leteckých motorů PT-6 pro PC-7 a 9 leteckých radarů

Německo 12 vrtulníků Bø-105CBS

Španělsko 10 transportních letadel C-212MP a 6 hlídkových člunů tř. Uribe (Halcón)

Švýcarsko 50 cvičných letadel PC-7 a 7 malých dopravních letadel PC-6B

USA 67 letadel, z toho 12 stíhacích F-5E, 30 cvičných T-33A, 21 lehkých Bonanza a 5 dopravních letadel Boeing-727, 22 vrtulníků (20x UH-1N a 2x Bell-206L), 4 radary a 2 torpédoborce tř. Quetzalcoatl

1990-1999 – celkem za 937 miliónů USD.

Belgie 401 OT AMX-VCI a 95 OT Timoney Mk.5

Dánsko 8 lodních radarů

Finsko 10 cvičných letadel L-90TP

Francie 4 vrtulníky Fennec a 32 minometů MO-120RT61

Izrael 4 transportní letadla IAI-201

Německo 8 lodních motorů MTU-956 pro hlídkové čluny

Rusko 28 transportních vrtulníků Mi-17

Španělsko 2 transportní letadla C-212

Švédsko 8 lodních kanónů SAK-70

Švýcarsko 4 malá dopravní letadla PC-6B

Ukrajina 4 transportní letadla An-32

USA 114 letadel, z toho 73 lehkých Cessna-180 a 10 transportních C-130B, 105 vrtulníků, z toho 22 protitankových MD-530E a 73 transportních UH-1H, 28 OT V-150, 20 PL raket AIM-7E, 2 fregaty třídy Galeana (Bronstein), 2 fregaty třídy Allende (Knox) a 3 pomocné lodě

2000-2006 – celkem za 821 miliónů USD.

Brazílie 2 transportní letadla EMP-145MP a 1 letadlo včasné výstrahy EMB-145EAWC

Česká republika 10 cvičných letadel Zlin-242L

Dánsko 6 lodních radarů

Francie 2 vrtulníky Panther

Itálie 30 cvičných letadel SF-260M, 6 lodních kanónů Super Rapid-75mm a 6 lodních radarů

Izrael 3 letadla včasné výstrahy E-2C, 2 transportní C-130E, 2 vrtulníky CH-53 a 2 raketové čluny tř. Aliya

Kanada 1 transportní letadlo Dash-8 a 18 leteckých motorů PT-6 pro PC-9

Rusko 2 transportní letadla An-32, 7 vrtulníků (5x Mi-17 a 2x Mi-26) a 30 přenosných PL raket Igla

Švédsko 1 letecký radar

Švýcarsko 18 cvičných letadel PC-9

Ukrajina 4 transportní letadla An-32

USA 10 lehkých vrtulníků Explorer, 28 lodních motorů Caterpillar-3616, 6 leteckých motorů AE-3007, 21 leteckých radarů, 1 fregata tř. Allende (Knox) a 2 výsadkové lodě tř. Papaloapan

NIKARAGUA

1950-1959 – celkem za 54 miliónů USD

Guatemala 1 stíhací letadlo P-47D
Izrael 45 OA T-17E1
Švédsko 26 stíhacích letadel P-51D
USA 47 letadel, z toho 16 stíhacích (4x P-47D a 12x P-51D), 15 cvičných T-6, 9 transportních C-47 a 7 malých dopravních Beech-18 a 10 tanků M-4

1960-1969 – celkem za 18 miliónů USD.

USA 32 letadel, z toho 7 bombardovacích B-26B, 7 cvičných T-33A, 6 cvičných T-28A a 12 tažených houfnic M-101A1

1970-1979 – celkem za 64 miliónů USD

Izrael 2 transportní letadla IAI-201
Španělsko 5 transportních letadel C-212
USA 22 letadel a 24 vrtulníků

1980-1989 – celkem za 815 miliónů USD

Bulharsko 25 OT BRDM-2
Čína 33 raketometů Typ-63
Francie 2 vrtulníky Alouette-3
Severní Korea 5 samohybných raketometů BM-21
Libye 6 cvičných letadel SF-260M, 2 odpalovací stanoviště PLŘR, 60 PL raket Osa a 100 přenosných PL raket Strela-3
SSSR 19 transportních letadel (10x An-2, 7x An-26 a 2x An-32), 35 transportních vrtulníků Mi-8T, 29 bitevních vrtulníků Mi-24D, 158 tanků (20x T-54, 116x T-55 a 22x PT-76), 299 OT (20x BTR-40, 120x BTR-152, 82x BTR-60 a 77x BRDM-2), 24 tažených kanónů M-44, 121 tažených houfnic (30x D-20 a 91x D-30), 18 tažených PL kanónů KS-19, 10 samohybných PL kanónů ZSU-57-2, 28 minometů M-43, 18 samohybných raketometů BM-21, 2 odpalovací stanoviště PL raket 9K33 Osa, 500 PT raket 9M14M Maljutka a 1460 přenosných PL raket (1000x Strela-2, 100x Strela-3 a 360x Igla-1) a 15 radarů

1990-1999 – celkem za 99 miliónů USD.

SSSR 10 transportních vrtulníků Mi-17

PANAMA

1960-1969 – celkem za 3 milióny USD

USA 6 lehkých letadel (1x Cessna-180 a 5x Cessna-185) a 3 lehké vrtulníky FH-1100

1970-1979 – celkem za 82 miliónů USD

Kanada 3 transportní letadla DHC-6-100
USA 12 transportních letadel (z toho 6x DHC-3), 26 vrtulníků (z toho 12x UH-1B a 10x UH-1H), 16 OT (12x V-150 a 4x V-90), 5 minometů M-30 a 1 dělový člun LSM/R
Velká Británie 2 malá dopravní letadla BN-2 a 1 transportní letadlo Skyvan-3M

1980-1989 – celkem za 56 miliónů USD.

Chile 10 cvičných letadel T-35D
Kanada 1 transportní letadlo DHC-6-100 a 2 letecké motory CT-7 pro CN-235
Španělsko 6 transportních letadel C-212 a 1 námořní hlídkové letadlo CN-235
USA 1 lehké letadlo U-206 a 3 vrtulníky (2x UH-1N a 1x Bell-412) a 12 OT V-300

1990-1999 – celkem za 14 miliónů USD.

Taiwan 5 vrtulníků UH-1H
USA 1 malé dopravní letadlo PA-34, 6 vrtulníků UH-1H a 1 hlídkový člun Barremias

2000-2006

Chile 2 cvičná letadla T-35D

PARAGUAY

1950-1959 - za 7 miliónů USD

USA 5 transportních letadel C-47, 2 vrtulníky Bell-47 a 15 tanků M-3

1960-1969 – celkem za 45 miliónů USD.

Argentina 4 transportní letadla (CV-440 a JRF-1) a 3 minolovky tř. Bouchard

Brazílie 14 cvičných letadel T-6G a 5 cvičných PT-19

USA 26 transportních a lehkých letadel, 9 tanků M-4, 24 OT M-3 a M-8 a 10 tažených houfnic M-101A1

1970-1979 – celkem za 43 miliónů USD

Argentina 2 transportní letadel (C-47 a DHC-3), 10 cvičných letadel T-6 a 1 výsadková loď LSM

Brazílie 5 dopravních letadel DC-6 a 36 cvičných letadel (MB-326GB, S-11, A-122 a T-6)

USA 1 transportní letadlo C-131, 16 lehkých letadel Cessna a 24 vrtulníků Bell-47

Velká Británie 10 leteckých motorů pro MB-326

1980-1989 – celkem za 99 miliónů USD

Argentina 9 tanků (M-4 a Firefly)

Brazílie 18 cvičných letadel (po šesti A-122, EMB-312 a Universal1), 6 vrtulníků AS-350, 40 OT (EE-9 a EE-11) a jeden hlídkový člun Itaipu

Chile 5 cvičných letadel Universal-1 a 4 vrtulníky Hiller-12

JAR 10 cvičných letadel T-6

Kanada 6 leteckých motorů pro EMB-312

Španělsko 4 transportní letadla C-212

USA 4 malá dopravní letadla Cessna

1990-1999 – celkem za 11 miliónů USD

Chile 13 cvičných letadel T-35

Taiwan 6 cvičných letadel T-33A a 2 vrtulníky UH-1H

2000-2006 – celkem za 11 miliónů USD.

Brazílie 6 cvičných letadel Universal-1

Španělsko 1 transportní letadlo C-212

Taiwan 6 vrtulníků UH-1H

PERU

1950-1959 – celkem za 674 miliónů USD.

Francie 1 vrtulník Alouette-2 a 30 tanků AMX-13

Kanada 4 dopravní letadla DHC-2

Norsko 1 nákladní loď Ilo (Norlindo)

USA 114 letadel, z toho 30 stíhacích (16x F-80C a 14x F-86F), 20 bombardovacích B-26C, 20 transportních (8x C-47 a 12x C-46), 9 cvičných T-33A a 12 námořních hlídkových PV-2, 7 vrtulníků Hiller-12, 40 tanků M-4, 3 fregaty tř. Castilla (Cannon) a 4 ponorky tř. Abtao

Velká Británie 17 stíhacích letadel Hunter F.52, 10 bombardovacích letadel Canberra, 1 křižník tř. Almirante Grau (Fiji) a 2 hlídkové čluny tř. Marañon

1960-1969 – celkem za 758 miliónů USD.

Dánsko 1 cisternová loď Mollendo (Amalienborg)

Francie 12 stíhacích letadel Mirage-5, 9 vrtulníků (5x Alouette-2 a 4x Alouette-3), 78 tanků AMX-13/105, 12 samohybných houfnic AMX F-3, 39 minometů MO-120-RT61 a 72 PL raket R-550

Kanada 5 cvičných letadel T-37B a 5 transportních letadel (2x DHC-2 a 3x DHC-6-100)

Švýcarsko 15 OT Roland

USA 137 letadel, z toho 9 protiponorkových S-2A, 27 cvičných T-37B, 11 transportních C-47, 18 malých dopravních Queen Air a 41 lehkých Cessna-172, 86 vrtulníků, z toho 44 transportních UH-1D/H/N a 42 lehkých (25x Bell-47 a 17x Bell-206B), 50 tažených houfnic M-101A1, 2 torpédoborce tř. Guise (Fletcher), 1 hlídkový člun tř. Rio Sama (PGM-71) a 1 nákladní loď Independencia

Velká Británie 13 bombardérů Canberra, 1 křižník tř. Almirante Grau (Fiji) a 6 hlídkových člunů tř. Velard (Vosper)

1970-1979 – celkem za 4,776 miliardy USD.

Francie 24 stíhacích letadel Mirage-5, 16 vrtulníků (8x Alouette-3 a 8x Lama), 65 protilodních raket Exocet, 120 PL raket R-550, 400 PT raket AS-11 a 6 raketových člunů tř. Velarde

Itálie 12 protiponorkových vrtulníků (6x AB-212ASW a 6x SH-3D) a 12 tažených houfnic M-56

Jugoslávie 60 tažených houfnic M-56

Kanada 27 transportních letadel (16x DHC-5A a 11x DHC-6-100) a 2 letecké radary AN/APS-504(V)

Kuba 12 stíhacích letadel MiG-21F

Německo	220 OT UR-416, 700 PT raket Cobra a 2 ponorky tř. Islay (Type-209)
Nizozemí	4 dopravní letadla F-28, 2 námořní hlídková letadla F-27M, 2 křižníky tř. Almirante Grau (De Ruyter) a 1 torpédoborec tř. Garcia (Holland)
Portugalsko	15 OT Chaimite
SSSR	36 bombardovacích letadel Su-22M-31, 16 transportních letadel An-26, 57 transportních vrtulníků (6x Mi-6T a 51x Mi-8T), 274 tanků (24x T-54 a 250x T-55), 44 OT (12x BRDM-1 a 32x BRDM-2), 30 tažených kanónů M-46, 30 tažených houfnic D-30, 24 samohybných raketometů BM-21, 7 odpalovacích stanovišť PL raket S-75 Dvina, 36 samohybných PL kanónů ZSU-23-4, 472 PL raket (312x R-13R, 72x V-755 Dvina a 88x 5V27 Néva), 100 PT raket 9M14M Konkurs a 500 přenosných PL raket Strela-2
Španělsko	143 minometů ECIA
Švýcarsko	18 malých dopravních letadel PC-6B
USA	60 letadel, z toho 36 bitevních A-37B, 9 protiponorkových S-2E a 6 cvičných T-34A, 29 vrtulníků, 160 OT (20x V-100 a 140x M-113A1), 3 vyprošťovací tanky M-578, 170 tažených houfnic (130x M-114A1 a 40x M-101A1), 131 minometů M-30, 12 samohybných houfnic M-109A1B, 24 samohybných minometů M-106, 2 lodní radary a 2 ponorky tř. Pacocha (Guppy-1A)
Velká Británie	13 bombardovacích letadel Canberra, 2 lodní radary AWS-1 a 2 torpédoborce tř. Daring

1980-1989 – celkem za 4,154 miliardy USD.

Brazílie	20 cvičných letadel EMB-312
Francie	17 stíhacích letadel (5x Mirage-5 a 12x Mirage-2000), 3 vrtulníky Fennec, 24 protilodních raket Exocet, 432 protizemních raket AS-30L
Itálie	16 cvičných letadel MB-339AP, 4 protiponorkové vrtulníky SH-3D, 25 OT (10x Type-6614 a 15x Type-6616), 14 lodních kanónů Compact, 80 protilodních raket Otomat-2, 144 PL raket Aspide-1 a licence na výrobu 4 fregat tř. Lupo
Kanada	20 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Německo	20 vrtulníků Bø-105 a 4 ponorky tř. Casma (Type-209)
Nizozemí	3 lodní radary a 7 torpédoborců tř. Friesland
SSSR	16 bombardovacích letadel Su-22M-3, 17 transportních letadel An-32, 15 transportních vrtulníků Mi-17, 24 bitevních vrtulníků Mi-24D, 125 tanků T-55, 480 PT raket 9M11
Španělsko	21 OT BMR-600, 4 BVP BMR-600/90
Švýcarsko	2 dopravní letadla DC-8-62
USA	24 letadel, z toho 10 transportních C-130B/H, 4 protiponorková S-2G, 21 transportních vrtulníků (12x Bell-412 a 9x UH-1H), 80 tažených houfnic M-101A1, 8 lodních motorů LM-2500 pro fregaty, 4 sonary EDO-610 a 4 výsadkové lodě tř. Paia (Parish)
Velká Británie	1 malé dopravní letadlo BN-2, 16 leteckých motorů RR Viper pro MB-339AP

1990-1999 – celkem za 1,213 miliardy USD.

Bělorusko	18 stíhacích letadel MiG-29, 18 bitevních letadel Su-25, 420 PL raket (70x R-27 a 350x R-60), 50 protiradiolokačních raket Ch-58 a 200 protizemních raket (100x Ch-25 a 100x Ch-29)
Brazílie	13 cvičných letadel EMB-312
Bulharsko	417 přenosných PL raket Igla
Česká republika	18 cvičných letadel Zlin-242L a 6 tažených houfnic D-30
Čína	6 transportních letadel Y-12-II
JAR	5 bombardovacích letadel Canberra, 20 OT Casspir a 4 raketometry RO-107
Francie	4 protilodní rakety Exocet a 144 PL raket R-550
Itálie	12 vrtulníků A-109 a 6 protilodních raket Otomat-2
Kanada	8 transportních letadel DHC-6 a 10 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Kypr	3 vrtulníky Mi-26
Lotyšsko	2 transportní letadla An-32
Maďarsko	4 vrtulníky Mi-8T
Nizozemí	3 minolovky tř. Carrasco (Ton)
Nikaragua	15 transportních vrtulníků Mi-8T, 7 bitevních vrtulníků Mi-24D, 12 OT BTR-60PB, 216 přenosných PL raket Igla a 7 radarů
SSSR/Rusko	3 stíhačky MiG-29SE, 4 transportní letadla An-32, 24 transportních vrtulníků Mi-17 a 12 PL raket R-77
Ukrajina	9 transportních letadel (5x An-32 a 4x An-72A)
USA	23 letadel, z toho 17 bitevních A-37B, 16 lehkých vrtulníků a 2 cisternové lodě (Supe a Lobitos)
Velká Británie	200 přenosných PL raket Javelin

2000-2006 – celkem za 0,992 miliardy USD.

Itálie	4 fregaty tř. Lupo
Německo	24 lodních motorů MTU-595 pro hlídkové čluny
Polsko	2 transportní letadla An-28TD
Rusko	5 transportních letadel An-32, 5 bitevních vrtulníků Mi-35M a 150 tanků T-72M1
USA	2 dopravní letadla Cessna-525, 2 bitevní letadla A-37B, 37 transportních vrtulníků UH-1H

SALVADOR

1950-1959 - celkem za 19 miliónů USD

USA 20 stíhacích letadel F-4U-5 a 12 cvičných letadel (9x T-6 a 3x T-34A)

1960-1969 - celkem za 25 miliónů USD

USA 35 letadel, z toho 18 stíhacích P-51D, 4 bombardovací B-26 a 4 transportní (3x C-47 a 1x DC-4M1) a 30 tažených houfnic M-101A1

1970-1979 - celkem za 118 miliónů USD.

Francie 3 cvičná letadla CM-170, 10 vrtulníků (5x Alouette-3 a 5x Lama) a 12 OT AML-60

Izrael 18 stíhacích letadel Ouragan, 9 cvičných CM-170 a 4 transportní IAI-201

Německo 10 OT UR-416

USA 18 letadel, z toho 9 transportních C-47 a 7 lehkých Cessna-172, 6 vrtulníků, z toho 4 transportní UH-1H a 27 OT M-114

1980-1989 - celkem za 165 miliónů USD.

Francie 18 lehkých letadel Rallye-235

Jugoslávie 14 tažených houfnic M-56 a 60 minometů (30x M-74 a 30x UBM-52)

USA 54 letadel, z toho 14 bitevních A-37B, 12 transportních C-47 a 25 lehkých O-2, 103 vrtulníků, z toho 88 transportních UH-1H, 66 OT Cashuat a 36 tažených houfnic M-102

1990-1999 - celkem za 33 miliónů USD.

Chile 5 cvičných letadel T-35

Německo 5 transportních letadel D-28D-2

USA 4 transportní letadla BT-67, 3 bitevní letadla A-37B a 8 vrtulníků (6x UH-1H a 2x MD-520N)

2000-2005 - celkem za 25 miliónů USD.

USA 5 vrtulníků Bell-412EP a 1 nákladní loď Arce (Balsam)

URUGUAY

1950-1959 - celkem za 147 miliónů USD.

Kanada 1 dopravní letadlo DHC-2

USA 106 letadel, z toho 37 stíhacích (24x P-51D, 10x F-6F a 3x F-80C), 21 bombardovacích (15x B-25J a 6x TBM-3) a 15 transportních (10x C-46 a 5x C-47), 2 lehké vrtulníky Bell-47, 17 tanků M-24, 1 vyprošťovací tank M-74, 48 tažených houfnic M-101A1 a 2 fregaty tř. Cannon

Velká Británie 1 fregata tř. Castle

1960-1969 - celkem za 148 miliónů USD.

Japonsko 1 ropný tanker Oribe

USA 34 letadel, z toho 11 stíhacích F-80C a 3 protiponorková S-2A, 7 vrtulníků, 15 OT M-113, 5 tažených houfnic M-114A1, 25 torpéd Mk-44, 1 minolovka Adjutant, 1 záchranná loď Cohoes a 1 hlídkový člun Auk

1970-1979 - celkem za 120 miliónů USD.

Argentina 11 cvičných letadel (2x T-6 a 9x T-28S) a 3 dopravní letadla Beech-18

Brazílie 6 dopravních letadel EMB-110

Francie 3 hlídkové čluny tř. 15 de Novembre

Chile 4 cvičná letadla (2x T-6 a 2x T-34A)

USA 48 letadel, z toho 8 bitevních A-37B, 5 průzkumných RT-33A a 20 cvičných T-34A, 11 transportních vrtulníků (5x UH-34 a 6x UH-1B), 1 OT M-3, 8 tažených houfnic M-102, 1 minolovka Aggressive a 1 fregata Dealey

Velká Británie 1 nákladní loď Catherine

1980-1989 - celkem za 189 miliónů USD

Argentina 6 bitevních letadel IA-58A

Belgie 22 tanků M-41 a 20 OT FN-4RM/62F

Brazílie 44 OT (18x Urutu, 16x Jararaca a 10x Cascavel)

Francie 12 leteckých motorů Astazou pro IA-58A, 100 PT raket Milan a 1 fregata tř. Artigas (Com. Rivière)

Chile 4 cvičná letadla T-34A

Jižní Korea 8 minometů M-30

Německo 55 OT Condor

Španělsko 5 transportních letadel C-212-200

USA 20 letadel, z toho 8 bitevních A-37B, 8 cvičných (5x T-33A a 3x T-34A) a 3 protiponorková S-2G a 3 transportní vrtulníky (2x UH-1N a 1x Bell-222)

1990-1999 – celkem za 223 miliónů USD.

Argentina	2 dopravní letadla PA-34
Česká republika	90 obměně transportéry OT-64C, 13 bojových vozidel pěchoty BVP-1, 6 samohybných houfnic 2S1 Gvozdika a 3 samohybné raketomety RM-70
Francie	2 fregaty tř. Artigas (Com. Riviére)
Izrael	15 tanků T-55
Kanada	6 leteckých motorů PT-6 pro PC-7U
Německo	4 minolovky tř. Temerario a 1 záchranná loď Piast
Polsko	3 OT MT-LB
Španělsko	17 cvičných letadel T-34A
Švýcarsko	6 cvičných letadel PC-7U
USA	3 transportní letadla C-130B, 10 lehkých letadel U-206 a 8 vrtulníků UH-1H
Velká Británie	2 dopravní letadla Jetstream a 11 vrtulníků Wessex HU.5

2000-2006 – celkem za 42 miliónů USD.

Argentina	1 bitevní letadlo IA-58A
Brazílie	1 vrtulník Fennec
Itálie	13 cvičných letadel SF-260M
Německo	1 remorkér Maldonado (Wangerooze) a 1 pomocná loď General Artigas
Rusko	48 OT GAZ-3937 Vodnik
Velká Británie	2 vrtulníky Wessex HU.5

VENEZUELA

1950-1959 – celkem za 1,213 miliardy USD.

Francie	36 tanků AMX-13 a 1 hlídkový člun Dos De
Itálie	6 fregat tř. Almirante Clemente
Kanada	9 bombardovacích letadel B-25J
USA	98 letadel, z toho 22 stíhacích F-86F, 16 bombardovacích B-25J/H a 34 cvičných T-34A, 7 vrtulníků (3x Bell-47 a 4x H-19), 40 tanků M-18, 15 OT M-8 a 4 výsadkové lodě LSM
Velká Británie	41 stíhaček (19x Vampire FB.5 a 22 x Venom FB.50), 8 cvičných bojových letadel Vampire T.55 a 16 bombardérů Canberra, 2 vrtulníky S-51 a 3 torpédoborce tř. Esparta

1960-1969 – celkem za 439 miliónů USD

Francie	21 vrtulníků Alouette-3 a 18 minometů MO-120-RT61
Itálie	4 lodní kanóny Compact 76mm
Německo	47 stíhacích letadel F-86K
USA	23 letadel, z toho 7 námořních hlídkových HU-16B a 5 transportních C-47, 21 vrtulníků, 30 OT V-100, 54 tažených houfnic (36x M-101A1 a 18x M-114A1), 6 samohybných PL kanónů M-42A1, 25 torpéd Mk-44, 3 protiponorkové lodě tř. Puerto (Cohoes), 1 remorkér tř. Larrazabal (Navajo), 1 výsadková loď Quirinas (LST-1) a 1 ponorka Carite (Balao)
Velká Británie	15 cvičných letadel Jet Provost, 14 bombardérů Canberra a 20 PL raket Sea Cat

1970-1979 – celkem za 1,672 miliardy USD.

Francie	16 stíhacích letadel (9x Mirage-IIIe a 7x Mirage-5), 81 tanků AMX-30B, 4 vyprošťovací tanky AMX-30D, 68 OT AMX-VC1, 10 OA AML-60/90, 12 samohybných houfnic AMX F-3, 6 samohybných minometů AMX-VTT/PM, 12 samohybných PL kanónů AML-S-530, 70 PL raket (20x R-530 a 50x R-550), 300 PT raket SS-11a 80 protizemních raket AS-12
Itálie	7 vrtulníků A-109, 40 tažených houfnic M-56, 3 lodní kanóny Compact 76mm, 15 protilodních raket Otomat-1 a 9 lodních radarů
Kanada	20 stíhacích letadel CF-5A/D
Německo	20 OT UR-416, 60 torpéd SST-4 a 2 ponorky tř. Sabalo (Type-209)
USA	74 letadel, z toho 16 bitevních OV-10C, 6 protiponorkových S-2E, 7 transportních C-130H a 24 cvičných T-2D, 37 vrtulníků, z toho 16 transportních UH-1H a 21 lehkých Bell-204B/L, 111 OT (100x V-100 a 11x LVTP-7), 24 samohybných PL kanónů M-42A1, 100 PL raket AIM-9B, 2 remorkéry tř. Larrazabal (Navajo), 1 výsadková loď tř. Parish, 2 torpédoborce tř. Carabobo (Summer) a 2 ponorky tř. Tiburon (Guppy-2)
Velká Británie	2 malá dopravní letadla BN-2, 15 OT Shortland, 2 lodní radary AWS-1 a 6 raketových člunů třídy Constitución

1980-1989 – celkem za 3,193 miliardy USD

Brazílie	31 cvičných letadel EMB-312 a 30 OT Urutu
Francie	19 vrtulníků (8x Cougar a 11x Fennec), 31 lehkých tanků AMX-13/90, 131 mobilních PL raket Roland a 2 radary Rasil
Izrael	10 transportních letadel IAI-201
Itálie	8 transportních letadel G-222, 24 vrtulníků, z toho 10 protiponorkových (6x AB-212ASW a 4x AS-61D), 14 OT Type-6614, 4 lodní kanóny Compact 40L70, 150 torpéd A-244, 112 protilodních raket (100x Otomat-2 a 12x Martel-1) a 100 PL raket Aspide-1, 6 radarů a 6 fregat tř. Sucre (Lupo)

Kanada	1 transportní letadlo DHC-7 a 31 leteckých motorů PT-6 pro EMB-312
Jižní Korea	4 výsadkové lodě tř. Capana (Alligator)
Německo	10 OT Fuchs
Nizozemí	18 radarů Flycatcher
Španělsko	8 transportních letadel C-212-200
USA	39 letadel, z toho 24 stíhacích F-16A/B a 2 protiponorková S-2E, 6 vrtulníků, 101 OT Dragoon, 12 lodních motorů LM-2500, 150 PL raket AIM-9P/L, 7 radarů, z toho 4 letecké a 2 výsadkové lodě třídy Margarita (LCU-390)
Velká Británie	84 tanků Scorpion-90 a 11 OT Spartan

1990-1999 – celkem za 680 miliónů USD.

Francie	18 stíhaček Mirage-50, 8 transportních vrtulníků Cougar, 20 protilodních raket Exocet, 75 PL raket R-550 a 8 leteckých radarů Cyrano-IV
Izrael	250 PT raket Mapats a 4 navigační/zaměřovací letecké kontejnery Litening
Itálie	3 protiponorkové vrtulníky AB-212ASW a 14 protilodních raket Otomat-2
Německo	2 sonary CSU-3
Nizozemí	7 stíhacích letadel NF-5A a 2 radary Reporter
Polsko	2 cvičná letadla M-26 a 18 transportních letadel M-28
Rusko	18 transportních vrtulníků Mi-17
Španělsko	3 transportní letadla C-212-200
Švédsko	200 přenosných PL raket RBS-70
USA	22 letadel, z toho 18 bitevních OV-10A a 9 vrtulníků

2000-2006 – celkem za 656 miliónů USD.

Čína	1 radar JYL-1
Francie	8 vrtulníků Fennec
Izrael	94 PL raket (40x Barak a 54x Python-4) a 2 lodní radary EL/M-2238
Itálie	12 cvičných letadel SF-260M a 11 protilodních raket Otomat-2
Jižní Korea	1 pomocná loď Ciudad Bolívar
Německo	4 lodní motory MTU-1163
Nizozemí	35 lodních radarů
Polsko	6 transportních letadel M-28
Rusko	24 stíhaček Su-30MKV, 6 transportních letadel An-74, 23 transportních vrtulníků (20x Mi-17-1V a 3x Mi-26), 10 bitevních vrtulníků Mi-35M-2 a 250 PL raket (150x R-73 a 100x R-77)
Španělsko	objednávka na 8 hlídkových člunů (4x tř. Navantía a 4x tř. Serviola)
Švédsko	200 přenosných PL raket RBS-70 a 4 radary Giraffe
USA	7 vrtulníků (3x Bell-412 a 4x F-280FX), 2 lodní motory Caterpillar-3616 a 2 sonary HS-7
Velká Británie	2 transportní letadla Shorts-360

Zkratky:

BVP	bojové vozidlo pěchoty
OA	obrněný automobil
OT	obrněný transportér
PL	protiletadlová
PT	protitanková